

វិញ្ញាបាទាក់ទាយ

អុណាសុស្តី មិត្តភក្តិទាំងអស់គ្មាន វិកាយដែលបានមកទីនេះនៅត្រីកនេះ ហើយដឹងថាដូចបង្ហាញទាំងអស់គ្មាន ធ្វើចាប្រព័ន្ធអម្ចាស់គេដោជាមួយយើងថ្មីនេះ ផ្តល់ឱ្យយើងនូវរួមប័តិចត្រួច ដែលវានិងមិនភ្លាមៗនៅទីនេះនៅក្នុងបានខោសម្រាប់ពីពេលប្រពីការ ហើយតួរវិនេះយើង...

2 ខ្ញុំធ្វើចាំ តើមានកុមារ...ក្នុងវាថេញពីថ្នាក់សំពុកគេហើយប្រទេសនេះលី? ខ្ញុំបានយើងឱ្យមិត្តភក្តិមួយចំនួន ហើយ ខ្ញុំត្រាន់តែផ្តល់ថាគៅពីត្រូវគេបាន ចេញពីថ្នាក់ទៅក្នុងរបស់ពុកគេវិញទេ—ក្នុងយើងឡើតរបស់ពុកគេ ចូលទៅក្នុងបន្ទប់សាលាថ្មីអាជីវក្សរបស់ពុកគេ។

3 តួរវិនេះ សូមអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានការសេប្រមូលចិត្តដែលខ្ញុំបានធ្វើកាលពីយប់មិញ ហើយខ្ញុំត្រូវធ្វើវានៅថ្មីនេះ។ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យក្រោមដំនីអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំមាន—ខ្ញុំមានការប្រជុំមួយដែលនឹងមកដល់ តីនោលីខ្សោយ អាយុវិន យើងឱ្យនៅប្រទេសអារម្មៃម៉ែង ហើយដូច្នោះវាអាយក្រុណុបន្ទិច។ ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ដូច្នោះហើយ យើងអាចចាប់ផ្តើមភ្លាមៗនៅក្នុងពហុកិច្ចាផ្ទាងកីឡាគ្រីមិត្តភក្តិដែលនៅក្នុងការប្រជុំមួយដែលបានបង្កើតមុនពេលមានសម្រាមកក្នុងដំស្ថាតមានមនុស្សជូននៅកំ។ ហើយយើងអាចមានវាតីប់យប់។ ដូច្នោះយើងសង្ឃឹមថានឹងចាប់ផ្តើមនៅទីនោះភ្លាមៗ ហើយបន្ទាប់មកទៅដឹងថ្នាសាលទីនេះ ប្រទេសបាកំង បន្ទាប់ បន្ទាប់មកទៅទីក្រោងបើកទូរំង ត្រឡប់មកវិញ...ខ្ញុំចង់មាន នំយោះប៉ុកទូរំងរាយនោះនិង—និងបាកំង។

4 បន្ទាប់មកយើងត្រឡប់មកវិញ យើប្រព័ន្ធអម្ចាស់សម្បទ្រះទៅយោ នឹងនៅក្នុងអនុសញ្ញានៅទីក្រោងយើកបោះ។ បាប់ដើម ខ្ញុំគិតថាទីប្រាំ ទីប្រាំដើម ទីប្រាំបី និងទីប្រាំបីន ជាដូចករបស់ខ្ញុំនៅលើយើកបោះ នៃអនុសញ្ញានៅនេះ—ព្រះវិហារសុយំអគ្គ។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេ តីលោកបូស អ្នកខ្លះមកពីដីវិញទីក្រោង យើកបោះ ពួកគេមានសន្លឹកបាកមួយដែលនឹងក្រុវិទនោះពេលបន្ទាប់...បាប់ដើមនៅដើមខែសីហាបុដើមខែកញ្ញា វាតីនៅក្នុងប្រទេសសុយំអគ្គ។ ហើយខ្ញុំគិតជាកីវិកាយណាស់ដែលបានដឹងថាគារបាននោះនោះករបស់ពុកគេសម្រាប់ខ្ញុំ ដើម្បីទទួលបាន

ជាសកលនិងមួយរយភាពយោ ខ្ញុំតិចជាអីកាយណាលស់ បើនេះខ្ញុំត្រូវពេញទៅនៅ: បុច្ចេះនៅទីនេះគឺនៅ: សូមអ្នកអធិស្ឋានសូមឱ្យព្រះអម្ចាស់តាំងខ្ញុំទៅកន្លែង ពិភពប្រាកដដែលព្រាលីងមនុស្សភាពពូជីននឹងបានសង្ឃារៈ នឹងធ្វើឲ្យបំផុតសំរាប់ ព្រះរាជរាយបស់ព្រះជាម្ចាស់។ គឺនេះ ពួកគេមានអនុសញ្ញានៅទីនោះ ហើយ —ហើយពួកគេនៅក្នុងប្រទេសស្តីយ៉ាងអំពី ហើយគាត់បាននិយាយថារើងនឹងមាន មនុស្សអ្នកប្រាំ សាមសិបប្រាំពាន់នាក់ដើម្បីបាប់ធ្វើមនោះនឹងសន្តិចាត ហើយពួកគេ ភ្លេច្រើនជាមនុស្សដែលមិនបានសង្ឃារៈ។

⁵ ហើយបន្ទាប់មកនៅទីនេះក្នុងប្រទេសអាណ្វីម៉ែង ពួកគេមានស្ថាតមួយដែល អាចធ្វើកម្មនុស្សបាន៨០០០នាក់។ ព្រោះ ឱះនៅក្នុងប្រទេសស្តីសដែលយើង ទីបំពេទាកេចច្បាប់ យើងមានការប្រជុំដែលនៅទីនោះ ហើយអ្នកភាគល់ត្នាការពូជីន ប្រហែលជាមិនដែលបានពួកគេ—ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពាងលប់យើងយ៉ាងខ្សោះ មានអ្នកជាតិដែលបានក្នុងប្រជាមួយប៉ែនៅ—នៅ—នៅហើយឯច្ឆេទប្រទេស ស្តីស។

⁶ ជូនដែលបានប្រើបាន ដែកស្តីលើ មានអ្នកភាគល់ត្នាដារូចីនស្ថាលប់គាត់ គាត់ គឺជាមួយខ្លួន មនុស្សចាត់បស់យើង បើប ស្តីលើ។ គឺនេះពួកគេសិកនោះ ក្នុងទីក្រុង ដែលហ្មាល់ ហើយ—ហើយពួកគេនិយាយថាពួកគេទីបំពេទាកេក ការនេះនោះ: សម្រាប់ដែកដឹងលូ ហើយអស្សារ្យរាជអ្នកដែលបីលីប្រាកាប់មាននៅ ក្នុងការប្រជុំបស់គាត់។ ដែកគឺជាមិត្តឲ្យក្នុងដឹងលូ ដែលពារពេញដោយភាព ខ្លះខ្លួននិងគីសលាត្រោះ។ ហើយគាត់—គាត់មានចិត្តស្មោះត្រួងចំពោះវារប្រត ដល់ខ្ញុំដើរគាត់ជាអ្នកបំបើដើរអស្សារ្យបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ បងប្រុស ស្តីលើ។ និង—ហើយគឺលោក ដែកស្តីលើហើយ ដែកមាក់អាតធីក់ នៅជាមួយគាត់ដោរ បងប្រុស ដែកម៉ាកដើរ គឺជារូរដឹងបានអស្សារ្យម្នាក់ដឹង ដោរ។ ហើយមានអ្នកដើរក្រោមដំនីនិយាយថាការវិកធម៌សុលដីអស្សារ្យបំផុត ដែលមិនត្រូវបាននៅអ្វីឡើង។ ជូនដែលកើតឡើងដែរ...ទៅអធិស្ឋានកាលប៉ែង សំរាប់អ្នកទាំងនោះ—សម្រាប់បុរសទាំងនោះ។ ពួកគេទាំងពីនោះជាបុរសវ៉ាយក្រោម អាយុរកាម ៤០ឆ្នាំ ខ្ញុំតិចថាប្រហែលហើង វីករកាមហើង ត្រូសានិងអ្នីវង់ធ្វើនៅទៀត និងជាក្រុបង្គោះដែលកើតឡើងលូដឹងលូ ហើយយើងស្របទាត់ពួកគេ។

៧ ហើយគម្រោងនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំអធិស្ឋានចាមួកនឹងមិនគ្របខ្ញុំទេ—ចាប្រាំនឹងអនុញ្ញាត ឱ្យខ្ញុំធ្វើការសម្រេចចិត្តត្រីមក្រវត្ថុនេះ។ មានពេលខ្លះដែលអ្នកមិនដឹងថាគ្រោះ បើកដូរណាទា កើអ្នកដូរប់ចូលការនៅងទាំងនោះទេ? ខ្ញុំធ្វើថាបូលបាននៅការនៅង នោះ មែនទេ? វាស្ថិតនៅចំនោះខ្សោតី។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានទៅហើយ ហេតុអ្នី គាត់បានយើងឡើងទៅការនៅក្នុងនិមិត្តដែលបានប្រាបគាត់ថា “សូមធ្វើជាដីរ មកម៉ាស់ដូននៅវិញ្ញុ។” ដូច្នៃព្រះអម្ចាស់នៅពេមាននៅការបស់ទ្រង់ មែនទេ? ប្រសិនបើខ្ញុំភាពមានចិត្តរាបនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំអំពីបូលដូរប់ដី។

៨ ហើយគម្រោងនេះ យប់នេះ សូមចាំពីកម្មវិធីដែលឈើនៅទីនេះនៅឯណាង ខេះសម័យ អ្នកកាល់ត្តានឹងបេញមក។ អ្នកនៅជីវិត្យលីសវិល ខ្ញុំនឹងសិយាយនៅ ឯក្រារិបារនៃទ្វាមីក ចំហេ នៅយប់នេះសម្រាប់ពីរបីម៉ោង នោះម៉ោង ៧:៣០ ដល់ម៉ោង ៩:៣០ នៅឯកនៅងបងប្រុសខុបបល។ ខ្ញុំនឹងមកពីដែននៅទីនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ជាមនុស្សណូហើយគាត់បានហេរិញ្ញើឡើងមក។ ហើយបង ប្រុសខុបបល គាត់ជាសុវត្ថិភាពបុរស។ អ្នក ឆ្លាស់ជាបីដឹងហើយចាមួកដែលបានបងប្រុសណូ មិនងាយនឹងធ្វើបាបគាត់បែបនេះទេ។ សូមអធិស្ឋាន។ សំខាន់ ជានេះទៅឡើត ឬអធិស្ឋាន ហើយអធិស្ឋានចាប្រាំនឹងប្រទានដល់យើង—នូវ ការសម្រេចចិត្តត្រីមក្រវត្ថុដើម្បីធ្វើ។

៩ ឥឡូវនេះ មុនពេលយើងចាប់ផ្តើមសារលិខិតដំណឹងណូ យើងមានព្រឹកម្មយ ដែលយើងគ្រែច្បាយក្នុងគុចចេ។ ហើយខ្ញុំមានចិត្តតិចគុចនៅទីនេះដើម្បីច្បាយដល់ ព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវនេះ ជាប្រើប្រាស់ដែនក្នុងព្រះវិបារជាប្រើប្រាស់...

តើអ្នកអាចស្ថាប់បានទេ នៅខាងក្រោម? បើអ្នកអាចតើមិនអីឡប់? អ្នកតាំង ទាំងនេះនៅទីនេះ: ខ្ញុំត្រាន់តែ មិនពួមអ្នកធ្លាល់។ ទេ នោះមិនអីទេ។ ខ្ញុំខ្សោចខ្ញុំនឹងមិន វិនាសដោយគ្នានៅវាទេ។

១០ ដូច្នៃនេះ—ក្នុងគុចចេ ពេលខ្លះពួកគេប្រាជាភាសា នៅក្នុងក្រោមដំសំ នៅពេលពួកគេ ជាទរកគុចចេ។ ហើយ ជាការពិត នោះគឺជាកំពើព្រះវិបារភាពគុលិក ដោយច្បាយ កុមារគុចចេទៅព្រះគ្រឿស បុ “ពិធីបុណ្យប្រុងមុជីក” ដូចដែលពួកគេបានហេរិបារ ពួកគេប្រុងខ្សោចខ្ញុំក្នុងគុចចេ។ ព្រះវិបារមេគឺខិសបានយកវាបេញ ពីបុណ្យប្រុងមុជីក ដល់ទាក់ និងជាប្រើប្រាស់ ហើយខ្ញុំគិតព្រះគេចេះម៉ោងឡើត។ ខ្ញុំគិតថានោះជាការទុសគ្នា រាង ណាសវិនិងមេគឺខិសបាន គីបុណ្យប្រុងមុជីកដល់ទាក់ ហើយបន្ទាប់មក

សម្រាកបន្ទូលបន្ទូច។ ប៉ាន់តុ ទោះយ៉ាងណាក់ដោយ វាមិនអព្វីដែទ ខ្លឹមិនគិតថា ភាសំខាន់ពេកទេ ពីរោច៖ បន្ទាប់ពី ខ្លឹមិនគិតកាលរាយវិបាលនសរស់រឿងនៅទីនោះ ទាំងអស់ នោះត្រីមក្សរហើយ ពីរោច៖ព្រះយេស៊ូវបានសុគតនៅទីនោះដើម្បីជួយ សង្ឃារៈកុមារគ្នាបាយនិងជួយសង្ឃារៈពិភពលោក។

¹¹ ហើយក្រុងក្នុង មិនចាក់មានខិតុកម្តាយយ៉ាងម៉ែចក់ដោយ មានបាប យ៉ាងណា វានិងមិនមានអ្នីខុសល្អកទេ ជួរព្រះលោកបិតបស់ព្រះយេស៊ូត្រីស្ថាន និងគោត យើងទេ ហើយនេះជាកុនចៀមរបស់ព្រះជាម្នាស់ដែលដកបាបចេញពី មនុស្សលោក។ ទាក់នោះមិនមាថប្រចិត្តបានទេ។ មិនដឹងពីការប្រចិត្តទេ។ វាមិនមានហេតុដលន់ការនៅទីនេះ ដោយខ្លួនងងទេ។ វាមិនអាចប្រាប់អ្នកពី មុលហេតុនៅទីនោះទេ។ តែព្រះជាម្នាស់ច្រង់បានបញ្ញនវាមកទីនេះ ហើយព្រះ លោកបិតបស់ព្រះយេស៊ូត្រីស្ថានបានបានសំអាតរាយនៅពេលដែលវាបានចូលមក ក្នុងពិភពលោក។ ហើយវារហូដលប់កាយុដែលអាចរប់បាន បន្ទាប់មកវាតឹងចាត់ អ្នីត្រីនិងអ្នីខុស ហើយបន្ទាប់មកអ្នីដែលវាគ្មោះត្រីប្រចិត្តសម្រាប់អ្នីដែលដឹង ចាក់ខុស។ ត្រីមក្សរហើយ។ ជួចៗ ពួកគេខ្សោះរោច៖ទីកញ្ញាកេត ហើយគិតថាគាត់ពួកគេ មិនទៅស្ថានសូគ់។

¹² ហើយមានការបង្កើនមួយដែលនិយាយថាប្រសិនបើទាក់រកកើតចេញពីខិតុក ម្តាយបស់ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ មែនហើយ ទាក់នោះនឹងទៅស្ថានសូគ់ ប៉ាន់តុ ប្រសិនបើមិនមាន វាមិនបានទៅទេ ទាក់នោះគឺមិនបានទៅទេ។ នោះជាកំហុស យ៉ាងតិងដឹង។ តើវាគំហុសត្រាយ៉ាងម៉ែចបើរាយឱ្យបានខិតុកម្តាយដែលមានព្រះវិញ្ញាណ បិសុទ្ធ? វាបានចំណាត់ផ្តើមទៅទាំងអស់ ហើយទាក់រកកើតមកដូចត្រាគំរើ។ ជួចៗ ទាំងអស់ “កើតមកក្នុងបាប មានរាងទុច្ចិត មកក្នុងលោកិយនិយាយកុហក។” នោះហើយ ជាលក្ខុខណ្ឌព្រះគម្ពិតិលិនស់វា។

¹³ ជួចៗ ហើយបន្ទាប់មកព្រះលោកបិតបស់ព្រះយេស៊ូត្រីស្ថានសំអាតហើយ ធ្វើជាចង្វាយផ្តើមសំរាប់កុមារនោះ។ ប្រសិនបើរាយឱ្យបានស្ថាប់ គាត់នឹងប្រាកដជាទៅ ក្នុងព្រះវត្ថុមានបស់ព្រះ ប្រសិនបើរាយឱ្យបានកើតចេញពីខិតុកម្តាយដែលមានបាប ត្រីនិងជាងគេនៅលើពិភពលោក រហូតដល់កាយុដែលអាចរប់បានដែលវាតឹង ត្រីនិងខុស។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នីដែលវាគ្មោះ ចាប់ពីពេលនោះមក វាគ្មោះត្រីទូល

បានការលើកលែងទោសចំពោះជើងនោះ។ វាគ្រេរតសុមពីការប្រចិត្តរបស់ខ្លួន តាំងពីពេលនោះមកហើយ ប៉ុន្តែនៅពេលវាតារក...

¹⁴ ឥឡូវ វិធីដែលយើងព្យាយាមធ្វើកាម នៅពីរាងខោបាសចេន់។ តីជាក់នៃនៅ ពេមួយគោត់នៅលើពិភពលោកដែលខ្ញុំទៅ ខ្ញុំអធិប្បាយ គោលលទ្ធផី តីនៅទីនេះ នៅពីរាងខោបាសចេន់ ពីរូបនេះជាប្រុមដំនុំសំបុរាណយើង។ ហើយយើងធ្វើពីរូបនេះ គោលលទ្ធផីនៅទីនេះដើម្បីក្រុប្រជាជន ឱ្យ ឈរកុងជួរ។ មនុស្សធ្វើនៅទីតាំងនៅក្នុង ព្រះវិហារបស់ពួកគេ ពួកគេធ្វើពីរូបនេះដើម្បី។ ហើយពួកគេជាបងប្អួន របស់ខ្ញុំ ហើយយើងអាចខុសគ្នាបន្ទិបន្ទាប់ ប៉ុន្តែយើងនៅពេលបងប្អួនដែលបាន។ ហើយ ប៉ុន្តែនៅទីនេះក្នុងនោះ យើងធ្វើពីរូបនេះដែលយើងគិតថាដាក់គោល លទ្ធផីព្រះគម្ពុជា។ ហើយ នៅទីនោះ យើងយើងការប្រាយកុមារ អីដែលយើងហៅថា ការលេបង់ មានពេលពេមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពុជាដែលយើងអាចចែងយល់បាន បុ កវិនិច្ឆ័យនៅក្នុងគម្ពុជាដែលជាកវិនិច្ឆ័យដែលកុមារគ្រប់គិតិមិនជាប់មានអ្និ ដែលគ្រេរធ្វើ បុព្រះត្រីសុមានអ្និគ្រេរធ្វើនៅក្នុងពិធីនេះ គិត្រដែលបានលើកពួកគេជាក់ ក្នុងព្រះហស្សុបស់ទ្រង់ហើយជាក់ព្រះហស្សុបើកពួកគេហើយប្រទានពាណល់ពួកគេ ហើយនិយាយថា “សូមអាយកុនពួកចុងមករកខ្ញុំ។ កំហាត់គោរីយ៍ ដឹកនោះនៅក្រ របស់ព្រះជាម្នាស់មានក្នុងទាំងនោះដើរ។”

¹⁵ ឥឡូវនេះ យើងនៅសែល់ ជួចដែលយើងយល់ ហើយដើម្បីបន្ទាការងារដែល ទ្រង់យោងមក—ដើម្បីសិរិយចា។ ការសុគត់របស់ទ្រង់នៅកាលវាតីវិ ទ្រង់នៅជាមួយ យើងហើយទ្រង់បានទៅ...ចេញពីព្រះ ចូលក្នុងលោកីយ បានចែយចេញពីព្រះ បុពីលោកីយនេះទៅក្នុងព្រះជាម្នាស់ ហើយគ្រទោប់ជាប្រើមួនទៅគ្រឹងទ្រង់នៃ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ហើយតង់នៅជាមួយយើង ក្នុងយើង ហុតុសល់ទីបញ្ហាប់នៃ លោកីយ ដែលបំពេញគិច្ចាការនៅក្នុងព្រះវិហារបស់ទ្រង់គិតាការងារដែលដែល ទ្រង់បានធ្វើនៅពេលបិសុទ្ធដែលបានធ្វើដើម្បី ហើយ តាមរយៈនោះ យើងនាំកុន របស់យើងម្នាក់ ទៅក្នុងគិច្ចបាម្ខី ហើយពួកគេអធិស្ឋានលើពួកគេ ជាក់ដែលឱ ពួកគេ ហើយប្រគល់ពួកគេទៅព្រះ។ គ្រាន់តែពិធីគួបមួយដើម្បីនិយាយថាខ្សែ ពេញចិត្តក្នុងការស្ថាប់នូវអ្និដែលព្រះអម្នាស់បានធ្វើសម្រាប់យើងនិងកុមារគួប។

¹⁶ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើកុនពួកចុងរបស់អ្នកគ្រេរបានរួចបែនប្រើដីណាក់ដោយរបស់ វានៅព្រះវិហារបស់អ្នក សូមគិត។ យើងមិននិយាយអ្និប្រាសំងនឹងវាទេ។ វា

មិនអីទេ។ ប៉ុន្តែ តាមព្រះគម្ពីរ យើងរកបានពេកនៃនឹងមួយដែលបានព្រះយេស៊ូវបានប្រទានពាណិជ្ជកម្រិត គឺអង្គច្រដាច់ធ្វាល់។ ដែលខ្ញុំនឹងអាន ដែលព្រះសង្ឃព្រះហប្បីម៉ោនក្នុងព្រះគម្ពីរ—នៅក្នុងព្រះបន្ទូលនៅទីនេះ។ យើងរកយើងនៅក្នុងលុក...ខ្ញុំធ្វើថាបើដី—ជំពូកទី១០ និងចាប់ផ្តើមជាមួយខ ១៣។

មានមនុស្សម្នាក់នៅក្នុងគុចចាយមកអាយព្រះយេស៊ូជាក់ព្រះហស្តី
លើពួកវាបើនេនពួកសិស្សស្តីបន្ទាស់អ្នកទាំងនោះ។

កាលព្រះយេស៊ូយើងដឹងថា ព្រះអង្គទាស់ព្រះហប្បីម៉ោនកំសែរ
ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ទុករាយក្នុងគុចចាយមករកខ្ញុំចុះកំមោត់រ
ទ្រូវយ៉ា ដឹកជញ្ជូនពេកអ្នកមានចិត្តជួចជាក្រុងទាំងនេះទេទឹបចូលទៅក្នុង
ព្រះរាជព្រះជាម្មាស់បាន។

ខ្ញុំសុំបាប់ជាប្រាកដថា អ្នកណាមិនព្រមទទួលបានព្រះរាជព្រះជាម្មាស់
ជួចក្នុងគុចចាយនេះទេ អ្នកនោះមិនអាចចូលក្នុងព្រះរាជព្រះអង្គបាន
ទ្រូវយ៉ា។

បន្ទាប់មកព្រះអង្គនាកេរក្នុងទាំងនោះ ឬចជាក់ព្រះហស្តីលើពួកគេ
ទាំងប្រទានពាណិជ្ជកម្ម។

¹⁷ វាត្រូវឱ្យស្រឡាត្រូវៗ? ច្រដែនបន្ទូលថា “ឥឡូវ សូមចូរក្នុងគុចចាយមករកខ្ញុំ។
កំហាមយោត់ពួកគេ តូច៉ាង ដួចជាកុងគុចចាយនេះគឺជាព្រះរាជព្រះជាម្មាស់ព្រះ។”
ហើយទ្រូវបានខិបពួកគេនៅក្នុងព្រះហស្តីបស់ទ្រូវហើយប្រទានពាណិជ្ជកម្ម។

¹⁸ ឥឡូវ យើងនឹងស្រឡាត្រូវៗយ៉ាងដួចមេច នៅពីរីកនេះ ប្រសិនបើយើងអាច
អាយព្រះយេស៊ូអង្គុយជាល់នៅលើពួកគេទិន្នន័យយ៉ា ព្រះអម្ចាស់អើយ សូម
អាយពាណិជ្ជកម្មនេះខ្ញុំខ្សោយទេ? អូ អីដែល...សម្រាប់ក្នុងមនុស្សនឹងដួងចិត្តបស់យើង
ចង់យើងឡើងនៅទីនេះ។ ប៉ុន្តែទ្រូវនៅទីនេះ ទេះយ៉ាងណាកំដោយ ដឹកទ្រូវបានប្រទាន
ដល់យើងនូវមហាមេសកកម្មដើម្បីធ្វើវារៈ ហើយដួចយើងបានធ្វើអញ្ញា ទ្រូវកំ
ទទួលស្ថាល់ដោយ យើងទទួលឱ្យកំដែលទ្រូវបានចាត់ ទទួលបានដែលបានចាត់
គាត់មក។ ដូច្នេះ ច្រដែនទីនេះពីរីកនេះ។ ហើយប្រសិនបើបង្រីនបោះឆ្នែតិនិមីទ្រូវយើង
លើកព្យាងរីយ៉ាលើកបចចំវីងចាស់បស់យើងដែលយើងធ្វើប៉ះព្រ៉ែងការណី
យុរូយារណាស់មកហើយ នេះ: ‘នាំពួកគេចូលទៅ នាំក្នុងក្នុងមករិនព្រះយេស៊ូ។’

ខ្ញុំដើរមាននៅក្នុងសៀវភៅនៅក្នុងណាមួយ។ ខ្ញុំមិនបាកដទេ “នាំក្នុងក្នុង មកជាប្រព័ន្ធសូវ។” ហើយប្រសិនបើអ្នកមានក្នុងទាក់ទងចោរ ហើយ ហើយអ្នកចង់ច្បាយការនៅត្រីកនេះ ហេតុអី យើងនឹងវិភាគយនឹងធ្វើវា។

¹⁹ ហើយតើមានអ្នកដឹកនាំនៅក្នុងរាជការនេះទេ គ្រួសដឹប្បាយដែលប្រាក់តែចង់ដើរហើយឱ្យជាមួយយើងនៅទីនេះខណៈពេលដែលយើងច្បាយក្នុងទាក់ទងនេះ ចំពោះព្រះអម្ចាស់? យើងនឹងវិភាគយដែលមានអ្នក ដូចដែលអ្នកចូលមក។ ត្រូវហើយតើមាននៅក្នុងសៀវភៅនៅទីនោះទេ? អ្នករកយើងឡើទេ បងប្រុសនៅវីល? រាជការនៅទីនោះទេ? មិនអីទេ តើមានបងប្លុនបីន្ទាននាក់ដែលដឹងអំពីវា នាំពួកគេចូល? ត្រូវហើយ ចូរច្រៀងគំទ្បររាជន៍។ គ្រប់គ្នាប្រៀងជាមួយគ្នា កំពុងដែលឯងម្នាយ នាំក្នុងរាជការ។ ត្រូវមកត្រូវ។ មិនអីទេ។

...នាំ ពួកគេចូលមក
នាំពួកគេចូលពីវាលនៃអំពីបាប
នាំពួកគេចូល នាំពួកគេចូល
នាំអ្នករងដែនទៅរាជប្រព័ន្ធសូវ។

នាំពួកគេចូល នាំពួកគេចូល
នាំពួកគេចូលពីវាលនៃអំពីបាប
នាំពួកគេចូល នាំពួកគេចូល
នាំក្នុងគូចមកជាប្រព័ន្ធសូវ។

យើងនឹងខិនក្បាលចុះមួយត្រូវ។

²⁰ ព្រះវរិតានែនស្ថានសូត្រ ឲ្យរាន់ជីព្រឹកអាសន្ននៅត្រីកនេះតីឲ្យទាំងម្នាយ និងខិត្តកំដែលការនៃពួកជាបស់ពួកគេក្នុងដៃ ដែលឱ្យដោនប្រទានដល់ពួកគេ ដោយសាន្តាសប្រជុំ។ ពួកគេអរគុណខ្សោះណាមាស់សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ ហើយ ពួកគេបាននាំក្នុងរាជដ្ឋានមកទីនេះទេ ទៅកាន់គាលនៅត្រីកនេះ នៅក្នុងដំណាក់បស់ព្រះ ដើម្បីច្បាយពួកគេ ដូលជីវិតបស់ពួកគេដូលប្រៀបបាត់។ ត្រូវដោនផ្លូវលើមីនុយ។ ហើយយើងអធិស្ឋានចាថ្ងៃដែលនឹងចិត្តឱ្យបីចាត់និងប្រទានពាណិជ្ជកម្មកំណត់។ ដីកនាំពួកគេ ហើយសូមអាយុវត្ថុនៃព្រះដែលយ្មាំម៉ឺន មើលពួកគេម្នាក់។

ផ្តល់ខ្សែកគេនូវដើរកនិងសុភាពអ្នលដីយុវវរអំពេង។ សូមខ្សែកគេចានជំជាត់ទៅដី
តាមជាបុរសនិងស្រីនៃព្រះ នៃថ្ងៃដីសុកបសិនបីមានថ្ងៃសុក។

21 ព្រះអើយ យើងអធិស្ឋានចាថ្វចង់នឹងបង្កើនគ្រួគជ្ញាលសិងហោកនិងគ្រួបអំពី
ចេញពីក្រោមក្រុងទាំងនេះដែលនៅជុំវិញរាសន៍នៅព្រៀកនេះ។ ហើយនៅពេល
ដែលយើងចាត់ ហើយមិនភាពឡើលាក្សាយ នរណាម្នាក់ត្រូវវាំយើងពីកនៅង
មួយឡើកនៅងមួយឡើក សូមរាយក្សាយយើងអារម្មណនិងស្អាប់ជំណើងលូដែល
អធិប្រាយនៅទីនេះនៃថ្ងៃនេះ។ ផ្តល់ខ្សែ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ហើយថ្ងៃដីអំពេង
នៅពេលជីតាបស់យើងគ្រួបានបញ្ចប់ ខុំកម្មាយទាំងនេះនៅជុំវិញរាសន៍ សូម
រាយយើងបានអ្នបង្ការក្នុងមួយក្តុកបុរាណនៅពេលដែលព្រះអង្គបានប្រាការពារដល់
ក្នុងចោរបស់តាត់ទាំងអស់ហើយបានប្រាប់ពួកគេពីអ្នដែលចង់បញ្ចប់បស់ពួកគេ
និងកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ រួចក្រាម្យកម្លើលទ្ធផាននិយាយថា “អ្នកដឹង
ទៅ ខ្ញុំនឹងគ្រួបប្រមូលដីជាមួយប្រជាធិបតេយ្យរបស់ខ្ញុំ” ហើយនៅថ្ងៃដីអំពេង តាត់និង
ក្នុងចោរបស់តាត់ទាំងអស់នឹងគ្រួបានប្រមូលដីក្នុងទីកិចដីលូបបសី។ កំពុងលំ
ពីបានធ្លាមនិយាយថា “សូមខ្ចុងបញ្ចប់ចង់ក្រាយបស់ខ្ញុំដូចតាត់។” ព្រះអង្គ
អើយ ខ្ញុំសូមអធិស្ឋានចាថ្វចង់នឹងផ្តល់ពាកទាំងនេះដល់ខុំកម្មាយ។

22 ហើយតម្លៃវនេះនៅពេលដែលយើងចូលទៅជាតកដើរបើពួកគេ តើមានអ្ន
—ពីតាមអស្សារ្យណាស់... ហើយបន្ទាបខ្លួនដែលច្រង់បានធ្វើវាប្រះអម្ចាស់អើយ
ចាត់យើងជាមនុស្សនៅលើដែនដីនេះនឹងមានកសិទ្ធិប្រាការពារដល់កម្មារក្រចំ
នៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ដោយដឹងអីដឹងនេះ អ្នដែលយើងស្ទើសុំ គ្រួបានផ្តល់ខ្សែយើង។
នៅពេលដែលយើងទៅដើម្បីប្រាការពារដល់ពួកគេ សូមរាយព្រះយេស៊ូវ ដែល
ជាមនុស្សដែលមិនយើងឡើង ជាមនុស្សម្នាក់ដែលមានគ្រប់ចេស្តា សូមរាយនៅ
កែវ ហើយប្រាការពារដល់កម្មាម្នាក់រៀងនៅពេលយើងជាតកដើរបើពួកគេហើយច្បាយ
ពួកគេដល់ទ្រង់។ ជីតិយើងសូមវានៅក្នុងនាមរបស់ទ្រង់។ អាម៉ែន។

23 បងប្រុស ត្រួនបញ្ច តាត់មានក្នុងក្រចំបីនាក់របស់តាត់ដែលគ្រួបានច្បាយ
ដល់ព្រះអម្ចាស់។ ចំណុចទេនៅលើការសេរត—អីខី។

...ក—សូមខិតមកដិត កន្លែងក្រួចមួយនៅការទាមទារដើរ ទ្រង់សន្យានិងក្រុង
នេះចំពោះខ្ញុំ។ ឯព្រះបិតាអើយ សូមរាយព្រះពរបស់ព្រះអង្គបានសិតានៅលើ
តាត់។

យើសបេ ក្នុងប្រព័ន្ធដូលបង្គំ ទូលបង្គំថាយគត់ដែលច្រង់ព្រះអង្គភីយា ហើយសុមីរីតិបេស់អ្នកបានពាយ សុមីរីអ្នកភាយជាបោក យើសបេ សុមីរីព្រះគុណរបស់ព្រះជាមួស់បានគង់នៅជាមួយអ្នក។ សុមីរីនេះខ្លួនគឺបេស់អ្នក តើព្រះអម្ចាស់យេស៊ីវីតិស្ស ប្រទានពាណល់អ្នក ធ្វើឱ្យឯីតិបេស់អ្នកភាយជាតរ ដល់អ្នកដោទេ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវីតិស្ស ទូលបង្គំសុមីរីដែលគាត់ទាំងអាម៉ែន។

²⁴ [ចំណុចទេនៅលើកសំគាល់—អីមួយ..ស្របតាមក្នុងក្នុងចំណែនទេ? អីមួយអំពី មិត្តភូចដែលមាយម្នាក់ខែងខ្សែក្នុងបានពាយ]

នេះជាផិធីដែលព្រះវរបិតានៃស្ថាទិរបស់យើងមានចំពោះយើងមនុស្ស ពេញវិយនៅត្រីកនេះ។ ច្រង់ចង់ឡើយឱះម្នាក់ខែងខ្សែក្នុងបានពាយ ច្រង់បង្គាល្យយើង មុនពេលដែលរឿងជាកំណែក គ្រាន់តែប្រគល់វាទៅពួកយើងដូចជាការនិយាយ “នៅទីនេះ ខ្ញុំចង់ឡើអ្នកបានពាក្យុនដីយ៍។” តើច្រង់មិនអស្វារមេបុ? ដូច្នេះយើង អាចដឹងគុណព្រះវរបិតានៃស្ថាទិរបស់ពីបេនោះ។

²⁵ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងពាណិជ្ជយបស់ទាហរកក្នុង អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំខិះបំពេជាអាណនៅទីនេះក្នុងបទគម្ពីនៅថ្ងៃដើរឃើញឡើត នៅកន្លែងមួយនៅទីនេះរាជស្ថាតិកនៅក្នុងគម្ពី សញ្ញាតាស់ នោះជារឿងដែលអស្វារម្បយដែលខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជាកោតសិរីចំពោះការ អាណាពាយនោះ។ “ណាបាត់ណែលទូលដាក់ខ្លួន ធ្វើអ្នកទៅនៅក្នុងចិត្ត របស់អ្នក ព្រះព្រះដែលជាមួយអ្នក។” យើងទេ? “ធ្វើអ្នកដែលមាននៅក្នុងចិត្ត របស់អ្នក។” ហើយប្រើនិងខ្ញុំ—ខ្ញុំបានរកយើងឡើបេនោះ មិត្តភូចជាតិស្សនាន ចាត់ខ្ញុំបាននិយាយរឿងដែលមិនដឹងចាត់ខ្ញុំព្រះនិយាយដី ហើយការយើងចាត់រានីង តើតាមីនេះ។ អ្នកដែលអ្នកនិយាយ!

²⁶ វាគ្រោះបានគេនិយាយនៅពេលម្បយ ព្រះយេស៊ីវីបានចុះពីលើក្តាំ ហើយច្រង់ បានយើងឡើមិនយើមិនគុណនៅដូចនេះនៅលើក្នុងបាន គ្រាន់តែទុកវាបាល ហើយគ្មាន ផ្តល់សោះ ហើយច្រង់បាននិយាយចាំ ចាប់ពីពេលនេះតាមគ្មានអ្នកណាបីរាជាត អ្នកទេ។

²⁷ នៅថ្ងៃបន្ទាប់មកឡើត ពួកសិស្សបានធ្វើដំណើរផ្តល់កាត់ យើងស្តីកណែនីនោះ ក្រោមសិតិវិធីទៅ ច្រង់ចង់ឡើងជាតិ ក្រោមសិតិដែលកំពិត។

²⁸ ព្រះយេស៊ីវិបាលមានបន្ទូលថា “ចូរមានដំឡើឱីព្រះ ដឹកអូកដោយដែលអ្នកចង់បាន នៅពេលអ្នកអធិស្សនាដីថ្មីអ្នកនឹងទទួលបាន ហើយអ្នកនឹងទទួលបាន។ ហើយអីក៏ដោយដែលអ្នកនិយាយ អ្នកនឹងមានអ្នកដែលអ្នកសូម។” គិតពី ធម្មោះនោះ។ អី! ហើយប្រហែលជាថ្វូនេះគឺជាប្រពេន្ធដឹប្បាហណ៍ ហើសុទ្ធដីអស្តាក្សរបស់ព្រះដែលយកនៅទីនេះនៅអាសនា... មែនហើយ រាជិនចាំបាច់គុប់គេងទេ។ រាជិនចាំបាច់ជាកំន្លះដូចអស្តាក្សរទេ។

²⁹ លោកយ៉ាកុបាលទាញប្រើនៅពេលមួយហើយជាកំភ្លាល តើយ ឬណា ហើយ ការនៅក្នុងបានគេទទួលស្ថាប់សញ្ញាដីនេះគឺជាប្រើនៃវាសនា។ បុរីនៃវាសនា ដែលចាបុសដីអស្តាក្សរនៃដែនដីនៅក្នុងប្រើប្រាស់ដីវិញនោះ ដឹកស្សាប់ដែលនឹងក្នុងបានសម្ងាត់នៅលើកំពុលនៃប្រើនេះ គ្រាន់តែជាប្រើបានសំរាប់ជាកំនៅក្នុងរាល់មួយ។

បេតុងលិកគ្រាន់តែជាគំនៃប្រើដែលជាកំនៅលើគ្នា ហើយបានភ្លាយជាប្រពេន្ធរបស់ព្រះ ជាទីជិក។ លោកយ៉ាកុបាលនិយាយថា “នេះមែនជាកំន្លះដែរឯករាជ្យក្នុងកិច្ចការជាកំរបស់ព្រះទេ។” គ្រាន់តែគំនៃប្រើដែលជាកំនៅលើគ្នាបាន។

³⁰ រាជិនយករបស់លិកគ្នានេះ វាគ្រួចការភាពសាមញ្ញនឹងដំឡើឱីដីមីដី គឺជាអ្នកដែលវាគ្រួចការ។ នោះហើយជាអ្នកដែលធ្វើឱ្យរាមក្រុង។

³¹ ឥឡូវនេះ ដោយដឹងថាពេលដែលនឹងកន្លែងដុតទៅធាប់ទេនេះ យើងនឹងព្យាយាយមិនឱ្យអ្នកដំបានយក ដោយដឹងថារាក់រាក់ ហើយក្រោមដំនុះមនុស្ស ពីឯណ៌នេះ។ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងនិយាយថាការអ្នកកំពុងយកនៅក្រុះកនេះ បេបបានបទគុចមួយនៅទីនេះដែលអាច...ខ្ញុំធ្វើថាកីនិងជាតិនូយសម្រាប់អ្នក។ ហើយតុល្យ ខ្ញុំកំពុងបាកេបញ្ជីថ្វី៖ ខ្ញុំបានសរសេររឿងគុចចាថបីបូប្បន។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងដោលទីនេះគឺព្រះអម្ចាស់សញ្ញាប្រពេន្ធបច្ចុប្បន្ន ទៅយោងយកខ្ញុំនិយាយអ្នកខ្លះ នៅពេលខ្ញុំចុះនៅទីនេះ។” ខ្ញុំបានសរសេររឿងគុចចាថបីបូប្បននៅទីនេះ ប្រធានបទគិចគុច ហើយខ្ញុំបានសរសេរមួយដុតការក្នុងហោប៉ែរបស់ខ្ញុំ ដូចនេះ។ ខ្ញុំគិត “មែនហើយ នៅពេលដែលខ្ញុំមែនដែលខ្ញុំជីវិក ប្រហែលជាប្រពេន្ធដីនឹងប្រាប់ខ្ញុំនូវដែលគ្រួសិយាយ។” ឥឡូវខ្ញុំនៅត្រូវយកដុតខ្ញុំនៅទីនោះ។ ដូច្នេះ ទោះយ៉ាងណា ខ្ញុំនឹងនិយាយបទគិចមួយនៅទីនេះ សូមប្រពេន្ធផ្សែងយោងខ្ញុំយល់ពីរ។ ជំពូកទី ១៤ នៃលើក ១៤ ហើយសូមចាប់ផ្តើមប្រហែល៣០-៧៩ ទី ៣១ នៃគិចរូបការជំពូក ១៤។

បុតីមានស្អោចជាមាត្រា ដែលរៀបចំឡើងនឹងស្អោចទៅមេត្ត ឥតអង្គយពិគ្រោះមិនជាមួនសិន ដើម្បីទ្វីដើរដើម្បីនាំពលទៅមួន ទៅទទួលវិនិច្ឆ័យស្អោច ដែលនាំពលបញ្ជីន មកចូររៀងបានបុមិនបាន?

ហើយឱ្យ ថាមិនបានទេ...នោះទ្រង់នឹងចាត់ភាគទូទៅ ឬទៅក្នុងរីកចិត្ត ដែលចងក្លានមេគ្តិតិនឹងគ្មានជាយ៉ាងណាយ។

ដូចគ្នានេះដែរ អ្នកណាក៏ដោយក្នុងអ្នក...

³² ខ្ញុំចង់ឱ្យយកអ្នកកត់សម្ងាត់។ ដំបូង ទ្រង់មានបន្ទូល...វាដារីដឹង រៀបចំប្រុងប្រុង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “តម្លៃនេះ មានស្អោចយាយៗមក ហើយគាត់មានទាហាន ពីមីននាក់ ហើយស្អោចនេះនឹងធ្វើបាត់ ហើយគាត់មានទាហានតែមួយ មីននាក់ប៉ុណ្ណោះ។ ធ្វើប៉ុង គាត់អង្គយហើយស្អោចនៅពីគាត់បានព្រំមខ្ល ហើយបុន្ថែតិចាត់អាចធ្វើបានបុអត់។” បើដឹងហើយ។

ធ្វើប៉ុង អស់អ្នកណាក្នុងពួកអ្នកការល័ត្ត ដែលមិនលេខាលើយី របស់ទ្រព្យខ្ពស់ទាំងអស់ នោះធ្វើជាសិក្សា ខ្លឹមិនបានទេ។ (យើងទេ?)

³³ តម្លៃសុមព្រះអម្ចាស់បន្ទូលមព្រះពរបស់ទ្រង់ដល់ព្រះបន្ទូលនេះ។ តម្លៃនេះ យើងនឹងខិនក្បាលប៉ុង។

³⁴ ឯព្រះបិតាដែលគង់នៅស្ថានសុគ្រឹះ ព្រះអង្គត្រាបអ្នី៖ទាំងអស់បែក មិនគឺតិកមិនសុវិទេ តើមនុស្សមានអ្នីដែលទ្រង់នឹងកងល័ប៉ុងប៉ុងប៉ុង មនុស្ស ហើយគាត់តីដូចជាជាតិនៅរាល់ដែរ៖ ថ្វីនេះគាត់ស្អាតណាស់ ថ្វីស្អុក គាត់ព្រំបានគេគាត់ចូលទៅក្នុងទ្វី ហើយគាត់នឹងសោស់គាត់ទៅទៅ។ ហើយខ្ញុំសុមអង្គរ ព្រះអង្គ សុមប្រើកិសនោស់យើងខ្ញុំនៅថ្វីនេះ ហើយសុមអរយោម្ពាកំរែយកសុកទុកនៅថ្វីនេះ។ យើងនៅថ្វីនេះក៏ដូចជានៅក្នុងផ្ទះនៃការកែកម្មវិធី ដែរ។ យើងនៅថ្វីនេះដើម្បីរៀននឹងដើរដើរពីរៀបស់នៅ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យរាជពិភេទ មកពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ថ្វីនេះ ឯព្រះដែលកែកម្ម។ ក្នុងទ្រង់ដាប្រើនបានប្រមូល ផ្តែក ហើយគាត់គ្រៀននៃព្រំបានគេគាត់ក្នុងរបស់ទ្រង់នឹងអស់យេះពេលជាប្រើនន្ទោះ បុន្តែនឹងជូននោះ យើងទាំងអស់គ្មានប៉ែទេដើរជាកំរែក ដើម្បីរៀនខ្លួន។ ហើយទូលបង្គារីកបំបាត់បែកប៉ែទេ ទ្រង់ចង់ដើរដើរបន្ទូលមព្រំបានប្រមូល អធិស្តានចាប់ទ្រង់នឹងនាំការបែកសំម្លៃដែលជើងលួមកលើយើងទាំងអស់គ្មាន ហើយ

អ្នកបំផើរស់ត្រឡប់ ហើយត្តុមានរស់ត្រឡប់នឹងដម្ចប្បញ្ញយើងតាមរយៈអាគារនេះ នឹងមានភាពអស្សារ្យនៅត្រួចនេះ ថាយើងនឹងចាកចេញ នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ដោយប្រាថ្ញាចើងជាអ្នកបញ្ជីរស់ត្រឡប់ប្រសើរដាច់មុន ថាកានឹងដួលបំប្លែយាជនសម្រាប់ពួកយើងនៅទីនេះ។ ឯក្រារជាម្នាស់ដែលមានមេត្តាករុណាអើយ សូមត្រឡប់ប្រទានរាជទាំងនេះនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ ដែលជាប្រព័ន្ធភាពបុគ្គារបស់ត្រឡប់។ អាម៉ែន។

³⁵ ឥឡូវសូមអាយព្រះអម្ចាស់បន្ថែមព្រះពារបស់ត្រឡប់ដល់ព្រះបន្ទូលនៅពេលយើងអារ៉ា ខ្ញុំចង់យកអត្ថបទនៅព្រឹកនេះថា “វិញ្ញាណាបុរិយាបន្ទូលរស់ព្រះ?” ឥឡូវនេះជាប្រធានបចចេងមួយ ប៉ុន្តែវាបាការនៅក្នុងពាងខោចបានចិ... ហើយនៅយោងថ្វីពួកមុន... កាលពីព្រឹកថ្វីរាជទីក្រុមខ្ពស់ខ្ញុំបាននិយាយអំពី—អំណោយទាននៃជំណើងល្អជូនីលី។

³⁶ ហើយនៅយោងថ្វីពួកមុនខ្ញុំបានអធិប្បាយអំពីក្រុងដែលមាន—បន្ទូលដីនីក្នុល ឬ... នាងបានចាត់ប្រាក់មួយការកំរើនសំនាន ហើយនាងកំពុងបានដូចំណើងព្រះបន្ទូលមកដីបានក្នុងនៅ: ហើយព្រាយមាយរកវាមុនពេលបីបស់នាងមកដល់។ ហើយចូលមកដីបានក្នុងនៅ នៅជាប្រគល់ស្រីព្រះគោរពដីស្រីទេស្រា ពួកគោនាយកប្រាក់មួយដុំមកបង្ហាញបាននាងជាស្រីទេស្រា ដូច្នេះហើយក្នុងនៅ:បានចាត់បង់ប៉ែណកមួយ មិនមែនជាស្រីទេស្រា ទេ។ ប៉ុន្តែបស់នាងបាននៅត្វាយ ហើយនាងបានព្រាយមាយប្រញាប់ រកប៉ែណកនៅជាក់វានៅក្នុងចង់របស់នាងវិញ ដូច្នេះបាននាងមកដល់គាត់ដឹងថានាងព្រះគោរពប៉ែណកនៅពេលបាន ហើយវាមាននិយមាការកំរើនដីជាដីមួយ ហើយខ្ញុំបានយកវាមកអនុវត្តសម្រាប់មួយដុំក្រុកសំដែនទៅក្រោមដីនូវបានចាត់បង់របស់ដី អស្សារ្យជាប្រើប្រាស់។ ហើយដល់ពេលដីប្រុកប្រាក់ ដូច្នេះយើងត្រូវតាមពួកគោរព ឥឡូវនេះ: ដឹងថានៅក្នុងក្រុមដីនីនិងពាងខោចបានចិ... និងពាងខោចបានចិបស់យើង...

³⁷ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់និយាយអំពីវិញ្ញាណាបាក់ទាញ ដែលវានឹងមានចំណាងដឹងថា អាករក្សា អ្នកបញ្ជីនៅបានសំអំពីអាករក្សា នៅសម្រាប់នៅ ប៉ុន្តែអ្នកបញ្ជីចិត្តចូចរាល់សំអំពីជិកម្នាត់វា យើងទាំងអស់គ្នា—ដឹងច្បាស់ថាមានអាករក្សា ប៉ុន្តែវិញ្ញាណាបន្ទាប់គឺវិជិកម្នាត់ដឹងនោះ។ ហើយឥឡូវនេះមាន... ដោយមានព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្នាស់

មានឱកសប្បើនក្នុងការប្រព័ន្ធដំពោះរឿងទាំងនេះហេតាអារក្ស និងជួបពួកគេនៅឯធនាគារដើម្បីប្រចាំថ្ងៃ ហើយហេតាអូខ្មែរចំណែះលើបទគម្ពោនវ្រព័ន្ធ នេះហើយស្មុងយល់ចាក់របស់ទាំងនោះជាអ្នក។

³⁸ ឥឡូវនេះ យើងបានអនុវត្តវានៅក្នុងកម្មវិធីព្យាបាល ដែលតែងតែទៅក្នុងព្យាបាល។ ដំដឹងហេតាកំសាត់ ដំដឹងក្នុកទ្វីដោយ ដំដឹងអស់នោះ មិនមែនជាបរស់ម្មានភីទេ ពួកគេជាប៉ានីអូបីនិងជាអារក្ស។ ព្រះគម្ពោនបានក្នុងក្នុងការប្រចាំថ្ងៃ ហើយដើម្បីក្នុងការប្រចាំថ្ងៃនេះ ដោយវិក្នុកទ្វីដោយ ជាបីក្នុងការប្រចាំថ្ងៃ ការវិកាលុតបាស់នៃ ដំដឹងក្នុកទ្វីដោយ ការវិកាលុតបាលនៃដំដឹងបេង និងដំដឹងផ្សេងទៀតជាអារក្ស។ នោះជាទម្រងប្រើប្រាស់។

³⁹ ឥឡូវ ព្រៃនេះយើងនឹងនិយាយ—និយាយអំពីអារក្សក្នុងទម្រង់ខាងវិញ្ញាណ នៅក្នុងព្រាណិង។ ពួកវាស្ថិតនៅក្នុងព្រាណិងដូចត្រូវនិងការងារដើម្បី ហើយយើងត្រូវសារការចាប់យើងយើងយើងទ្វីក្នុងខ្លួនមនុស្ស ដូចជាមហាផ្ទៃនិង—និងដំដឹងផ្សេងៗដែលមាននៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស។

⁴⁰ ដើម្បី សូមវិភ័យបារីកត្រូវបានប្រកាសចាតាដំដឹងវិមាត្រី ៥ ដែលចាតាកសិតក្នុងវិមាត្រីមួយទៀត។ ប្រាកដណាស់ រាជរដ្ឋាភិបាល ដំដឹងមួយទៀតជាដំដឹងវិមាត្រី៥ ដែលជាការចាប់ផ្តើមរបស់វា។

⁴¹ ឥឡូវនេះ ប្រើប្រាស់ដំដឹងហេតាកំសាត់នៅក្នុងខ្លួនបូមហេតាកំសាត់នៅក្នុងព្រាណិងអារក្សអាមេរិកនៅក្នុងទាំងពីរ។ ឥឡូវនេះ មានប្រើនដែលហើយមានមនុស្សជាប្រើនដែលមានតំនិតណូ។ ... និងមនុស្សណូដែលព្យាយាមប្រើនដែល—ពីនឹងលើទ្រីសី គិចតូចខ្លះដែលពួកគេមាន បុរីមួយដែលពួកគេត្រូវបានបង្រៀនតាំងពីកុមារកាត ហើយនៅតែករើយើងទ្វីក្នុងខ្លួនរបស់ពួកគេ នៅក្នុងព្រាណិងរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេនៅតែមានអ្នីដែលមិនត្រូវត្រូវ។ អ្នក ជាប្រើននៅទីនេះនៅព្រៃនេះ ច្បាស់ណាស់គ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកយើងទ្វីកគ្រីស្ថានបានជួបជុំត្រា អ្នករកយើងទ្វីមនុស្ស ដែលមានវិញ្ញាណទាំងនោះនៅក្នុងពួកគេ ចាតូកគេ...រាជមិនត្រូវឱ្យចែងបាន។ ពួកគេមិនចែងបានទេ។ ពួកគេនិយាយ “អូ! បើខ្ញុំអាមេរិកប្រចាំថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ! ប្រសិនបើខ្ញុំអាមេរិកប្រចាំថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ! ប្រសិនបើខ្ញុំអាមេរិកប្រចាំថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ!” ឥឡូវ នោះ គឺជាអារក្ស។ ហើយ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានមកនៅក្នុងទម្រង់នៃសាសនាប្រើប្រាស់

ជាត្រីកញ្ញាប់។ (ក្នុងនាមជាសាលាដៃថ្ងៃអាជីវក្ស រាជាណាចំណែនការបេដ្ឋែន ដូចខ្លះ សុមុក្រឡើកមើលនេះ) ១ តទ្ធផ្លែន៖ រួចគេបានមកនៅក្នុងទម្រង់នៃសាសនា ជាត្រីកញ្ញាប់។

⁴² តទ្ធផ្លែន៖ នៅក្នុងបទគីឡូ ពេលមួយ នានបុរសម្បាក់ណែនាំយីសោជាត ដែលជាបុរសដីអស្សាយម្បាក់ ដែលជាមួនសុវត្ថិភាពសាសនា ហើយគាត់បានទៅកែ ស្ថូចមួយឡើតដែលជាស្ថូចរបស់—បស់អ្នកនៅលើ។ ហើយគាត់យីសោជាត ជាស្ថូចស្រួលយុជា។ បន្ទាប់មកគាត់យាងទៅគាល់ស្ថូចអហាប់ ជាស្ថូចស្រួលអីស្រាវជ្រាវ ហើយពួកគេបានប្រមូលផ្តុំត្រូវ ហើយបានចងសម្រេចភាពជាមួយ ត្រូវដើម្បីទៅប្រយុទ្ធនៅក្នុងការទ្វាត់។ ហើយពួកគេបានធ្វើវាដោយមិនចាំបាច់ អធិស្ឋាន។

⁴³ អូ ប្រសិនបើមនុស្សរាជដឹងបាន! នោះហើយជាមួលហេតុដែលខ្ញុំមកពីកនេះ ហើយសុំរាយអ្នកចងចាំខ្ញុំពេលខ្ញុំទៅបន្ទោះ។ ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ សុម អធិស្ឋាន!

មានគេមកនៅថ្ងៃមុនហើយនិយាយថា “បងប្រុសប្រាកាលហំ តើអ្នកគិតថា ខ្លួននៅក្នុងការធ្វើអ្វីមួយ?”

⁴⁴ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកសុរាយពីដី?” យើង? ប្រសិនបើមានសំនួរនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ទុកវាគោលទៅ កំធ្វើរាយសោះ។ គ្រាន់តែនៅជាមួយនោះ។ នៅពេលអ្នកចាប់ធ្វើមើលឱ្យមួយ ហើយប្រសិនបើវាបាសំណួរថាគៅត្រូវបុខស ឬវានៅអាយធ្លាយពីវា កំចូលទៅក្នុងវាទាល់ពេសោះ បន្ទាប់មកអ្នកដឹងថា អ្នកនិយាយត្រូវហើយ។

⁴⁵ តទ្ធផ្លែន៖ អីទាំងអស់គ្នាតែត្រូវបានពិចារណាដោយការអធិស្ឋានជាមុន។ ចូល ស្រួលរកព្រះរាជរាជបស់ព្រះជាម្នាស់និងសេចក្តីសុចិត្តរបស់ព្រះអង្គជាមុនសិន ទីប្រព័ន្ធរបស់ខ្លួននោះមកអ្នកការបំត្រូវចំឡើង។ ខ្ញុំប្រាកដច្បាស់នៅពីកនេះ ប្រសិនបើបុរសនិងស្រីអាជីវក្សរបស់ព្រះនៅក្នុងទីការនៃកន្លែងព្រលិោងរបស់ពួកគេ ការគិតគិនអាកប្បេរិយាបស់រួចគេនិងបានលួតត្រូវៗនៅចំពោះព្រះនៅព្រែបស់ព្រះ នោះគឺជាប្រព័ន្ធដែលមានអំណោចបំផុតមួយដែលមិនធ្លាប់មាន។

⁴⁶ មើលថែមួយត្រូវបានការិយាល័យ។ ឥឡូវ យើងជាប្រើកញ្ញាប់ ហើយប្រើនឆ្នាំ យើងទទួលបានអ្នរដែលយើងហៅថា “ខ្សោយណាតាប់កុហក” អ្នកអាចជាក់វា នៅកដែលសំអ្នក ហើយជាក់វានៅលើបេស់ពួកគេ—ក្បាលបេស់ពួកគេ ហើយ អ្នកអាចទៅដួលទីនោះហើយព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីនិយាយកុហកខ្សោយ ផុចជាការកិត ហើយវានឹងចុះបញ្ជីអីដឹងមានរាល់ពេល ពីព្រាត៖មនុស្សមិនត្រូវបានគេតាំងខ្សោយកុហកទេ។ និយាយកុហកគឺជាការបារកបញ្ជាផាត់ ធ្វើនៅលើបាត់ការកុហក។ មើលជាអ្នកអាចទៅដួលបេស់អ្នកមិនត្រូវបានគេតាំងខ្សោយកុហកទេ។ ទោះបីជាអ្នកមានបាបយោងណាក់ដោយ អ្នកនៅតែជាកុនបេស់ព្រះដែល។ មនុស្សដែលមានបាបប្រើនជាដានគេនៅក្នុងទីក្រុងស្ត្រីថ្ងៃនេះ ព្រះមិនមានបំណងអាយអ្នកដើម្បីបាបទេ។ ទ្រង់ចែងដោយអ្នកដើម្បីជាកុនបេស់ព្រះនៅក្នុងស្ត្រីថ្ងៃដែល។ អ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការកុប់តែងខ្លួន។ តែអ្នកត្រូវបានធ្វើដោយអ្នកដើម្បីបង្ហាញនៅក្នុងស្ត្រីថ្ងៃនេះ។ ហើយមិនចាំអ្នកព្យាយាមត្រូវខ្លួនប៉ុណ្ណោះហើយព្យាយាមនិយាយកុហកហាក់ដូចជាប្រើមត្រូវ ប៉ុណ្ណោះ ពួកគេមានខ្សោយណាតាប់កុហកដើម្បីត្រូវបង្ហាញថាទីតាំងខ្លួន។ អ្នកអាចប្រាប់រាជយកត្រូវបំណងដែលអ្នកចង់ដើម្បីទេ ប៉ុន្តែនៅនៅក្នុងស្ត្រីថ្ងៃនេះ អ្នកអាចប្រាប់រាជយកត្រូវបំណងដែលអ្នកចង់ដើម្បីទេ។ ពីព្រាត៖ រាជយកត្រូវបំណងសិការបេស់មនុស្ស ហើយមិនសិការដើម្បីបង្ហាញនៅក្នុងស្ត្រីថ្ងៃនេះទេ មនុស្សរាជយកត្រូវបំណងដែលជីថាទីជាការកុហក ហើយវានឹងចុះបញ្ជីពីមិនសិការនោះទេ

⁴⁷ ដូច្នេះ ប្រសិនបើបុសប្បញ្ញត្តិអាចទទួលបានគំនិតបេស់ពួកគេ ហើយ ទីបន្ទាល់និងជីវិកបេស់ពួកគេបានគ្រែងជូនជាមួយព្រះ (អាម៉ែន) រហូតដល់នាន់លន់ព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធនឹងក្រុយជាតិតាមីនិយាយជាតិតាមីនិយាយព្រះជាមាស់ តើនឹងមានអ្នកកើតឡើង! ប្រសិនបើបុសនិងស្បែកអាចគ្រែងជូនជីវិកបេស់ពួកគេ ហើយមិនសិការដែលជីថាទីជាការកុហក ដើម្បីនឹងបញ្ចប់ជាការកុហក។

⁴⁸ មនុស្សជាប្រើនមកអាសន៍ដើម្បីអងិស្សាន ពួកគេមានជំនួយខាងបញ្ញា។ ពួកគេសារភាពអំពើបាបយេស់ពួកគេ ហើយចូលរួមចូងព្រះវិបាយមួយជាយដិនី បញ្ញា។ ពួកគេធ្វើវានៅក្នុងគំនិតបេស់ពួកគេ។ ពួកគេធ្វើព្រះពួកគេបានបញ្ញា។ ពួកគេធ្វើពីព្រះពួកគេដើម្បីបង្ហាញថាទីតាំងនេះ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាអ្នកអាចបំណងបាបយេស់ពួកគេទេ។ ទ្រង់មិនមែនមើលលើជំនួយបញ្ញាបេស់អ្នកទេ។

⁴⁹ ត្រែងមើលទៅបេះដុងដែលជាកំនើងដែលនៅខាងក្រុងព្រះ... ហើយនៅពេលដែលចេញពីបេះដុង អើងទាំងអស់អាចធ្វើទៅបាន។ ការសារភាពបែបសំអ្នកជួបនឹងជីវិតបែបសំអ្នក។ ជីវិតបែបសំអ្នកនិយាយ ពួនុំងារជាការសារភាពបែបសំអ្នកដោយ។

⁵⁰ បុំនុំនៅពេលដែលចេញឈ្មោះសារភាពបែបសំអ្នកនិយាយរឿងមួយ ហើយជីវិតបែបសំអ្នកសំនៅរឿងមួយឡើត វាមានរឿងមួយខុសប្រព័ន្ធតែ នៅ៖ដោយសារតែ អ្នកមានជំនួយបញ្ហា ហើយមិនមែនជាដំនួយដែលចេញពីចិត្តអ្នកទេ។ ហើយនៅ៖បង្ហាញបញ្ហានៅខាងក្រោម៖គឺជាបំណងៗដែលជីវិតរួមទាំងជីវិតព្រះ។ បុំនុំនៅខាងក្រុងទីនេះគឺជាអារក្ស័ដែលគ្មានឱសង្ឃឹម។ “ខ្ញុំរឿងការព្យាបាលដែលរាយ បុំនុំរឿងមិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំទេ។” យើងបាន? “អាមីនការអារម្មណ៍ បុំនុំខ្ញុំមិនរឿងទេ។” ទូលបាន? នៅខាងក្រោមអ្នកនិយាយ “បាន/បាន” នៅខាងក្រុងមនុសាបែបសំអ្នកនិយាយ “ទេ។” រឿងវិទ្យាសាស្ត្រដែលនោះអាចបង្ហាញបានកិច្ចិកប្រព័ន្ធដែរ។ សូមបង្ហាញវា។

⁵¹ សូមកត់សម្ងាត់នៅពេលដែលស្អែចទាំងនេះ មុនពេលពួកគេចាប់ផ្តើម ពួកគេគ្មានពីមាន... មុនពេលយើៗសាធារណៈការដែលសម្រេចការជាមួយអំហាប់ គាត់គ្មានពីនិយាយថា “ចូរយើងអដិស្ឋាន ហើយមើលថាគីឡព្រះហប្បទំយបស់ព្រះជាមី។”

⁵² បង្ហាញខ្ញុំនូវគ្រូគង្វាលម្នាក់ បង្ហាញខ្ញុំនូវគ្រីស្ថានម្នាក់ បង្ហាញខ្ញុំស្រីមផ្ទះដែលជាក្រីស្ថានម្នាក់ បង្ហាញខ្ញុំនូវកសិកា បុរកម្នាក់ដោលប្រក ដែលនឹងជាក់ព្រះជាអាជិភាពនៅក្នុងវីត្រប់យ៉ាង ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកបាបុរសនឹងទូលបានជាកតិយច្បាស់ប៉ុង។ គាត់ស្រួលរកព្រះជាប់បុង។ យើងត្រូវពីមានមុនគេ...។

⁵³ បុំនុំពួកគេមិនបានធ្វើវាទេ។ ពួកគេទាំងអស់បានអំណុភាលើពីព្រះអំហាប់មាននគរីណូ ហើយគាត់បានធ្វើអើងជាបញ្ជីន និងមានបែបសំណូអស្សាយ មាសនិងប្រាក់បែបសំគាត់បានគ្មាយជាបុរសម្នាក់ដែលទទួលបានជាកតិយដើម្បីអស្សាយ បុំនុំមិនគ្មាយរឿង។

⁵⁴ ហើយនោះជាកំនើងដែលពិភាកេវបានកំនើងឡើងនៅម៉ោង៨:៣០។ នោះហើយជាកំនើងដែលអាមេរិកឈរនៅសម្បានព្រៃងព្រោះ។ នោះហើយជាកំនើងដែលក្រុមជំនុំយកនៅសម្បានព្រៃងព្រោះ។ យើងបានសាងសង់ព្រះវិហារណូរុញមួយចំនួនដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក។ យើងមានអ្នកប្រាជុំពីកំណួនដែលយើងមិនធ្លាប់មាន។ យើងបានហរ្មោះ

ពីទេវិទ្យាលួយមួយចំនួនជាដើម ហើយបានផ្តល់ប្រៀបដាច់ពុកទៅក្នុង បើត្រូវនៅមានចំនួចខ្សោយនៅក្នុងណាមួយ។ រាជាណាចារណ៍ខ្សោយ ពីព្រៃ៖ ពុកគេបាន ចេញទៅ ក្រាមការហើយដែលនិងការលួងលោមរបស់មនុស្ស ដំឡើសិរីការគ្រប់ទៅបន្ទូលរបស់ព្រះវិញ្ញា ពុកគេព្យាយាមធ្វើដែលជាបុរីដឹង។ ពុកគេបានព្យាយាមជាកំរែលភ្លើចំងសើរ រាជធម្មោរីដឹង។

⁵⁵ នៅថ្ងៃធ្វើដោយពីរ ជានិកាយដែលឱ្យឈរ អាណាពច្រកដំណឹងលួយពេញនៅផ្លូវកនែនសាស ប្រុកសំបាននឹកដែលដោសរបស់អ្នកនៅដេនី នៅឯសន្តិចាតនេះ កំពុងតែសាងសង់ព្រះវិហារអស់មួយលានដុល្លារ។ ហើយមានអ្នកដំឡើងដែលនេះ៖ ដើម្បីនាំដំណឹងលួយចូលទៅកាល់ប្រជាធិបាទនៅក្នុងព្រៃ៖ ដើម្បីដែលយើដំឡើងត្រូវការនៅថ្ងៃនេះគឺ ជាអ្នកដំឡើងដំណឹងលួយដែលបានបញ្ជានមកដោយការបំផុសព្រះវិញ្ញាណ ហិសុទ្ធ ដែលនឹងមានការខ្ចោះខ្ចោះរបស់ព្រះ ដើម្បីដំឡើងចូលទៅក្នុងព្រៃដែលនៅឆ្ងាយ ហើយធ្វើដែលមួយសម្រាប់ព្រះ ដំឡើសិរីការកសាងព្រះវិហារដំណុំ និងព្យាយាមដើម្បីឱ្យមានការលេចធ្វាតាងអ្នកជិតខាង។

⁵⁶ ខ្ញុំត្រូវតែគោរពបុណ្យនៅក្នុងបេសកកម្មដែលជាកំនួនដែលរាជក្រឹតាន បោសសម្ងាតបុបន្ទប់ក្រាមដី និងមានសេវាការនៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនិងសេបចកី ស្រឡាញបស់ព្រះដែលបានចូលទៅក្នុងដួងចិត្ត ជាដាចេអង្គូយនៅព្រះវិហារដើម្បីក្រុម្ភំបំផុសដែលយើដំឡើងនៅលើលោកិយហើយព្យារបានចង្វឹតជាមួយនឹងគោលបានទិន្នន័យបិសុទ្ធដែលរបស់មនុស្ស។ យើដំឡើងការរំចោះគឺជាការវិក ជុសជុលិវិញ្ញា គ្រប់ទៅកែសេបចកីពិត គ្រឡប់ទៅកាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្មាស់ម្នងឡើត

⁵⁷ តិច្ឆូវនេះ៖ នៅពេលដែលពុកគេបានចេញទៅខីនោះ៖ ហើយបន្ទាប់ពីមួយរយៈក្រាមមក យេហុសាជាតានដើរខ្លួនគាត់ហើយនិយាយថា “អត់ទេ... មែនហើយសុមពិគ្រោះជាមួយព្រះអម្ចាស់អំពីបញ្ហានេះទេ”

⁵⁸ គាត់បាននិយាយថា “មិនអីទេ” អំបាប់បានធ្វើ ហើយគាត់បានចាត់ឱ្យមានគ្រឿងម្នាល់ដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលយ៉ាងលួចដំឡើន៤០០ នាក់។ ហើយគាត់បាននាំពុកគេឡើងទៅខីនោះ៖ ហើយនិយាយថា “ទាំងនេះសុទ្ធដែជាបោរាប។”

⁵⁹ ហើយដឹងចុះពួកគេបានចូលទៅក្នុងភាពរកក្រអាលុបស់ពួកគេ ហើយ ពួកគេចាប់ធ្វើមហោ។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា “ត្រូវហើយ អ្នកបន្ទោមខែដោយសុខសាន្ត។ ព្រះអម្ចាស់គាំនៅជាមួយអ្នក។”

⁶⁰ ហើយបន្ទាប់ពីមនុស្សទាំងបុន្ថយនាក់នោះបានធ្វើបន្ទាល់ថាបួកគេគឺវា ទេដូចនេះដោយសុខសាន្ត តើយើសាធាតដីង... តើអ្នកយល់ទេ? យើត្រឡប់ នៅក្នុង ចិត្តរបស់មនុស្សសុបិតនោះមានអ្នមួយដែលបានប្រាប់គាត់ថាមានហេកាបិតនៅ ឯកវិនិច្ឆ័យ។ មានអ្នមួយមិនប្រការតី។

⁶¹ អំហាប់និយាយថា “តុទ្សរវនេះយើងមានហេកាបុន្ថយនាក់នៅទីនេះ ហើយដោយព្រមព្រៃងគ្នា ពួកគេម្នាក់ទៅនិយាយថា ទៅចុះព្រះអម្ចាស់នៅជាមួយអ្នក។”

បើនេះយើសាធាតបាននិយាយថា “តើអ្នកមិនមានម្នាក់ទៀតមេប្បូ?”

⁶² គាត់បាននិយាយថា “អត្ថិន តើយើងត្រូវការមួយឡើតដើម្បី បន្ទាប់ពីយើង មានបុរុសដែលមានការអប់រំខ្លួនដោងគេបុន្ថយនាក់នៅក្នុងប្រឈរសហិរញ្ញនោះ? ពួកគេនិយាយទាំងអស់ “ទៅ” នោះគឺជាបញ្ហា។ បើនេះនៅក្នុងចិត្តរបស់យើសាធាត គាត់បានដឹងថាមានអ្នមួយមិនប្រការតី។ តុទ្សរវនេះ គាត់បាននិយាយថា “យើង មានមួយបន្ទូលមេឡើតឱ្យគឺមិនការយ៉ា។ បើនេះខ្ញុំស្មើប់គាត់។” បាននិយាយថា “គាត់តែងតែ និយាយអ្នដែលអារក្រក់ ហើយលើចេប្រាញនៅពេលគាត់គ្នានៅក្នុងគីត្រូវដើង ហើយ គាត់បានចុះចេប្រាញពីព្រះវិហារនិងអ្នគ្រប់យ៉ាង។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំស្មើប់គាត់។”

បាននិយាយថា “ទៅទូលាយកហើយម៉ែលអ្នដែលគាត់នឹងនិយាយ។”

⁶³ ហើយនៅពេលមិការយ៉ាទ្វីមក គាត់បាននិយាយ...ពួកគេថា “តុទ្សរវនេះ មិនចុះ អ្នកនិយាយដូចគ្នានឹងអ្នដែលអ្នកធ្វើដែលនិយាយ។”

⁶⁴ គាត់បាន និយាយថា “មានតើខ្ញុំទេ...” វានៅទីនេះ។ “ខ្ញុំនឹងនិយាយអ្នដែលព្រះជាម្នាស់មានបន្ទូល។” អាម៉ែន។ “មិនថាបេកាបេសអ្នកនិយាយអ្ន និងអ្ននេះដែលនិយាយ និងអ្នដែលប្រុមដីនំរបស់អ្នកនិយាយ និងអ្នដែលពួកគេ និយាយ ខ្ញុំនឹងនិយាយអ្នដែលព្រមដែលមានបន្ទូល។ ព្រះជាក់បើបុរាណតុំ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយអ្នដែលប្រចាំមានបន្ទូល។” អ្នដែលយើងត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ គឺមិការយ៉ាជាបុរីនទៀតដែលនឹងនិយាយអ្នដែលព្រះបានមានបន្ទូល។ សូម

កត់សម្ងាត់ ដូច្នេះពួកគេបាននាំគាត់ទៅដើលទីនោះ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្សោះពេលខ្ញុំនៅរួមបែងចែកគ្នាប់នេះ” ដូច្នេះនៅរួមបែងចែកគ្នាប់នេះព្រមទាំងជួយបានឈរនៅមាត់ទ្វារ គាត់ថា “បន្ទាន់មុខទៀត” បាននិយាយថា “បន្ទាន់មុខទៀត” បើនេះបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានយើងឡើងវិញហើយរាយជាយដ្ឋានមួកគុណាល។”

⁶⁵ ដូច្នេះគ្រឿងដាក់ស្ថាត ហើយដើរឡើងហើយវាយគាត់ចាំមាត់ ហើយនិយាយថា “តើដូចមួយណាដែលព្រមវិញ្ញាបណ្ឌនៃព្រះបានទៅនៅពេលដែលវាមេរោគពីខ្ញុំទៀ?”

បាននិយាយថា “អ្នកនឹងដើរឡើងនៅពេលអ្នកត្រូវបែងចែកគុណ។” ត្រូវហើយ។

⁶⁶ គាត់បាននិយាយថា “ស្ថាប់នៅទីនេះ!” គាត់បាននិយាយថា “យើងជាអ្នកបំបុរស់ព្រះ។ យើងមានបុន្ណោះរយនាក់ហើយអ្នកគឺជាម្នាក់។”

⁶⁷ បើនេះមិកយ៉ាបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីបញ្ហាបែស់អ្នក។” អាម៉ែន! បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានយើងឡើងមិត្តមួយ។” អាម៉ែន! គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំយើងព្រមជាម្នាក់គំរូបំផុតមួយ។” ខ្ញុំបានយើងជាបន្ទូលបែស់ព្រះបានប្រកាសការជាក់បណ្តាល សាធារណ៍បុរសនេះ ពីរបៀបដែលគាត់បានធ្វើ។

⁶⁸ អ្នកមិនអាចចុះពេលវេលាដូចដើរឡើងបានជាក់បណ្តាលសាខេ ហើយវារក្សាកំមិនអាចជាក់បណ្តាលសាខេដូចអ្នកដែលព្រះបានប្រទានពរិដ្ឋ។ វាគាត់កិច្ចការជាត់ខ្លួនមិនមែនប្រុងបានបានប្រទានពរិដ្ឋ។ អ្នកដែលព្រះបានប្រទានពរិដ្ឋបានប្រទានពរិដ្ឋ។ អ្នកដែលព្រះបានជាក់បណ្តាលសាខេតីត្រូវបណ្តាលសាខោ។ ត្រូវបែងចែកអ្នកដែលព្រោះនឹងអ្នកដែលខ្ពស់។

⁶⁹ មិកយ៉ាដើរឡើងជាមិនមែនជាបន្ទូលបុរស់ព្រះរម្មាស់ដែលនៅជាមួយពួកគេជាប្រុងដើរបាន។ តើមានបញ្ហាក្នុងជាមួយពួកគេដើរបានទៅនោះ? សូមកត់សម្ងាត់អ្នកដែលពួកគេបានធ្វើ។ ពួកគេស្វៀកពាក់លូបំផុត។ ពួកគេបានទទួលអារារណុបំផុត។ ពួកគេបានដឹងបំផុតនៅក្នុងពួកគេដើរឡើងបែងចែកសំខាន់ភាពសំបុរាណ រហូតដល់កំន្លែងដែលពួកគេស្ថាល់

តែទៅវិឡាបស់ពួកគោ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងចាមីកាយៗ ពេលដែលគាត់ក្រោះឡើង
មើលការធ្វើការស្ថុដៃ គាត់បាននិយាយថា “ព្រះបានមានបន្ទូលចាំ តើយើងអាចទៅ
ទីនោះដើម្បីបាកបញ្ញាកអំហាប់បានបុរី? ហើយវិញ្ញាណនិយាយកុហក ខ្ញុំនឹង
ទៅទីនោះហើយលួចអំហាប់តាមរយៈអ្នកអធិប្បាយទាំងនោះ ដើម្បីបណ្តាលខ្សោះ
ហាប់ចេញទៅទីនោះ ដើម្បីនាំព្រះបន្ទូលបស់ព្រះខ្សោសម្រចំ”

⁷⁰ តម្លៃនេះ ផ្លូវនេះមានមនុស្សជាប្រើប្រើនកំពុងស្ថាប់...(តម្លៃសាលាដោច្ចាតិក្រុ
ខ្ញុំបានចិត្តណាស់) សូមក្រោះឡើងមនុស្សជាប្រើប្រើនកំពុងស្ថាប់ឯញ្ញាណា
លួចលាមកុងការទទួលយកព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ វិញ្ញាណពួកគោស្ថិតនៅក្នុង
លោកីយ។ ពួកគោជាអារក្សា ហើយពួកគោបានចេញទៅកន្លែងជាប្រើប្រាស់ ហើយ
ពួកគោបានចូលកុងចំណោមមនុស្សដែលជាអ្នកដឹកនាំ។ ពួកគោចូលកុងចំណោម
សមាជិកក្រុមដំនុំ។ ពួកគោនៅក្នុងចំណោមមនុស្សល្អ។ ហើយពួកគោបានលួច
ឱ្យពួកគោចូលមកកុងការបំភាល់។ ហើយពួកគោនិយាយធីៗ និងធ្វើរឿងជាប្រើប្រាស់
បង្រៀនធីៗ និងអនុវត្តអ្នកដឹកនាំដែលជួយនឹងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ សញ្ញាដោះៗ
អ្នកដឹកនាំក្រុមដំនុំរបស់ពួកគោកំពុងអនុញ្ញាតខ្សោសម្រាជនបស់ពួកគោលិចបៀវិញ
ព្រះវិបារ ដែលគាត់ប្រើប្រាស់ពួកគោនៅពួកគោ។ តម្លៃនេះ មិនមែនជាកាតូលិកទាំងអស់ត្រូ
នោះទេ មានប្រុងគេស្ថាប់ជាប្រើប្រាស់បានធ្វើដូច្នេះ។

⁷¹ អ្នកដែលពួកគោបានព្យាយាមធ្វើការដំនួសអ្នកមួយ។ ពួកគោបានព្យាយាម
អនុម័តដែនការចិត្តមួយចំនួន។ ពួកគោបានព្យាយាមទទួលយកការអំប់ដំនួស
កំនែងនៃព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធប់ អ្នកនឹងមិនអាចធ្វើវាបាន ទៅបីបុរសបស់
អ្នកមានការអំប់ខ្លួនយ៉ាងណាក់ដោយ។ ខ្ញុំគឺតូចាបាយជាមីនុសម្រាប់គាត់ដែល
បានទទួលការអំប់។ បីន្ទះប្រសិនបើគាត់មិនបានទទួលព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធមេទោះ
នោះការអំប់របស់គាត់នឹងធ្វើត្រូវបានដោយត្រូវបានដោយត្រូវបានដោយត្រូវបាន
ការដឹកនាំបរបស់ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធដោយ។ អារ៉ាំនេះ។

⁷² សូមកត់ស្អាត់ ពួកគោ នៅក្នុងការដំនួសនេះ ពួកគោបានព្យាយាមចាប់ដែល
សម្រាប់បទពិសោធន៍ដែលយើងធ្វើបាន។ សញ្ញាដោះៗព្រះវិបារបានភ្លាយទៅជាប់
ទំនើប។ ពួកគោដើរឡើងហើយប្រគល់ដែលខាងស្តាំរបស់ពួកគោកុងការប្រកប ហើយ
នោះជារឿងដែលពួកគោធ្វើ។ បីន្ទះវានឹងមិនយកកំនែងលិចបៀវិញ្ញាណហិសុទ្ធនេះ

អ្នកភាគនៃក្នុងថាស់ ជាកំពើដែលមនុស្សមានបាបហេរកៅយទទួលបានសិទ្ធិជាមួយព្រះ។ ត្រីមត្រូវកៅយ។

⁷³ សូមថ្លែនេះពួកគេកំពុងព្យាយាមយកជ្លាយមួយការក្នុងដំប់បស់ព្រះ។ ពួកគេកំពុងព្យាយាមទទួលយកដីមួយ។ ពួកគេកំពុងព្យាយាមធ្វើឱ្យរាជស្ថាប្រាប់បានឡើងបីនាក្នុងព្រះវិហារ លើដែនធ្លាត់។ ធ្លាត់នឹងមិនជំនួសជ្លាយមួយការក្នុងដំប់បស់ព្រះទេ។ អាហារពេលណ្ឌាច អ្នកលក់ក្នុងដំប់លើក ដើម្បីករណុយដើម្បីសងបំណុលឡើង។ វានឹងមិនធ្វើវាទោយ។ បុំន្ទូយើងកំពុងព្យាយាមធ្វើវា។

⁷⁴ តើវាតីជាអ្នី? វាគាតីព្រោះណាក់ទាញដែលកំពុងព្យាយាមចុះរការមេ... ជំនួសអ្នីមួយសម្រាប់ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ ព្រះជាម្នាស់មិនអាចជំនួសព្រះបន្ទូលបស់ព្រះដែលបានឡើយ។ វាគាតីដែរក្នុងពាណិជ្ជកម្មនៃព្រះជាម្នាស់ត្រានអ្នីការច ជំនួសសេចក្តីជំនួសព្រះបន្ទូលបានឡើយ។ សេចក្តីជំនួសមិនអាចជំនួសបានឡើយ។ តី សង្ឃឹមនឹងមិនជំនួសខ្សោសេចក្តីជំនួសឡើយ។ ជំនួសព្រះជាម្នាក់ជង។ វាបាយកំពង់។ វានឹងមិនយក... តីសង្ឃឹមមិនអាចកែតីឡើងបានឡើយ។ តីសង្ឃឹមតីជាទីមសារ នៃអ្នីដែលសង្ឃឹមទុក ជាកស្សការនៃអ្នីដែលយើងមិនមែនយើញ បុំនីំ តី ផ្ទុយទៅក្រោម។ យើក្រោម? តីសង្ឃឹមតីជាបុំនីំមួយ។ ជំនួសពីជាការឡើងអ្នីតី សង្ឃឹមសង្ឃឹមសម្រាប់វា សេចក្តីជំនួសបានទទួលរាយកៅយ។ ទីមួយតីជំនួសបញ្ចប់ ហើយមួយឡើងកំពុងព្យាយាមបុំន្ទូយើងធ្វើវាការជំនួសការទាំងនេះ។

⁷⁵ យើងកំពុងព្យាយាមសាងសង់ព្រះវិហារដែលអស្សារជំនួសអ្នកជួរព្យាយ ជំណើងលូ។ ជំនួសមួយឡើតា ព្រះយេស៊ូមិនដែលបានពេងកំងនុណ្យាត់ ឱ្យសាងសង់ព្រះ វិហារឡើយ។ វានឹងដែលត្រូវបានពេងកំងនៅក្នុងព្រះគេតី ឡើយ។ យើងបានលើប៉ែប៉ែកំត្នាសាលា ពួកគេបានអនុញ្ញាតឱ្យជំនួសកំន្លែង អ្នកជួរព្យាយជំណើងលូ។ យើង... ព្រះយេស៊ូមិនដែលបានប៉ែប៉ែកំងនៅក្នុងព្រះគេតី សិក្សាសាលាជោ។ ពួកគេមិនអៀនទេ។ ការអៀនកំព្យាយាមដើម្បីទទួលបានកំន្លែងនោះ។ វានឹងមិនធ្វើវាទោយ។ ព្រះយេស៊ូបានបង្ហាប់ចូលទៅក្នុងណោកឃុំហើយ ជួរយជំណើងលូដល់ក្រប់មនុស្សទាំងអស់” នៅថ្ងៃចូលព្យាយាម។ ដូច្នេះអ្នកជំនួសទាំងអស់ដែលយើងបាននឹងមិនជំនួសកំន្លែងពីត្របាកដទេ។

⁷⁶ នៅថ្ងៃដើរនៅឡើតខ្ញុមានបទពិសាច ការដំនួស។ ខ្ញុយើដ្ឋានចិម្លូយូរស់ខ្ញុ ព្រៃកដ្ឋានចិម្លូយូរស់ខ្ញុមានដ្ឋានចិម្លូយូរស់ខ្ញុក្នុងភ្តាយនៅទីនោះ។ ខ្ញុមិនអាច និយាយបានទេ។ វានឹងមិនជំនួសកំន្លែងពិតប្រាកដទេ។ ទេ! អូ ខ្ញុអើយ!

⁷⁷ អ្នកអាចយកបុសម្នាក់ហើយស្ម័គ្រាក់ខ្សោគតំណែង ធ្វើខ្សោគតំណែងពីលើ ដីស អូដែលអ្នកចង់បាន ហើយដូសជុលគាត់ខ្សោគនៅថ្ងៃនោះ។ គាត់គ្មានអាមេណា គ្មានមនសិការទេ។ គាត់នឹងមិនជំនួសកំណុងរបស់បុសពិតណាម្នាក់ឡើយ។ ហើយកំមិនមែនជាការបំលែងក្នុងភ្តាយដែលដើរហើយនិយាយ ថា “ខ្ញុបាន ចូលឲ្យមព្រះវិហារ។ ខ្ញុនឹងព្យាយាមដើរឯការនៃតំបន់ស៊ីរ៍” វានឹងមិនជំនួសកំន្លែង នៃការកំប្រចិត្តឡើចាសព្រះជាម្នាក់បានបញ្ជីនិងការឆ្លាតសំរួលដោយព្រះវិញ្ញាណ ហើសុទ្ធបែងដែលធ្វើឱ្យបុសម្នាក់ខុសគ្មានក្នុងបេះដុះរបស់គាត់។ វាមិនអាចធ្វើវាបានទេ ពីព្យាយាមដើរឯការនៃតំបន់ស៊ីរ៍នៅខ្ញុងនោះទេ។ គ្មានអូដែលផ្តល់ខ្សោគតំនួរដើរឯការនៃតំបន់ទេ។

⁷⁸ នៅទីនោះមិនយុបីទ្វានខ្ញុបានយើព្រឹបិច្ឆការដើរស្ថាប្បុម្នាក់ដែលបានវាំង នេះមក ជាងចម្លាក់ ខ្ញុមាននៅយោច ដែលធ្វើរូបភាពរបស់លោកម៉ែសន់។ មិនអាច ហែរឈ្មោះគាត់បានទេ តុល្យនៅនោះ។ គាត់ជាសិល្បករក្រិក។ ធ្វើខ្សោគតំណែង ជីតិបស់គាត់។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានទទួលបានដូចខ្លះកំន្លែងដែលគាត់ គិត ថារាលូតតខ្លោះ។ គាត់មានអាមេណា ដើរបំបែកបេះរបស់ម៉ែស ដូចខ្លះគាត់កី លុបដួងដែលយិនិយាយថា “និយាយទេ លោកម៉ែស!” វាអើលិចទៅដួចជាលោកម៉ែស រាជ្យបានគេយកត្រាម ដូចខ្លះលូតតខ្លោះរហូតដល់វាអើលិចទៅដួចជាលោកម៉ែស ចំពោះគំនិតបស់គាត់ ថាគាត់បានរាយនឹងច្បាស់ដើរឯការនៃតំបន់អាមេណា។

⁷⁹ ដាក់នៅក្នុងគំនិតបស់ក្រោមដំនុំ។ មិនថាអ្នកជំនួសបញ្ជីនូវបីណ្ឌា ក្រោមដំនុំមួយ អ្នកអាចច្រៀងបទបេស់អ្នកបានណូបីណ្ឌា តើស់លៀកកំពាក់ក្នុងក្រោមជំនួសបស់អ្នក ណូបីណ្ឌា អ្នកទទួលបានរបស់នេះ នៅក្នុងបីណ្ឌាបានហើសុទ្ធបែងទទួលបានក្នុងក្រោមជំនួស មានអាមេណា បុរីក៏ដោយ។ វានឹងមិនជំនួសកំន្លែងនៃជីតិទេ ដួរបណ្តាប្រះព្រីស បានយាង ចុះមកនៅក្នុងទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាណហើសុទ្ធបែងទទួលបានក្នុងក្រោមជំនួស ហើយផ្តល់ខ្សោគនៃទិសាងនឹងការកើតជាថ្មី។ វានឹងមិនជំនួសព្រះបន្ទូល របស់ព្រះនៅឯើយ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះលើពេនង។

⁸⁰ មិការយ៉ាមានព្រះបន្ទូល។ គាត់ដឹងថាគាត់មានព្រះបន្ទូល។ គាត់មាន ព្រះបន្ទូលដែលបានសរស់ គាត់មានរាយដោយនិមិត្តធម៌ដែរ។ គាត់បានដឹងពី

អើដែលព្រះជាម្នាស់ប្រចាំខែមានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ប្រចាំខែ។ គាត់ដឹងពីអើដែលព្រះជាម្នាស់ប្រចាំខែមានបន្ទូលតាមរយៈការជាតិកំស្បួននេះ។ ពួកគេទាញឃើញពីរោកជាមួយគ្នា។ គាត់ដឹងថារាជាការពិតជួលេះ គាត់មិនខ្ចាច់ទេ។

81 បើនេះវិញ្ញាណចូលនេះ មើលទៅអើដែលវាបានធ្វើ នៅសព្វថ្ងៃនេះ។ បង្កើនសមាជិកក្រោមដំនី ធ្វើឱ្យសមាជិកក្រោមដំនីការនៃពេប្រជុំឡើង កមិនអនុញ្ញាត អាយមានការបង្កើនពីព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធកាលពីបុរាណទេ។ វាបានអនុញ្ញាត ឱ្យមនុស្សមានពិធីជាប់លើសង្គមជាមួយគ្នា ហួគដល់បន្ទូលប់ក្រោមដឹងដែលពួកគេ និងលេងលើល្អ។ ពួកគេនឹងមិនជំនួសបន្ទូលប់ជាន់ខាងលើដែលជាកំនើងដែលពួកគេកំពុងអធិស្ឋានសប្តាប់ព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធមេរីយ៍។ វាបានអនុញ្ញាតឱ្យស្ថិតុបំផុតនិងនិយាយដឹងកំពុងនិងជួរដាក់រៀងរាល់ និងមានជើងជាពុច្ចិនដែលមិនមានអើ កើតឡើង។ នោះនឹងមិនជំនួសការប្រជុំអធិស្ឋានទេ។ ស្ថិតុ រៀងបំផុតពួកគេ ចេញទៅក្រោមនិងស្វៀករាក់សព្វថ្ងៃនេះ—វាបាកាតរកម៉ាស់មួយ។

82 ខ្ញុំបានពួសបំដឹងប្រុសនេះឬបានថា បាននិយាយថា “ប្រជាជនអាមេរិកកំសត់” បាននិយាយថា “ពួកគេបានធ្វើសម្បៀកបំពាក់របស់ពួកគេទៅហេរទេស។” ត្រឹមត្រូវហើយ។ ពួកគេកំពុងដឹងនៅក្នុងបន្ទូលរបស់ពួកគេ។ ពួកគេ...ត្រឹមត្រូវហើយ។ ពួកគេត្រូវពេប្រជុំវាយឱ្យអ្នកជ្រាយដំណឹងលូពីព្រះអ្នកជ្រាយដំណឹងលូ... ប្រជាជននិងអ្នកនិយមនៅក្នុងប្រទេសដោយឡើតកំពុងពាក់ពួកគេ។ មនុស្សទាំងនេះកំពុងធ្វើដោយគ្នានៅពួកគេ មើលទៅជួចជាបញ្ហាគេចចូលចិត្ត។

83 ខ្ញុំនឹងបានរួមបានអើមួយព្រៃបាននៅអាយុច ហើយនោះគឺជាការធ្វើស្មាយដំណឹងលូរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រីស្បែ។ វាបាការក្សោដែលជាសម្បៀកបំពាក់របស់អ្នក។ នៅក្នុងព្រះគម្ពិយមិនដែលមានមនុស្សម្នាក់ណានៅដែលបានហេកសម្បៀកបំពាក់របស់ពួកគេ នោះគឺជាបុរសដែលមានអារក្សូល។ ហើយគាត់បានមកនៅក្នុងទូប្រឹងស្រាវជ្រាវនៅថ្ងៃនេះ ជួចជាសង្គមរបស់គាត់ ដូចជាគាត់លូ ដូចជាមិនគីទេ។ “អាកាសជាតុការនៃពេគ្រជាត់ ហើយវានឹងធ្វើឲ្យជាយអ្នកត្រូវជាតុការដោយប្រសិនបើអ្នកដោះសម្បៀកបំពាក់ចេញ។” បុរសដឹងឡើងចុះពីឯក្រាម ហើយពាក់កណ្តាលខ្លួនអារក្ស ហើយស្ថិតុក្នុងជួចជាតុការដោយ អ្នកត្រូវជាតុការដោយប្រសិនបើអ្នកដោះសម្បៀកបំពាក់ចេញ។ ហើយក្នុងជួចជាតុការ មានអ្នកទូលបានការមិនគារជាតុការដោយសត្វដែលជាមួយធ្វើនៅថ្ងៃទេ។ មាន

បញ្ហាអ្ញី? ខ្ញុំមិនពុកយាមធ្វើជាបអ្នកទេ។ ខ្ញុំកំពុងពុកយាមប្រាប់អ្នកថាការដាបស់អារក្ស ហើយអ្នកកំពុងស្ថាប់វិញ្ញាណដែលចែងប្រាប់អ្នកថា “ត្រីមគ្រោហើយ” ប៉ុន្តែវាគារកុហក។

⁸⁴ ស្រួសាលីមួយគ្រាប់នឹងជិតបានទៅស្រួសាលីប៉ុណ្ណារៈ។ ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រិស្សានអ្នកនឹងមិនធ្វើជាបច្ចេះទេ។ អ្នកមិនអាចធ្វើជាបានទេ។ អ្នកគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើភាពនៅ។ អ្នកមានជំនួយបញ្ញាបៀយនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណាហំ ខ្ញុំធ្វើបើប្រះបច្ចុប្បន្ន” ដើរបស់អ្នកប្រាប់ថាអ្នកធ្វើមិនបាន។ អាម៉ែន។ វិញ្ញាណដែលចូលចិត្តនឹងប្រះបន្ទូលបស់ប្រះ។

⁸⁵ តាត់ដីងកំន្លងដែលតាត់កំពុងឈើ មីការយ៉ា។ តាត់មានប្រះបន្ទូលបស់ប្រះ។ តាត់គឺជាបុសដែលមិនមានប្រជាបីយកាត់។ ត្រាននរណាម្នាក់ចូលចិត្ត តាត់ទេ ពីរោះតាត់បានប្រាប់ការពិតទោះបីរួកគេចូលចិត្តគ្រូរដិប្បាយទាំងនេះកំដោយ។

⁸⁶ ឥឡូវនេះ៖ មានរឿងមួយទៀតដែលបានកែតាមឱ្យដឹង។ ខ្ញុំធ្វើហើយគិតថាបុសណាដែលមានបទពិសោធនជាមួយប្រះប្បស្តីតីមានអាមូណុកដំផូលចិត្តតិចតុច។ ខ្ញុំគ្រាន់តែរឿង។ ត្រីមគ្រោហើយ។ ប៉ុន្តែអ្នកដីងពីរីទេ? រួកគេបានទទួលយកការដំផូលចិត្តដើម្បីទទួលបុណ្យរួមដោយប្រិយាយិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ រួកគេទទួលបានសំលេងវាខានប្រើនេះ ហើយមិនមានអ្នូនក្នុងនោះទេ។ អ្នករស់នៅបិសុទ្ធដូចអ្នករស់នៅដោយគ្នានកវាំខាន នោះអ្នកនឹងមិនអីទេ។ អាមូណុកពិតជាមិនអីទេ។ “ការធ្វើលំហាត់ប្រាណាកងការយទទួលបានតិចតុច។” ប៉ុន្តែវិញ្ញាណដែលទាក់ទាញចិត្តបានចូលកុងក្រោមនុស្សដីបិសុទ្ធ ហើយរួកគេបានអាយុរួកគេពីឯងបើ “ពីរោះរួកគេអាចបំសក” បុរី “ពីរោះរួកគេអាចរារាំបាន រោះរួកគេអាចបំភិតអម្ចុណ្ឌបាន។”

⁸⁷ សមាជិកថាស់នោះនៅទីនោះ៖ គិតជាប្រជានលោករបស់គ្រូរដិប្បាយទាំងអស់តាត់ចោរស់ណាស់ថា តាត់និយាយគ្រូរណាស់ ថាតាត់បានធ្វើឱ្យខ្លួនតាត់ជាតុស្សមួយ និងធ្វើកំនែជិញ្ញ និងធ្វើឱ្យមានភាពកើករំជាងមុន។ តាត់និយាយឲ្យករណ៍ទៅអាសសីជូនធ្វើនៅទីនោះនៅទីនោះពីរបទសៅ។ ប៉ុន្តែវាគារកុហក! ប្រះបន្ទូលបស់ប្រះបាននិយាយខុសគ្នា។ អាម៉ែន។ យើងទេ អ្នកអាចមានអាមូណុកមិនអីទេ

ប្រសិនបើអ្នកមានប្រធោែនាមមុណ្ឌត្រីមត្រូវនៅពីព្រាយរា ប្រធោែនាមមុណ្ឌត្រីមត្រូវដើម្បីខ្សោយអ្នករាជរដ្ឋបាលចិត្ត។

⁸⁸ ជាន់ខ្សោយពេលពេលព្រះរាជក្រឹត់អម្ចាស់ ហើយភីយាបស់គាត់ សិចចំអកដាក់គាត់។ ហើយព្រះនៅថ្ងៃមួយកំពើលើមួយកំពើ “ជាន់ខ្សោយត្រីមត្រូវគាត់ជាបុរសម្ងាត់ជាសំណងចិត្តអញ្ចូ។” បុន្ថែបំណងរបស់គាត់តីត្រីមត្រូ។ ដើរបេស់គាត់តីត្រីមត្រូនៅពីព្រាយរា។

⁸⁹ ដូច្នេះដោយសារពេលយើងអាចមានមនោសញ្ញាតនា មិនមែនមាន នីយចា យើងបានសង្គ្រោះទេ។ ពីព្រោះយើងទៅព្រះវិរាម មិនមែនមាននីយចា យើងបានសង្គ្រោះទេ កុំដើរវិញ្ញាណាបំណលទាក់ទាម។ វិញ្ញាណាតិករបស់ព្រះជាម្រោះបន្ទូល ពិតរបស់ព្រះ គឺជាសេចក្តីពិតរបស់ព្រះ ដែលជារោចប់ពុងរបស់ព្រះ និងបង្កើតជាទ្រះនៅក្នុងជីតិរបស់អ្នក។ ធ្វើជាទ្រះដែលបិសុទ្ធបើយបិសុទ្ធ។

⁹⁰ កុងចំណោមមនុស្សជាទ្រះនៃដែលយើងរកយើងឡើងនៃដែលមានអាមុណ្ឌ ជាដើម នៅទីនោះត្រាយទៅជាការចាក់សាក់និងការដើរបង្ហាញផ្លូវ និងវីរីវិស័យ គោរព គោរពព្រះ។ បង្រួសនេះ គឺជាអាស៊ីតស្តាន់ជំនាញក្នុងព្រះវិរាម វាគារអំណាចរបស់អារក្ស។ ស្ថារីនូវបុរសនិងស្រីដែលមានកុងចំណោមមួយដើរពីត និងការព្យាយាមដើម្បីជួយដើរឱ្យខ្សោយចិត្ត និយាយចា “នេះមិនត្រីមត្រូវទេ ហើយនេះមិនត្រីមត្រូវទេ។” ប្រសិនបើអ្នកដោលរាជរដ្ឋបាលចិត្ត ប្រាំបុនដងកុងចំណោមដែលដោលដើម្បីដែលដើម្បីខ្សោយចិត្ត រាជមិនត្រីមត្រូវទេ។ អាម៉ែន។ ព្រះសុប្បារទាស់ទៅជាក្នុងចំណោមបង្ហន់។ គោរពការទាញច្បាប់ ស្រឡាញព្រះ ឈរកំភ្លូទេ។ ហើយដែរបណ្តាផអ្នកដើរជីតិរបស់អ្នកកំណុងគោរព ចំណោមដែលដើម្បីដែលដើម្បីខ្សោយចិត្ត ការបិសុទ្ធនៃការគិត ស្រឡាញចំពោះបង្ហន់របស់អ្នក ចូលខ្សោយអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីពីដើរ ព្រះរាជរបស់ព្រះជាម្ញាស់ និងប្រព័ន្ធគំពើទំនាក់នាក់ ស្ថូរការកំសមរម្យរស់នៅត្រីមត្រូវ និយាយព្រះ ទៅកំន្លែងដែលត្រីមត្រូវ បន្ទាប់មកអ្នកអាចមានអាមុណ្ឌ ទាំងអស់ដែលអ្នកចង់ធ្វើ ហើយអ្នករាល់ត្រូវឱ្យធ្វើ។

⁹¹ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលចា “អ្នកគឺជាកំបុលនៃដែលដើម្បី។ បើអំបុលបាត់សេជាតិវា រហូតមកដល់ពេលនេះលែងមានអីណូសម្រាប់វាទៅតែហើយ រាជ្យពោះចាលហើយជាន់លើព្រាមបាត់ដើម្បីមនុស្ស។” ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអំបុល

តែមិនថ្វាបានមិនល្អទេ។ បើនេះបសិនបើអ្នកទទួលបានសេដាតីនៅក្នុងវា អ្នកនឹងថ្មីហើយពិភពលោកនឹងប្រសរករ។ អ្នកមានជាតិថ្មី ពួកគេនឹងប្រសរករ។ អ្នកខ្សោយ!

⁹² វិញ្ញាណណូនុងលោមចេញទៅក្រោម អារក្សនៅព្រោមការវេងបន្តំ។ មីល នៅថ្ងៃចុងក្រោយហើយ។ យើងគឺនៅពេលដំណាច់ចុងក្រោយ។ ពិភពលោកគឺពួកគេ នឹងមកដល់ហើយ ដូចជាការឈើចុកចាប់នៅការវេងណាមួយដែលនឹងធ្វើឡើងនៅថ្ងៃណាមួយ ហើយស្ថូលលោកចេញពីវា។ វាត្រាយទៅជាកុះ។ មិនប្រាប់ព្រាមពាលវាតានទេ។ ពួកគេបានបងិសដ—ស៊ូម។ ពួកគេបានបងិសដករព្យាបាល។ អ្នកយករាមកុះបាននៅថ្ងៃនេះ។ ហើយបសិនបើអ្នកមិនបើចូលបែនិងរកឯណីនបុរីមួយដើម្បីវាយវាទោបូបុរីធ្វើងឡើតទេ វាគ្រាន់តែបន្ទាត់គីនឡើងរហូតដល់ការធ្វើ។

⁹³ នោះជាអីដែលពិភពលោកបានធ្វើ។ វាបានចាប់ផ្តើមមិនយុប៉ុន្តោនទេ។ ពួកគេបានទទួលគំនិតដីអស្តាយ វិញ្ញាណវេងត្រូវបានបងិសបានចាប់ផ្តើមប្រាប់មនុស្សអំពីការនេះ ការនោះប្រើធ្វើងឡើតគឺ។ យើងបែកបាក់ជាប្រាំបុនរយនិងនិកាយ ខសវគ្គាមួយចំនួនដែលមានទស្សន៍ខសគ្គាមួយ។ ពួកគេនិយាយថា “យើងធ្វើជាក់ចារយៈពេលនេះ! អ្នកដែលយើងឱ្យឲ្យ។” ពួកគេមិនអាចចូរវិញ្ញាណបានបិសុទ្ធបុលបានឡើយ។ ពួកគេមិនអាចមានផ្លូវក្រោមបានឡើយ។ ព្រះជាមាត្រាសំមានមនុស្សមួយក្រោមដែលអាចបានបន្ទាប់មកមនុស្សគ្រប់គ្នាភ្លៀវតែប្រសរករ។ ពួកគេមានអ្នកខ្លះ អាចនិយាយភាសាឌីទេ បន្ទាប់មកអ្នករាល់គ្នាភ្លៀនិយាយភាសាឌីទេ។ ពួកគេមានទាំងអស់ដូចនេះ ហូតដល់វាត្រាយជា (អ្នី?) ពិធាតាកុះកំជាមួយនឹងវិញ្ញាណដែលទាក់ទាញចិត្ត បញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សឱ្យធ្វើអាមួលណាទាំងនេះនៅពេលគ្នានៅព្រះនៅក្នុងវាទាល់ពេលសោះ។ បន្ទាប់មកពួកគេចេញទៅក្រោមហើយសំនៅក្នុងវិគីបែបណាដែលពួកគេចង់សែនៅ ហើយបន្ទាប់មកហេវការី “ត្រីស្វាន។”

⁹⁴ ហើយពិភពលោកអង្គួយហើយក្រឡើកមើលទៅនិយាយថា “ណូមើលនោះ! ខ្លួនដូចដែរ។”

⁹⁵ ដូចខ្លួននិយាយនោះយប់ធ្វើងឡើតអំពីសក្រោះផែដែលនិយាយអំពីមនុស្ស មានបាប។ អ្នកមិនអាចសីបន្ទាសបានទេ..មនុស្សមានបាបគឺជាមនុស្សបានបាប។ កំព្យាយាមធ្វើកំណែមម្រោងតាត់។ កំព្យាយាមប្រាប់គាត់ពីឱ្យឲ្យនេះប្រាប់

ឯងនោះ បុរីដែលទៅការ គាត់ជាមនុស្សមានបាបតាំងពីលាប់ផ្ទើមដំបូង។ គាត់ជាហ្មោះកតាំងពីពេលចាប់ផ្ទើម។ គាត់មិនដឹងអ្វីដំបូងទេ។ ប្រសិនបើគាត់ទៅមិនទុកជាបាបតាំងពីពេលចាប់ផ្ទើម ហើយគាត់ទៅលេងបាល់ ហើយគាត់ធ្វើឱ្យចាប់ផ្តើមសំខាន់ៗ នេះ គាត់ជាមនុស្សមានបាបតាំងពីពេលចាប់ផ្ទើម។ ធម្មជាតិបែងគាត់គីឡូចាប់ផ្តើម។ ក្នុងព្រៃនបាល់ដាក់ក្រុវិលនៅប្រមុខបែងគាត់ចុងពីគិតជាមានភាពក្នុងបាបតាំងសំខាន់ៗ ហើយការតាម្យការនៃក្នុងបាបតាំងសំខាន់ៗ គាត់ជាសត្វជាប្រការ អ្នកមិនអាចស្ថិតបន្ថែមបានគាត់។ គាត់ជាប្រការ នោះជាមួយជាមួយនុស្សមានបាប។ បើនៅនៅពេលដែលអ្នកទៅហើយហេរូនឯងឯងថាគាត់ត្រីស្ថិតិស៊ិក ហើយចូលប្រមុខជាមួយគាត់ ពេលនោះអ្នកមិនរួមការជាតិទេ តែអ្នកការនៃតែយ៉ាប់ហើយ។ ចេញពីក្នុងចំណោមវារ៉ា សូមចាកចេញពីពិភពលោក។ តោះទៅ។ សូមខិរព្រះ។ តោះទៅ។

⁹⁶ តើអ្នកអនុញ្ញាតខិរព្រះ? មានមនុស្សជាប្រើប្រើនៃកំពុងគេដឹងផ្សេងៗនៅថ្ងៃនេះ ដោយនិយាយថា “មែនហើយបងប្រុសប្រាណបារាំ តើអ្នកអនុញ្ញាតខិរព្រះដោយ របៀបណា?” ខ្ញុំដឹងថាអ្នកបានពុទ្ធដីឡាតាមប្រើប្រាស់នៅបើរាជ “តោះទៅ។” មនុស្សជាប្រើប្រាស់គ្រាន់តែដឹងការដោយព្រៃន ដោយព្រាយយាមបញ្ជញ្ញា មនុស្សជាប្រើប្រាស់បានមកហើយនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងទៅនៅក្នុងរយៈពេលនៃសិបថ្មីយ៉ាងលើវីន ជូនដែល ខ្ញុំអាចធ្វើឱ្យមួយ។” អ្នកមិនចាំបាច់តម ៤០ ថ្ងៃទេ។ អ្នកត្រូវបានបង់ចោលលោក កីយនិងរបស់អារក្រារទាំងអស់នេះហើយក្រោះបន្ទូលរបស់ព្រះទុក្រុងចិត្តរបស់អ្នក។ អ្នកត្រូវបែងចែកទូលបានការបង្ក្រែនពីរបៀបដឹង។ អ្នកមិនធ្វើរាជការណាត់ចុះថ្មី ហើយអ្នកមិនធ្វើក្នុងរយៈពេល ៤០ ថ្មីយ៉ាងលើវីនដែរ។ អ្នកធ្វើរាជការណាត់ចុះថ្មី ដោយចិត្តរបស់បង់ចំពោះព្រះដែលមានមហិត្តិប្រួល។

⁹⁷ ជូនជាកេរគុច។ ខ្ញុំបានកត់សម្ងាត់យើងទាកេរគុចរបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ អាយរបស់គាត់ព្រាយយាមពាក់អារក្រុចរបស់គាត់នៅព្រៀកនេះ។ គាត់ចែងយកដែលបានស្ថិតិ របស់គាត់នៅក្នុងដែលរាយ។ គាត់មិនអាចដោកដែលនៅទីនោះទេ។ គាត់មិនដឹងពីរបៀបទេ។ អ្នកត្រូវណែនាំដែលរបស់គាត់។ គាត់ចែងយកដែលនៅទីនោះ បើនៅគាត់បានវាយដែនដឹងពីរបៀប។ គាត់មិនដែលទៅដឹងអារក្រុង គាត់ដឹងថាគាត់មិនដែលនៅក្នុងដែលរាយ។

⁹⁸ ដូច្នេះអ្នកដីនេទេ ថា អ្នកមិនត្រឹមគ្រែដាមួយព្រះនៅពេលអ្នកនៅវេតនិយាយ កុហក និយាយកុហកធ្វើអ្នកប់យ៉ាង។ អ្នកមិនអាចនោដាមួយព្រះបានទេ ខ្ញុំមិន ទូល់ថា អ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហាប័ន្ទានេទេ ដែរបណ្តាលីនអ្នកបានវិបីត្ត ដើរ។ បងបូនិនិយ នេះជាមួតចាស់ហើយ បុន្តែវានឹងពុំ ហើយជាក់សុបច្ចុលក្នុង ព្រលីនរបស់អ្នក។ គ្រែរហើយ!

⁹⁹ ព្យាយាមជាក់ដែរបស់គាត់ គាត់គ្រែវិមាននរណាម្នាក់ដីកនាំគាត់រៀប ជាក់ដែច្ចុល។ បន្ទាប់មកនោពេលដែលគាត់យកដែរបស់គាត់នៅក្នុងអារក្សចិត្តរបស់ គាត់ គាត់ដីនឹងថាគាត់មិនវិទេ។

¹⁰⁰ នោះជារៀបដែលវាកែវិទ្យាឃំពោះគីស្សីរិស៊ូទេដែលបានកើតជាត្រី។ នោពេលដែលគាត់ចូលដល់ព្រះ គាត់មើលដីវិតរបស់គាត់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះ ហើយគាត់ដីនឹងថាគាត់គ្រែបានតម្លៃដីផ្លូវជាមួយគ្រប់ទាំងអស់។ គាត់មានភាព អភិវឌ្ឍតាត សុភាពរបសា សុប់ស្មាត ស្មុតបុត ដំឡើសេចតីស្របឡាត្រូវៗ សេចតីអំណុល សន្តិភាព។ គាត់មិនគ្រែបានចារៈចាលផុចជាសម្បទ្រដែលមានបញ្ហានោះទេ។ គាត់មិនព្យូយបានរាមអំរិកដីដីដូចគាត់ទេ។ គាត់មិនលោកនៅទីនេះនឹង ទីនោះទេ ដូចជាក្បាលដបន់លើមហាសម្បទ្រដែលមានខ្លួចបំការ គាត់គ្រែបានកំណត់។ ឬ៖ដួងរបស់គាត់គីស្សីរិស៊ូ។ គំនិតរបស់គាត់គីស្សីរិស៊ូ។ យេតនារបស់គាត់គី ហិស្សីរិស៊ូ។ ជិត្រីសរបស់គាត់គីត្រឹមគ្រោ។ ហើយគាត់ដីនឹងថាគាត់គ្រប់ទាំងផ្លូវជាមួយ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ នរកទាំងអស់មិនអាចធ្លាស់ទីគាត់បានទេ។ គាត់គ្រែបាន គ្រប់ផ្លូវជាមួយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ គាត់មានសេចតីស្របឡាត្រូវៗដែរភាព ភាព ហិស្សីរិស៊ូនៅក្នុងឬ៖ដួងរបស់គាត់សម្រាប់បុសនិងស្អែកប់រូប។ គាត់ទទួលបាន... គាត់បានយ៉ើសាងពីរបស់ក្នុងលោកនេះ ពួកគោបានស្ថាប់ខោហើយ។ គាត់មិន ចង់បានពួកគោទៀតទេ។ ហេតុអ្នីបានជាអ្នកមិនអាចធ្វើឱ្យក្នុងស្រី-ព្រះវិញ្ញាណា ហិស្សីរិស៊ូបាន ស្មោះកសល្អោះកប់ពាក់ដែលខើលទៅមិនសមនឹងព្រះមួយគ្មានហើយ ចេញទៅដោយគ្មានអ្នីសោះ។ អត់ ទេ។

¹⁰¹ តុច្ចីមិនចាំបាច់ទៅគ្រោប់នានានិងខុសទេ ។ ព្យាកះនានានិងដីអ្នក ព្រះ នោះជាអ្នីដែលនានិងដី។ នេះជាសេចតីអំណុលរបស់នានិង។ ស្អែកប់របស់ក្នុងបាន ទាំងនោះ។ ពួកគោចេញព្រោះ ពីពេលណាមួយ គីនោពេលដែលបុសគ្រូលប់មកដូច វិញ្ញា ពួកគោគ្រាន់ធំកកាត់បំការដូច្នេះ... ហើយប្រាប់ខ្ញុំថាព្រឹមគ្រោរទេ? ស្អែកដីយ៉ា ខ្ញុំ

មិនមែនចង់មាននៅយបាម្នក—អ្នកអារក់ទេ។ ខ្ញុមិនចង់និយាយបាម្នកអសិលជំទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកមិនដឹងទៅ បងបុន្តែសីអីយេ ថា វិញ្ញាបាយមិនស្ថាតានប៉ាម្នក ហើយ។ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីសម្រាប់រាជ? អ្នកមានអាមូណុកត្រប់ត្រាន់ដើម្បីដឹងចាក់មិនត្រួតពេញ។ រាជនៅក្នុងមានវិញ្ញាបាយមិនស្ថាតា

¹⁰² អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុ? ខ្ញុ ខ្ញុបានទៅព្រះវិហារ!” នៅបូក្សសាធារុសដើម្បីរួម ម្នាក់។ បីនៅដោយសារតែមានប្រភេទសំឡេង នៅព្រះបានឲ្យគាត់នូវវិញ្ញាបាយស្ថាត់គោរព ហើយឲ្យគាត់សីស្សអស់រយៈពេលពេញ។ ហើយក្របកដែលបស់គាត់បានដីឡើង ដូចជាភ្លើនីខេះបានធ្វើនៅទីនេះ។ ហើយហើយ។ ហើយគាត់មានអារក្សចូល។

¹⁰³ បុរសម្ងាត់មានអារក្សចូលហើយដោះស្រាវែកបំពាក់បស់គាត់ចេញ។ ពួកគេ មិនអាចស្រែកសម្រែកបំពាក់ឱ្យគាត់បានទេ។ តើអ្នកយល់ពីអត្ថន៍យបស់ខ្ញុទេ? រាជវិញ្ញាបាយកំពង់ទាញចិត្ត។

¹⁰⁴ ក្រុមដំនីរបស់អ្នកបំពេញវា ត្រួតដូរបានសំអ្នកមិនហើននិយាយអ្វីទេ ខ្ញាត ចាម្នកនឹងមិនបង់មួយភាពគុងដប់បស់អ្នកឡើត។ នោះហើយជាមូលហេតុ។ នោះជាបញ្ហា។ ខ្ញុធើយេ ល្អ! តើអ្នកនឹងធ្វើពីរួចរាល់ដូចអ្នកនៅក្រោរនោះយ៉ាងដូច មេច តើអ្នកនឹងបូរុកគេទៅជាមួយព្រះវិញ្ញុ ដោយរូបរាងណា? ពួកគេនឹងចាក់ប្រមុះរបស់ពួកគេទីនៅក្នុងដែលដាប់ត្រប់ពេល។ អ្នកដើរអ្នកត្រូវការពីការបាន៖ ពេល ហើយការរស់ឡើងវិញ្ញុបែបចាស់ពីផ្ទោរមួយទៅផ្ទោរមួយ និងធ្វើឱ្យបុរសនិងភ្លើនៅ ត្រូវជាមួយព្រះ។ សូមចាប់អ្វីខោនៅលោកកីយនេះ! ទុកចោល ការអធិប្បុយ ទន្លេជាយ។ អាម៉ែន។ ធ្វាយដំណឹងល្អ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូចចេះ។ ហើយអ្នក សេឡាត្រូវបានកិច្ចបុរស់លោកកីយនោះសេចក្តីសែវាត្រូវបានសំព្រះមិននៅក្នុង អ្នកទេ”

¹⁰⁵ មនុស្សអាចលោត-ចុះ-ឡើង ហើយក្រែងការពេញមួយយប់ ហើយនិយាយ ភាសាជាទិច្ចជាតាក់សំណួកកំលើស្អែកគោរព ដើរទៅខាងក្រោនព្រៃកបន្ទាប់ ដោយមានកំហើងត្រប់ត្រាន់ដើម្បីប្រយុទ្ធនឹងការក្រោកកីឡ ចេញទៅក្រោហើយ ត្រប់អ្វីមួយនៅក្នុងក្រុមដំនីរបស់បណ្តាលីប្រុងដំនីរបស់បណ្តាលី គ្នានៅក្នុងលោកកីយនោះទៅកំដាការលួនលោមនិងវិញ្ញាបាយបស់អារក្ស! ចង់ត្រឡប់មកកព្រះបន្ទូលវិញ្ញុ ដែលព្រះជា បិសុទ្ធ។ អាម៉ែន។ ត្រូវត្រូវហើយ។ វិញ្ញាបាយដែលចូលចិត្តព្រះបន្ទូលព្រះ!

¹⁰⁶ នៅទីនេះមានបុសម្នាក់ មិនយុប្តិនទានទេ មានស្ថិតិម្នាក់...មានពួកគាតូលិកកាប់សិបនាក់នៅទីនោះទេ នៅក្នុងពេលដែលវានៅការអស់រដ្ឋបែលសំនាន វាថេចញមក នៅក្នុងដែនិងច្បាស់បែលសំនាន។ ប្រសិនបើគ្មានដឹងប្រាយពេញដោយព្រះវិញ្ញាណា ហិសុទ្ធលូ...ខ្ញុំគឺ។ បុសនោះមានដំបូងមួយ ក្នុងដែលបែលសំនាន នឹងចាក់ប្រជ នៅថ្ងៃពេលមួយនូវនាទីដើម្បីបានធ្វើឱ្យបានឡើង ដី! សេចក្តីពីភ្លាម! វាបានមែនប្រជាដំបូង ខ្ញុំមិនខ្ចោះបានបែលសំនានបុរាណបែលសំនាន បុរាណនៅណាង បងបូនីធម៌ គ្មានយុម្ភធម៌នឹងដំនឹកសហបែកសំព្រះយេស៊ូវីតិសុជាប្រះដឹងបុគ្គារនៃព្រះបានឡើយ។ នោះគឺជាមាយមេមួយគក់ដែលខ្ញុំដឹងអំពី។ នាន អាចនឹងមានប្រជាក់ចេញពីដែលបែលសំនាន ហើយនឹងក្រោមចេញពីដែលបែលនៅទៀត បើផ្តល់ប្រសិនបើអ្នកបើរាក្សុងទម្រង់សាសនាអាមួយ វាបានអារក្ស។ ដើម្បីមើលពីរបៀប ដែលគ្រួគម្នាលនឹងដឹងបែលសំរាប់បែលសំទាំងនោះ!

¹⁰⁷ អ្នកដែលយើងត្រូវការ ដើម្បីត្រូវប់មកស្រៀវកែវណានំវិញ ត្រឡប់ទៅប្រះបន្ទូលបែលសំព្រះវិញ! នោះគឺជាប្រះបន្ទូលបែលសំព្រះ គឺជាប្រះគម្ពីរចាស់ដែលមានពារៈ និយាយថា “អញ្ញីង ខ្ញុំខ្សោចក្រុយជាក់ ហើយបងប្រុស ប្រាកាហាំ” ខ្ញុំខ្សោចថា ខ្ញុំនឹងចាត់អំណារខ្លះ។ មានបញ្ហាអ្នក? អ្នកមិនដឹងចាស់តីអំណារគឺជាអ្នកទេ។

¹⁰⁸ ខ្ញុំបាននិយាយថាខ្ញុំមិនចោលទោសចំពោះមនុស្សប្រើកំដែលបានចេញរក និងស្រើដឹងនោះទេ។ គាត់មានអាមួលណីមិនល្អ។ គាត់មិនដឹងទេ។ គាត់ក្បាតកពីដំណោកពេលព្រឹក គាត់ទទួលបានលទ្ធផលល្អ ហើយ។ ចេញទៅរក ហើយឱ្យគាត់នូវស្រាប់រីប្បីបែប ហើយចេញទៅយកវិស្វិនឹងបែលសំរាប់ទាំងអស់ នោះ មកនិងគាត់។

អ្នកដីការពីចិត្តចាងអ្នកយកហើយដីការពីការ ហើយផ្តល់ចាមប្រមុំបែលគាត់ ដូចជាកាត់ជាប់ដីក្នុងដីកម្ពិនិញ្ញា ហើយហើយ។ ខ្ញុំមិនបន្ទាសគាត់ទេ។ នោះគឺជាសេចក្តីអំណារដែលគាត់ដឹង។ នោះជាអ្នកដែលគាត់ដឹង។ គាត់ជាសត្វជួរ ជាបុរាណជួរបែលគាត់។

¹⁰⁹ អាម៉ែស់មួលចំពោះអស់លោកដែលប្រការដែលបានបន្ទូនជាព្រឹត្តិក្រានយកឱ្យកើងផ្លូវការលើ អ្នកដែលធ្វើឱ្យមានអំណាររំបែន់៖ នៅពេលដែលដំណឹងលូព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្ធ គ្មានអ្នកសោះបើផ្តល់ជាអំណារដីជម្លួយនៃសេចក្តីអំណារ។ ដំណឹងលូព្រះវិញ្ញាណ ហិសុទ្ធគឺជាការសេពគ្រឿងស្រើដឹងដីលូតាមទេះសម្រាប់បុសគ្រប់រូបដែលទទួល

បានភាពឱកាយ។ អ្នកនឹងទទួលយកពេសដ្ឋែរដែលដីងល្អបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុ ដែលបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាបាយហិសុទុ អ្នកស្រើងរក្សាទុកចាកចេញពី ពេកិយនេះ អាម៉ែន សេចក្តីអំណោមិនអាចនិយាយបាននិងពេញដោយសិរិល្អ។ មានការវេញចាយទៅ វាតាការរញ្ជីនជាប្រចាំ ស្រើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ! អាម៉ែន។ នោះគឺជាព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។

¹¹⁰ ក្រុមដំនាំបានមកនៅផ្លូវ ហើយយករបស់ធ្វើដោរក្នុង ពួកគេគ្រែមាន ពិធីជប់ល្វែងគុម្ភយប់ដែលពួកគេទាំងអស់ខ្លួនចេកម្យានៅលើផ្លូវខ្លាត់ ដើម្បីមានការកម្យាន។ ការពិធីជប់ល្វែងសម្រាប់មិត្ត។ ត្រីមក្បរហើយ។ ពេលខ្លះ វា នៅផ្លូវខ្លួន មួយរបស់សមាជិក ពេលខ្លះនៅជាន់ក្រោមព្រះវិហារ។ ទាំ ទទួលយក ការព្យាយាមដើម្បីទទួលបានអីមួយដើម្បីបំពេញចិត្ត។ មានបញ្ហាតី? វាបានរួច ផ្តុកយ៉ាងប្រើន។ ពួកគេជាស្ថាប្រើកដើម្បីបាប់ធីមជាមួយ។ ប្រសិនបើពួកគេ ឆ្លាប់ទាក់ទងជាមួយព្រះគ្រឿស ពួកគេនឹងមានអំណោមខ្សោះណាស់ របស់ទាំងនោះ និងងារប់ចាងពាក់ណុកាលអាណាព្យារ។ ដំណឹងល្អ ស្រើងដោយព្រះវិញ្ញាបាយ សេចក្តី អំណោមិនអាចពន្លាប់បាននិងពេញដោយសិរិល្អ។

¹¹¹ កំណត់នាទោសមនុស្សមានបាប។ សូមអាណាតមេត្តាគាត់ដង។ អនុញ្ញាត ឱ្យគាត់ទៅមួយបីយេងកំបែងរបស់គាត់ ឱ្យគាត់ដើរក្រោ ឱ្យគាត់មានការ ពិធីជប់ល្វែងរបស់គាត់។ នេះជាសេចក្តីកិរិយរបស់គាត់។ កំបែន្ទាសគាត់។ មកដល់ផ្លូវនិងអីរីងគ្រប់យ៉ាង អស់កម្លាំងនិងខ្សោយ គាត់ចង់បានភាពឱកាយ ខ្លះ។ អីដែលអ្នកគ្រប់ធ្វើគីស់នៅក្នុងជីវិតដែលរកចាន្តប្រែះ ដែលអ្នកអាចបង្ហាញ ដល់គាត់ចាកំណឹងល្អទទួលបានប្រើនជាងមួយមីនិង សំរាប់គាត់។ ចំណុច ទទួលនៅលើការសែត—ឈរឱ្យ។ ហើយប្រសិនបើគាត់ស្ថាប់នៅក្នុងដឹងនោះ គាត់នឹង ឡើបាននរកលើក្រោបស់គាត់។ នោះគឺជាការស្រើងរបស់អាណក្ស។ ប្រសិនបើគាត់ ស្ថាប់អូសលើបំពេជាសំនេះ៖ ព្រះជាមាត្រាបានចេកចាកចេញបាន ប្រសិនបើ គាត់ស្ថាប់និងចេញពីទីនេះ៖ វា និងតែជីវិញ្ញាប់សំរាប់កំពាក់អស់ឈឺដំឡើង។ ព្រះជាមាត្រាបានចេកចាកចេញបាន ប្រសិនបើគាត់

¹¹² បីនេះមានជីងមួយ ប្រសិនបើអ្នកស្ថាប់នៅក្រោមអំណាចចាក់ប្រែងកំដងនៃ ព្រះវិញ្ញាបាយហិសុទុ ដូចស្ម័គានបានធ្វើនៅពេលគាត់ក្រឡើកមិលព្រះវេភ្តុព្រះ បាននិយាយចាំ “ខ្ញុំយើងបានមិនមែនបើកចំហា ហើយព្រះយេស៊ូវឈរនៅខាងស្តាំ”

អ្នកគឺជាមនុស្សដែលស្ថានសុទ្ធបច្ចុប្បន្នជាន់ដូចនឹងម៉ាទីនទៅនឹងប្រអប់របស់វា។ អារ៉ា
ម៉ែន។

¹¹³ វិញ្ញាណដែលចូលចិត្តព្រះបន្ទូលព្រះ! សូមចាល់ អនុញ្ញាត ឱ្យរាយទៅ។ “តើ
អ្នកធ្វើវាយ៉ាងម៉ែច បងប្រុសប្រាណហំ?” សូមឱ្យរាយទៅ។ នោះជាយើដែលអ្នក
ត្រូវធ្វើ។ យកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ កំពុងយាមធ្វើការឡើចងអស់។ កំចុះនៅលើ
អាសន់ហើយរាយការ ព្រះជាម្នាស់អើយ សូមប្រទានព្រះវិញ្ញាណហើសុទ្ធផលខ្ពស់! ឯ
ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានព្រះវិញ្ញាណហើសុទ្ធផលខ្ពស់! ទ្រង់នឹងមិនមកទេ អ្នក
កំពុងតែវាយនៅលើអាសនានោះ។ រួមិនលូទេ។ លើខ្លួន នោះមិនមែនជាអ្នកដែល
ត្រូវក្រោមនោះទេ។ តើយកទ្រង់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់!

¹¹⁴ សូមក្រឡើកមើលពេក្តុស។ ពេក្តុសកំពុងមានបញ្ហា ហាក់ដូចជាតាត់នឹងត្រូវ
ស្ថាប់។ ហើយគាត់បានយើងព្រះអម្ចាស់យាងមក ដោយដើរបើទីការ ហើយគាត់
បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ ហើយនោះជាព្រះដែល សូមនាំខ្ពស់មក”

ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា “នាប់ទេវិង”

¹¹⁵ តុល្យវិនេះពេក្តុសបាននិយាយថា “តុល្យចាំបន្ទិច ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យខ្ពស់
ទៅកម្លៃសែសិបថ្មី ដើម្បីមើលថាគើតុំអារម្មណដើរការនៅប្រើប្រាស់ប្រាក់។ ឯព្រះអម្ចាស់
អើយ សូមឱ្យខ្ចុលបង្គំមានវិញ្ញាណក្រប់គ្រាន់នៅ លើខ្ចុលបង្គំ ថាខ្ចុលបង្គំអារម្មណ
នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណនិយាយភាសាជែង នៅក្នុងទូទៅនេះ បន្ទាប់មកទូទៅបង្គំអារម្មណ
ដើរបញ្ជានៅ? ទេលោក! គាត់បានយកព្រះនៅព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ទុកចោល
និងអនុញ្ញាតឱ្យទៅ។ ព្រះជាម្នាស់បាននាំគាត់ផ្តល់ការតាំង។

¹¹⁶ តើមានអ្នកដែឡើងប្រសិនបើព្រះបានជូនបន្ទិចលោកមួយសេ ហើយគាត់បាន
និយាយថា “លោកមួយសេចុំទៅនឹងសុកអស៊ីហើយប្រាប់ជាតីនៅ អនុញ្ញាត
ឱ្យប្រជាជនរបស់អញ្ចប់បញ្ជានៅ?” ចុំហើយលោកមួយសេបាននិយាយថា “សូមឱ្យខ្ពស់
បានកម្មអាបាររយៈពេលសែសិបថ្មីសិន ហើយមើលថាគើតុំមានជំនួយគ្រប់គ្រាន់
ដើម្បីគោរគាមព្រះអង្គទេ។ ផ្តល់ឱ្យខ្ពស់រឿងឱ្យដោះព្រះអម្ចាស់។ សូមឱ្យខ្ពស់បាប
ទ្រង់នូវឱ្យមួយ សូមឱ្យខ្ពស់មើលថាគើតុំចូលទៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណជាមុនសិន?” លោក
មួយសេមិនដែលស្មោះនូវឱ្យខ្ពស់ គាត់គ្រាន់តែយកព្រះជា ម្នាស់តាមព្រះបន្ទូល
របស់ទ្រង់ ហើយដកវាបេញវិញ្ញា។ នោះជាដើរដើរដែលអ្នកត្រូវរឿង សូមទូទៅយក

ព្រោះនៅព្រោះបន្ទូលបស់ត្រេង។ បន្ទាប់មកអ្នកដឹងថាអ្នកនឹងអាចធ្វើបាន។ តាត់មិនដែរបញ្ជីដល់មានវីរីកើតឡើងនៅទេ តាត់គ្រាន់តែបន្ទាប់ដើរប៉ាណ្ឌាម៉ោង។

117 ចុះអលិំយ៉ាពេលដែលតាត់ចុះពីក្នុងកើមលាននៅខ័ណ៌នោះអស់រយៈពេលជាយុរិយករហើយ? ហើយតាត់បានជួបស្សីម៉ាយក្រឹកក្រម្មាក់។ នានាតីជាពាណាន ធនបនេសនិងសាសន៍ដើម្បី ហើយនៅពេលដែលតាត់បានជួបនានចុះនៅទីនោះ នានាបានដឹសអុសខ្លះនៅក្នុងឱ្យត្រូវ។ ហើយព្រោះបានប្រាប់តាត់ថា “សូមទៅដឹងរបស់ស្ថីម៉ាយនោះទៅ” តើកន្នូងណាក់ដែលគ្រួរដឹងប្រាប់តាត់ទៅ!

118 នៅទីនេះតាត់ចុះទៅដឹងស្ថីម៉ាយ។ ហើយនៅពេលនានដើរ នានាមានជំបុះពីទាំងនីយាយថា “តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្នក?”

119 បាននិយាយថា “ដឹសអុសខ្លះ។ ខ្ញុំមានត្រីម៉ោងម៉ោងត្រូវប្រាប់គ្រាន់ដឹងម៉ីធីធ្វើនៅពេតេតិក្នុ។ នោះហើយជាក្នុងដែលខ្ញុំនៅសំបុះ។ មានរយៈពេលបីឆ្នាំចាប់តាំងពីយើងមានភ្លោះជ្រាក់។” ហើយបាននិយាយថា “បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងធ្វើនៅពេតេតិក្នុទេ។” ហើយខ្ញុំនិងក្នុងប្រសុទ្ធដឹងសុវត្ថិភាពហើយ ស្ថាប់ទេ។”

120 តាត់បាននិយាយថា “ធ្វើឱ្យខ្ញុំមួយ ជាមុនសិន!“ ហាលេ លូយ៉ា! អូ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំផ្តល់បន្ទូលបស់ព្រោះអម្ចាស់។ បាននិយាយថា “ធ្វើឱ្យខ្ញុំមួយ ជាមុនសិន។ ជីវិត នេះជាប្រោះបន្ទូលបស់ព្រោះអម្ចាស់។” បីដឹងហើយ។

121 តើវាតីជាតីដឹង? “ចូរស្មួររកព្រោះជាងរបស់ព្រោះជាម្ចាស់និងសេចក្តីសុបិទិរបស់ព្រោះអង្គជាមុនសិន។” មិនមែនអាណាពាប្រក្រុនព្រោះនិង “សំណែរជាងគិចក្នុច” មិនមែនអាណាពាប្រក្រុនព្រោះនិង “អារម្មណកិចត្យច” មិនមែនអាណាពាប្រក្រុនព្រោះនិង “នេះបន្ទិចប្រើនោះ។” បីដឹង “ព្រោះជាម្ចាស់ និងសេចក្តីសុបិទិរបស់ត្រេង និងបែស់ផ្សេងទៀតទាំងអស់នឹងគ្រួរបានបន្ទិនមដល់អ្នក។” ជាក់ជាមុន!

122 តទួរនេះ ស្ថីម៉ាយនោះបានប្រើ “សេចក្តីជានីកើតឡើងដោយការស្ថាប់ពួកបន្ទូល។” នានាបាននិយាយថា “នោះគឺជាប្រោះបន្ទូលបស់ព្រោះ សម្រាប់មនុស្សដឹងបិសទូបេស់ព្រោះ។ នោះគឺជាបោកបេស់ព្រោះ ហើយខ្ញុំដឹងថាការសេចក្តីពីទាំងអស់នឹងគ្រួរបានបន្ទិនមដល់អ្នក។”

123 តលូវនេះ នានាមិនបានរៀនទៅស្ថីម៉ីកើតឡើងពីរបៀបធ្វើទេ។ នានាមិនចង់ទៅចែករំលែកបេស់នានាខេ...ហើយប្រាប់អ្នកដឹតខាង និយាយថា “តទួរនេះគឺអ្នកគិត

យ៉ាងណា? ត្រូវអធិប្បាយនៅលើផ្លូវរបស់ខ្លួនិយាយនៃបន្ទះ។ សូសុំ តើអ្នកគិតតិចយ៉ាងម៉ែបអំពីបញ្ហានេះ?“

¹²⁴ នាងបានចូលទៅក្នុងហើយចាប់ដើមបានចោល។ នាងអនុញ្ញាតឱ្យរាជទៅ នាងបានលប់បង្កើដែលនាងមានដើម្បីនាងអារម្មណីនិងបានការកំពង់ត្រីនេះ។ នៅ៖ ហើយជាតុកីដែលពិភពលោកក្នុងការនៅថ្ងៃនេះ៖ គឺជាថ្មីដែលអ្នកទទួលបាន។ ហាលេលូយ៉ា! នាងបានចោល ដូច្នេះនាងអារម្មណានៅថ្ងៃនេះ។ នាងលប់បង្គប្បដចាំងអស់ដែលនាងមាន និងប្រឹងចាំងអស់ដែលនាងមាននិងរាល់អាហារដែលនាងមាន ដើម្បីឱ្យត្រូវអធិប្បាយ ទៅតាមរាល់ព្រះ។ ហើយនៅពេលដែល នាងបានបានបានវាគារចាំងអស់នៅថ្ងៃនេះ៖ ព្រះយាង ចុះមកបំពេញឯកអាហារ បំពេញឯកប្រឹង។ នាងបានបានបានវាគារម៉ែងឡើត នៅក្នុងបានបស់ត្រូវអធិប្បាយ។ ហើយការបានមកដោយបំពេញរាមុនឡើត។ តាក់បានទៅក្នុង។ កំណែពេលដែលនាងធ្វើនៅថ្ងៃនេះ ទេដែលបំពេញវា។

¹²⁵ ខ្លួនិយាយ ចាំថ្ងៃនេះប្រសិនបើយុសនិងបានបង្គប់ចោលការមិនសមហេតុសមជលទាំងអស់នេះ៖ ហើយក្នុងធ្វើជាក្រើសាលានិងអនុញ្ញាតឱ្យប្រព័ន្ធណាលើថ្ងៃបីនិងផ្លូវការដែលបានបង្គប់ចោលបានបស់ត្រូវវិញ។ ការនិងមានការបានបង្គប់ដើម្បីឡើងវិញ នៅលើថ្ងៃបីនិងផ្លូវការដែលបានបង្គប់ចោលបានបស់ត្រូវបំពេញបាន។ បញ្ចប់ការមិនសមហេតុសមជល។ ត្រូលប់ទៅព្រះបន្ទូលបស់ព្រះវិញ។ បានបង្គប់ចោល ដែលអ្នកអាចបំពេញវា។ អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យរាជទៅ ហើយព្រះនិងអនុញ្ញាតឱ្យមក។ អ្នកបានបង្គប់ចោល ព្រះនិងបំពេញ។ ឬឯងគូចតាមចាំងអស់ “អ្នកត្រូវកៅធ្វើជូចនេះ ហើយអ្នកត្រូវកៅធ្វើវារាមុននេះ។” ហើយអ្នកត្រូវកៅធ្វើវាអាម្មារបើយកូវកៅធ្វើការរាជ។” បំពេញចាប់ចោលចុះ៖ បានវាបំពេញទៅព្រះបីនិងអ្នក!

¹²⁶ និយាយថា “ព្រះជាម្មាសអីយេ សូមឱ្យខ្លួនបំពេញចាំងស្រុង...ថ្ងៃនេះ៖ ជាបស់ប្រជែងចាំងស្រុង។ ឱព្រះអម្ចាស់អីយេ ទូលបង្គមកដោយចិត្តបាក់បែក។ ទូលបង្គមកដោយចិត្តទន់ទាប។ ទូលបង្គស្របតាមចំណាំ។ ប្រជែងដីដែលចាប់ទូលបង្គស្របតាមចំណាំ។ ហើយខ្លួនបង្គចំណាំបំពេញភាពលូងខ្សោទាំងអស់នៅការតេម៤០ថ្ងៃទាំងនេះ៖ ហើយមើលចាតិខ្លួនអារម្មណាដីពីព្រះបានទេ ហើយចាំងអស់នេះដែលរៀងរៀងទូទៅនិងអ្នមិនសមហេតុសមជលទាំងអស់នេះ។”

¹²⁷ បញ្ចប់រា! ត្នានអើនេក្តងព្រះបន្ទូលប្រាប់អ្នកអាយកម្មអាហាររយៈពេល សែសិបថ្ងៃ។ ត្នានដីធម៌នៅទៅ មិនមានអើនាលើលោកនេះដែលប្រាប់អ្នក អាយកម្មទៅ ហើយកំលងគោព្រះជាម្នាស់នឹងប្រាប់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកកម្មអាហារ អ្នកនឹងមិនឆ្លាត់ទេនោះ និងទៅការបស់ទាំងអស់នេះទេ។ នៅពេលដែលអ្នកកំពុង កម្ម បងប្លុន អ្នកនឹងមានអំណាក់សិប្បាយវិកាយគ្រប់ពេល។ បាននិយាយថា “កំបង្ហាញមុខចំពោះមនុស្សដួងមនុស្សលាក់ពុក ដោយធើទីកម្មមុខក្រោមក្រោមក្រោម” ខ្លះ បានកម្លេះ ថ្វីហើយ។ បានបស់ខ្លួនឯងមិនសមនឹងខ្លួនទៅ ខ្លួនបានប្រកចម្លេន សាមសិហជានហើយ ពួកគេបានប្រាប់ខ្លួនខ្លួនមិនបានប្រសិនបើជាងមុនបន្ទាប់ពី ដីធម៌នេះប៉ះ។” អូ ជាដីធម៌នឯងសមហេតុសមជុលសោះ! វាគារិញ្ញាណបស់រារក្សា

¹²⁸ ក្រោកទេដីធម៌នាកាសនេះហើយនិយាយ “ថ្វាយសិរីលូ ថ្វាយសិរីលូ ថ្វាយ សិរីលូ” រហូតដល់អ្នកមិនអាចនិយាយអើងឱ្យដោតបានទេ និងនិយាយ “អ្នក ត្រូវតែនិយាយភាសាជែងមុនពេលអ្នកទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។” មិន សមហេតុសមជុលសោះ! លោប់វាបាល!

¹²⁹ យកវាបេញពីប្រព័ន្ធរបស់អ្នកហើយករព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ! តាតបាន និយាយថា “ចូលអ្នករបស់តូចប្រចិត្តហើយទូលបុណ្យរដមុជទីកន្លែងព្រះនាមនេះ ព្រះយេតុវិកីស្សសញ្ញាប់ការហើកកំលងទោះសាមបាបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងទទួល បានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។” ព្រះជាម្នាស់មិនសំចោរៗបន្ទូលរបស់ ព្រះអង្គទេ មិនមែនជាប្រះទេ។ អាម៉ែន។ លោប់វាបាល។ សូមបំពេញវា។ អាម៉ែ ន។ ផ្លូវ! ខ្លួនឯងព្យាយាយ។ នោះជាប្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដឹងៗ។ ត្រូវហើយ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះជាម្នាស់ទ្រង់មានបន្ទូលចាប្រះជាម្នាស់នឹង ថែរក្សាទា។ ត្រូវហើយ។ រាល់ការរៀបចំដែលអ្នកធ្វើ រាល់ការទៅព្រះវិការដែលអ្នក អាចធ្វើបាន...

¹³⁰ វាបាននៅទីនេះដើរីការនៅការរៀបចំដែលពួកគេសាងសង់ទៅ និង ដឹកចំនិញ្ញាតប្រើន បុមុយ រែយនូដឹកអ្នកដំណើរូយក្រមជំ។ ខ្លួនបាប់ដើរីការនៅ ទីនោះ។ ហើយពួកគេយកនិងសាងសង់ត្រូវបង្កើកជំងឺនិងអើងគ្រប់យ៉ាង ហើយជាក់ ឈើង ម៉ាម៉ាបីនៅជីញ្ញ និងអីគ្រប់យ៉ាងដែលស្រស់ស្អាតដឹងៗ ជាក់វានៅទីនោះ នៅលើផ្លូវ ហើយវានឹងងាប់ដូចដែកគោលទ្វាយ។ នៅទីនោះបានកំណត់ម៉ាសុន មិន មានចំហាយនៅក្នុងវា។ នាងទីបំពេអង្គយនៅទីនោះ។

¹³¹ អើដែលវាក្រោករ៉ែច្រេនេះគឺត្រួតខ្លួនទូចចាំហាយ។ អើដែលវាក្រោករ៉ែច្រេនេះគឺចាំហាយទីកម្មយច្ចនានា អើដែលវាក្រោកនេះគឺច្រេនេះ ក្រោមជំនុំ ដែលនេះផ្តល់អើដែលគ្រឿបជុំគឺគោរពសំអ្នក គឺជាសេចក្តីស្រឡាត្រៃំ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនអាចស្រឡាត្រៃំតាមបាន តើអ្នកនឹងស្រឡាត្រៃំព្រះដែលអ្នកមិនបានយើប្រាក់ទេ? សេចក្តីស្រឡាត្រៃំលាក់កំពើបាបជាព្រឹន។ ស្រឡាត្រៃំព្រះបន្ទាប់មកអ្នកនឹងស្រឡាត្រៃំតាមទីត្រូវទៅមក បន្ទាប់មកអ្នកនឹងស្រឡាត្រៃំក្រោមជំនុំ អ្នកនឹងស្រឡាត្រៃំបញ្ជាផ្ទៃ អ្នកនឹងស្រឡាត្រៃំស្តីរាជា អស់ដែលជាការគោរពដែលប្រាប់ប្រាប់ ហើយអ្នកនឹងនៅឆ្លាយពីរស់ណាកិយ។

¹³² វិញ្ញាណាពាក់ទាញនឹងប្រាប់មនុស្សអំពីរឿងនេះរួមទៀត “ពួកគេត្រូវតែធ្វើជាគ្មោះ” ពួកគេត្រូវតែធ្វើជាគ្មោះ” វាដោយសារពីនិភាសាថាចនោះបានលើកឡើង ហើយពួកគេទទួលបានការបើកសំដែងពីចិត្តចូចដែលពួកគេនិយាយថា “មែនហើយ តម្លៃវានេះ ខ្ញុំធ្វើថាបុរសម្ងាត់... ខ្ញុំធ្វើលើរឿងមួយដូចជាការស្រកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ” ត្រឹមត្រូវហើយ។ នោះជាការពិត។ ពួកគេបានបង្កើតនិភាសាបញ្ចប់ពីរ នៅពេលអ្នកកំស្រកអ្នកទទួលបាន។ “បើនេះអ្នកមិនមានទេ។

¹³³ អ្នកបន្ទាប់លើកឡើងថា “និយាយជាការសាធិទេ” ត្រឹមត្រូវហើយ។ នោះគឺនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ “ជាការស្រកនឹងរឿង នៅពេលដែលអ្នកនឹងយាយការសាធិទេ អ្នកនឹងយល់ហើយ។” បើនេះភាគត្រូវឱ្យនៅពួកគេនិយាយការសាធិទេហើយមិនមានវារាយើប្រាញេទេ? មិនមែនអរ្យើងទេ។ អត់ទេបាន។

ពួកគេជាព្រឹននិយាយថា “អរ្យើងយើងត្រូវតែទាយ។”

¹³⁴ សូមមើលពួកហេរាបារាជាមេននៅទីនេះដោយមានស្នូលនៅលើក្បាលរបស់ពួកគេលាតចុះហើយទាយ។ មីការយ៉ាបាននិយាយថា “អ្នកកំពុងនិយាយកុហក។” អាម៉ែន។ ត្រូវ។ ព្រះមិនមកដូចនោះទេ។ ព្រះមកដល់ដួងចិត្តដើស្បាងៗត្រូវដែលគ្រាប់មកជាមួយការសោកសែនិងខូចចិត្ត។ “អស់អ្នកដែលបញ្ជាផ្ទៃ ដោយរាយកកូយដីមានកំងកងទៅជាមួយ។” អាម៉ែន។ ទទួលបានទៅមិត្តភកិដើយ។

¹³⁵ អាកេរ្យប្រើនិនានសំ អាកេរ្យធ្វើគារនៅក្នុងព្រោលធមនុស្ស! មិនកំនុំដែលរបាយធ្វើដែលផ្តល់ជាកំណើនទៀតដើម្បីបង្ហាញការស្រករស់នៅ។ មិនរបៀបដែលពួកគេកំពុងធ្វើ មិនរបៀបដែលពួកគេធ្វើនិងមិនបានពួកគេមានបំណង

អី។ រាជីនអាចទេត្របេទ...ហើយប្រសិនបើខ្លួនបានប្រាប់អ្នកមា វិដីតែមួយគត់... ទ្វាននៅទីនេះ តម្លៃជូនទាំងអស់នៅទីនេះ។ បានស្អីតីនៅតាមលេខានៅ។ អ្នកមិនអាចធើបានទេ។ មធ្យាបាយតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចទេបាន តីជីថ្ងៃនេះ។ ហើយបុរសគ្រប់បុរសល្អដែលកាត់ខ្សោយត្រូវតែនាំប្រែងសំដែងប្រាំបានឡើង។” នេះគឺជាទ្វានរបស់គាត់ បុំនឹងប្រសិនបើគាត់មិនមានសំដែងទេគាត់មិនអាចបើកភាពនៅទេ។ មែនហើយ រាជីជាកិដិស្សតែខ្លះនៅស្ថានស្អី។ ប្រសិនបើអ្នកស្មាប់ដោយគ្នានៅព្រះ ទីមិនខ្សោយពីរបៀបដែលអ្នករំនៅនឹងចំនួនទ្វានដែលអ្នកបានបង្កើតឡើងទេ ប្រសិនបើសេចក្តីស្រឡាញបស់ព្រះមិននៅទីនោះដើម្បីទាញអ្នកចូលទៅក្នុងនគរបស់ព្រះ អ្នកនឹងបាត់បង់។

¹³⁶ មានអវិជ្ជមាននិងវិជ្ជមាន។ មិនចាប់នូអត្ថិសនីនេះដំណើរការយ៉ាងណានៅទីនេះទេ ប្រសិនបើមិនមានខ្សោយកុងដី រាជីនិងមិនមានពន្លឹះឡើយ។ ត្រូវហើយ។ អ្នកត្រូវតែចាក់បុស ចាក់គ្រប់នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញបស់ព្រះ។ អី! នាំមកនូវចំនួចអវិជ្ជមាននិងវិជ្ជមាននោះជាមួយគ្នា អ្នកនឹងមានពន្លឹះជាដំណើរការយុទ្ធម៌ដែលមានអាយុកាលចាស់។ សូមឱ្យរាកលជាលុយពីច្រោះដូចមួយយោទេត្រាំង។ អ្នកនឹងមិនមានរាជីបើគ្នានៅវា មិនចាការងារៗអ្នកនឹងការណែនាំង្វោះខ្លាំងប៉ុណ្ណោះអ្នកអាចធើបានជាមួយការវិជ្ជមាន អ្នកត្រូវតែមានខ្សោយកុងដីដើម្បីបានឡើង។ អាម៉ែន។

¹³⁷ តើអ្នកត្រូវបែកតែសំគាល់ទេ? អ្នកជាក់ខ្សោយកុងដីនៅទីនេះ៖ ហើយបន្ទិចទៅនឹងត្រូវបែកវិញ្ញានៅទីនេះជូលទៅក្នុងស្រប៉ែខាងក្រោម ឯ៉ែក្រាមទៅក្នុងដី។ ហើយកាលបែកពេលដែលមនុស្សចាក់បុសនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ រាជាក់បុសលើគាត់នៅកាលវីរី ដែលជាកំឡើងដែលយុទ្ធបាននៅទីនោះដើម្បីបង្ហាញព្រះតាននាំទៅនោះ ដើម្បីបង្ហាញពីនៅទេដំណើរការ។ អាម៉ែន។

¹³⁸ តើអ្នកដឹងថាមានបញ្ហាអ្នីទេ? មនុស្សនៅក្នុងទីសក្តារ៖បុជាតីជំអស្សាយទាំងនេះបេញ្ញានៅទីនេះ៖ ធ្វើពុកជាកំពុងផ្សាយដំណើរការណូ។ ត្រូវអធិប្បាយគួចម្នាក់មករកទុកកាលពីមួយិលមិញ្ញា ជាកម្មសិទ្ធិរបស់និកាយមួយក្នុងចំណោមនិកាយដីអស្សាយបំផុតដែលមាននៅក្នុងទីនេះ៖ នៅក្រោពីកាត្រីការ គាត់បាននិយាយថា “បុគ្គលិកនឹងឱ្យពួកយើងដែលជាក្រុតម្នាល់ការរហើយជាសំអារបស់យើង និង—ហើយជាយើងខ្លះ។ ហើយពួកគេនឹងប្រាប់យើងទីអ្នកដែលត្រូវអធិប្បាយនៅក្រីមាសនីមួយ។” គាត់

បាននិយាយថា “ខ្ញុមិនអាចចាំបាច់ទៅទេ” តាត់បាននិយាយថា “តើខ្ញុមធ្វើដី? តើខ្ញុមចូចចាប់ដឹងជួយដាក់ណីនូវទេ?”

¹³⁹ ខ្ញុមិនអាចចាំបាច់ទៅទេ ដឹងប្រស ដឹងបណ្តាលអ្នកនៅជាមួយនិភាគនោះ សូមគោរព។ អ្នកនិយាយអ្នកដែលកូរគោរពដៃនេះស្ថាប់។ តែដើរទៅក្របបានប្របានដេសស់អ្នកហើយនិយាយថា ‘លាក ខ្ញុមិនកើតជាថ្មីនៃព្រះវិញ្ញាណបស់ព្រះ។ នេះគឺជាព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ ប្រសិនបើអ្នកនិងអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុមធ្វើប្រាប់ព្រះ។ ខ្ញុមិនស្ថាក់នៅក្នុងព្រះវិបាយបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើឡើង ខ្ញុមិនទេ។ ប្រគល់រាយការដែលត្រូវធ្វើ។’ នោះជាដឹងដែលត្រូវធ្វើ។ កំរាយជីវិញ្ញាតមួយ។ កំអិដ្ឋមាន។ ចេញ មកហើយនិយាយថាការដ្ឋី។ ត្រូវ។

¹⁴⁰ តាត់បាននិយាយថា “បងប្រស ប្រាណហំ តើអ្នកគិតថាខ្ញុមមានក្រមជាំនុំទេ?”

¹⁴¹ ខ្ញុមិនអាចចាំបាច់ទៅទេ “កំនែងដែលមានក្រាងដឹងនោះសត្វត្រីនឹងត្រូវបានប្រមូលដី។” ត្រីមត្រូវហើយ កូរគេនឹងធ្វើតាម។

¹⁴² ដឹងប្រសម្ងាត់នោះដី ដែលក្នុងមាន។ ឥឡូវនេះ៖ រាយការ ធម៌នជាផីផែលដែលសៀចេច។ ខ្ញុមិនមាននៅប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុមិនមាននៅប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុមិនមាននៅប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុមិនមាននៅប៉ុណ្ណោះ។ តាត់ជាក់ពងទាននៅក្រោមមួយ។ ហើយនោះពេលពួកគេចេញសៀចេច ទាត់ជាបស់ដែលមើលទៅគ្នាភីអស់សំណើចំណុចដែលសត្វមាន់មិនធ្លាប់បានយើង។ ដូចំៗ មេមាន់នឹងចាប់សត្វមាន់ហើយក្នុងមាន់នឹងមក បើក្នុងមិនស្អាត់ការសាន់ទេ។ បើក្នុងនោះត្រូម្យយមេមាន់ចាស់បានដឹកនាំពួកគេចេញទៅក្រាងដ្ឋី។ មានបីដែលមួយនៅខាងក្រោមដ្ឋី។ នោះពេលទាត់គ្នានៅដីក្នុងនេះ៖ តាត់បានលោកទៅខ្ញុមិនទេ គ្មានទីក្រុងយ៉ាងល្អៈនឹងតាមដែលរាយការតាត់បាន។ មេមាន់ចាស់បាននិយាយថា “ក្រុក ក្រុក ក្រុក ។” ហើយទាត់គ្នាបាននិយាយថា “ហ្មាក ហ្មាក ហ្មាក។” តាត់ចេងបានទីក្រុងយ៉ាងល្អៈនឹងតាមដែលរាយការតាត់បាន។ តាត់បានដឹងថា តាត់ជាសត្វទាមដាយដម្លែជាតិ។ នោះពេលដែលតាត់ជាសត្វទាមដាយដម្លែជាតិ។

¹⁴³ ហើយខ្ញុមិនអាចចាំបាច់ទៅទេ៖ មនុស្សណាដែលពិតជាចង់ស្អែដកព្រះពួកគេនឹងមិនអនុញ្ញាតព្រះវិបាយណាមួយបង្កើតឱ្យពួកគេនូវវិធីដែលពួកគេមិនអាចសៀវភៅនៅក្នុងនេះ៖ បានប្រជុំដឹងទៅការនោះទេ។ ប្រសិនបើអ្នកមានលក្ខណៈរបស់

ព្រោះនៅក្នុងអ្នក អ្នកនឹងទៅការនៃភាពហិសុទ្ទា អ្នកនឹងទៅក្រោមរឿងត្រីមត្រូវ។ អ្នកនឹងដែរឱ្យដែលត្រីមត្រូវ។ អ្នកនឹងជិតិកើដី ព្រោះនៅក្នុងអ្នកដោយអ្នកចូលចិត្តទីក្រុងប្រសិនប់ ហើយអ្នកជាមួយអ្នកចូលចិត្តព្រោះត្រីសុ។ ប្រសិនប់អ្នកជាអារក្សាមួយអ្នកចូលចិត្តរួចរាល់ អារក្ស។ ប្រសិនប់អ្នកជាអ្នកចូលចិត្តព្រោះត្រីសុ។ ដែលជាកំនើងដែលអ្នកនៅថ្ងៃនេះ? ត្រូវ។ អ្នក អេវាគដចាមួយកំពុងតែនៅថ្ងៃនេះ: ហើយហើរការគេបស់ព្រះអម្ចាស់ បន្ទាប់មកចុះទៅ ហើយចាក់ត្រីជាមួយអារក្ស។ មានអូខុសជាមួយរាយការ ឬប៉ោន្តាប៉ិញ្ញាណបេស់ តែ ពួកគេគឺជាអារក្ស។ មិនចាប់អ្នកត្រូវរួមដែលនៅថ្ងៃនេះទេ បុរសនឹងស្រីដែលមានចំនួន ស្ថិតិការណ៍អស់ គឺជាបុរសនឹងស្រីដែលរួមតែម្នាក់នៃជាមួយព្រះ។

¹⁴⁴ សូមក្រឡេកមើលមីកាយ៉ាពីរបៀបដែលគាត់បានឈរនៅថ្ងៃនេះ។ មិនដូច ធ្វើរបស់បីប្រាលការទេ តែជាមួយនូវគេសម័យ។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុនឹងមិន និយាយអីទៅដោយអស់...ខ្ញុនឹងខ្ចល់ពីអ្នកដែលចូលកំសុំសាលានិយាយទេ។ ខ្ញុនឹង ខ្ចល់ពីអ្នកដែលក្រោមដំនុំរបស់ខ្ញុនឹងយាយទេ។ ខ្ញុនឹងខ្ចល់ពីអ្នកដែលក្រោមបាននិយាយ ឡើយ។ ប្រសិនប់ពួកគេកាត់ក្បាលខ្ញុំ ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយពីអ្នកដែលព្រះជាក់នៅក្នុង មាត្រូវបានបង្ហាញ។” គាត់និយាយព្រះហើយ។ គាត់និយាយព្រះហើយ។

¹⁴⁵ ហើយថ្ងៃនេះ: បុរសនឹងស្រីសូមកំបុងចិត្តទុកដាក់ប៉ះពេះអ្នកដែលពិភពលោក បានផ្តល់សម្រាប់អ្នក តើអ្នកទៅការអរគុណដែលវាទ់ទុលបាន អ្នកដែលជាប្រហែលនៃ ការ ចាក់បញ្ចប់បានកំពើដែលពួកគេមាននិងការអេវាគារ ប្រសិនប់អ្នកចូលរួម ព្រះវិរាយ អ្នកនឹងមិនអីទេ។ នោះជាការបោញ្ញតមិត្តភក្សាយ។ ហេតុអ្នក? អ្នក នៅថ្ងៃមានដំដើរអំពីបាប។ ត្រីមត្រូវហើយ។ ប៉ុន្មានខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកអំពីការមួយ ដែលនឹងដំរើរអ្នកពីរាមពីបាប នោះគឺជាការមេករកព្រះលោហិតដែលវិសេសបេស់ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រីសុ ហើយត្រូវបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ទ ហើយ នោះនឹងជួយអ្នកពីរាមពីបាបទាំងអស់ ហើយបំណងប្រាប្រាប់អ្នកនឹងត្រូវបាន ចែងនៅក្នុងស្តីពី ហើយអ្នកនឹងមិនមានពេលសម្រាប់បេស់ក្នុងលោកនេះទេ។

យើងនឹងអធិស្ឋាន។

¹⁴⁶ ព្រះវិរាយនៃស្ឋានស្តីពីបេស់យើង នោះពេលដែលយើងយើងយិញ្ញាណដៃ ទាក់ទាញទាំងនេះមកលើមនុស្ស ពួកគេដើរបានប៉ះពេញដោយព្រះជាមួស់ ខ្ញុំ

អធិស្តានថា ត្រែងនឹងទទួលបានការការ់កាប់បស់បុរសនឹងស្តីពូគំត្ថាលេទៀនេះ នៅថ្ងៃនេះ។ សូមខ្សោចនេះ ជាដែលនៅព្រះអម្ចាស់ ដែលពួកគេនឹងដឹងថាគីតិក របស់ពួកគេមិនរាប់នឹងព្រះបន្ទូលឡើយ។ ហើយពួកគេបានស្តាប់នូវអំពើដែលខុស ហើយដែលរារក្សាបានផ្តល់សេចក្តីសុខជុលពួកគេជាមួយនឹងទស្សនាដើម្បី។ បីសំណើលួយនៃលោកឯម នឹងបុរាណជាសំបុរាណស្តីពូគំត្ថាលេស្តីស្តាត។ និព្រះជាមាស់អីយ៍ ការដែលមិនអាចចេញចូលសំរាប់គ្រឿស្តានមិនឡែ។ ព្រះអង្គអីយ៍ រាជធីឱ្យយើងដឹងឱ្យយ៍។ ត្រែងបាននិយាយថារាជធីឱ្យមួកលើ ដួចជាក្នុង អ្នកបាន និយាយ ផ្លូវក្នុង ហើយ—ហើយសព្វផ្លូវមួយក្នុងបានឡើងឡែសុំកំអូករបស់ រានីព្រះ។ ផ្លូវាស់នឹងក្នុងអីមួយ។ យើងគ្រួងរាយពាក់កណ្តាលកៅតមក ត្រូវជាមិនស្រួលបាក់តុតមកលើអាសន នឹងដួចជាអ្នកនឹងក្នុងបាកំពើយេបិរាណតម្លៃដែលឡើត។ នៅតីក រក្សាសិទ្ធិដែល ពួកគេត្រូវប់មកវិញហើយហិរាណតម្លៃដែលឡើត។ ឱព្រះអង្គអីយ៍ សំអាតជូរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហាលេលូយ៉ា! សូមបញ្ចូនព្រះវិញ្ញាបាបិសុទ្ធបុ ជាមួយនឹងការរាជធីជាក់ដីចំណាស់ដែលនឹងសំអាតចំណាត់បស់មនុស្សហើយ សំអាតព្រូបិងរបស់តុ ហើយសំអាតគាត់ហើយរាជធីភ្នាយជាបស់តួនៅ ស្នានសុគ្រឹម ផ្តល់ឱ្យគាត់...វាំពួកយុវជននឹងពាក្យសម្បែចបស់គាត់ដួចតាមត្រី ដើម្បី គាត់អាចឡើងនិងខ្ចស់ហ្មសីវិភុទុងលោកនេះ ហើយឡើងឡែបានសុគ្រឹមនៅត្រី កំនែងដែលគាត់អាចមើលយើងពីបញ្ហាដែលកៅតឡើងនៅថែមឈាយឆ្លាយ។ ផ្តល់រាជព្រះអម្ចាស់អីយ៍។

¹⁴⁷ ត្រែងបានរបៀបធ្វើបញ្ហារបស់ទ្រែងឡោនឹងពួកគេដួចជាកាតត្រី ដែលមាន ផ្តុកត្រី អាចឡើងនិងខ្ចស់ហើយមើលយើងពីភ្លើងនៅឆ្លាយហើយមនពេលវាមេដល់ ទីនោះ។ ឱព្រះជាមាស់អីយ៍ សូមទ្រែងប្រទានពាណិជ្ជកម្មដែលក្រោមដំនុកបនេះ។ ប្រទានពាណិជ្ជកម្មដែលបានស្នើសុំជាបន្ទាល់បាន ដួងចំណេះកន្លែកនៅការមួយក្នុងពេលនេះ។ ប្រទានពាណិជ្ជកម្មដែល ជនបែងចែកនៅការមួយក្នុងពេលនេះដែលការិយាល័យនឹងពួកគេត្រូវបានសំរាប់នូវរបាយការណ៍ ឡើយ ត្រូវបានដឹងការណ៍ជាតិរែស់ ព្រះអម្ចាស់ ចំពោះអ្នកដែលខ្ពស់ខាត។ ដោយ ដឹងថានៅថ្ងៃណាមួយយើងត្រូវបានយុម្ភត្រូវនៅក្នុងការជំនួយរបស់ព្រះ។ ហើយដឹង ថាយើងនឹងទទួលខុសត្រូវចំពោះការស្តាត់សេចក្តីពិកហើយមិននិយាយអីវិញ។ បិតាអីយ៍ ខ្ញុំអធិស្តានថារាជនឹងត្រូវបានយកមកលើដួងចិត្តទាំងអស់។ ក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវា។

148 ដោយខិនក្បាលចុះមួយភ្លេត ខ្ញុំផ្តល់ចាត់អាមេរិកនៃពេលបាននៅក្នុងព្រៃនេះ និយាយថា “បងប្រុសប្រាណហំ ខ្ញុំណើយឱ្យធ្វាននៃនឹងបស់ចាស់” ទាំងនេះ។ ខ្ញុំមានរបស់ហូគ្គចាប់ជាអ្នកបីនដែលត្រូវបានគេពាក់មកលើខ្ញុំយ៉ាងយុរុយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំតែងតែនិយាយចេញពីនេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងធ្វើអ្នកដែលខ្ញុំមិនគូរធ្វើ ហើយខ្ញុំដឹង។ កមិនបានភ្លាយជាក្នុងព្រះទេ។ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើជាបូចនោះឡើតទេ។ វាបានបានដឹងថាទុកដាក់ ហើយខ្ញុំមិនចង់ស្ថាបីក្នុងណាមាស់នោះឡើតទេ។ វាបានបានដឹងថាទុកដាក់ ពេលមួយដីរកីកំក្រោមប្រាណពីក្រាក់នៅក្នុងព្រះគ្រឿស។ ខ្ញុំដឹងថ្មី អ្នកអធិស្ឋានអាយុខ្ពស់ បងប្រុសប្រាណហំ ថា—វានឹងចាកចេញពីខ្ញុំនេះ។” តើអ្នកនឹងលើកដែលទេ? រាល់ក្បាលបានខិនចុះ។ សូមព្រះប្រទានពារា អូ ខ្ញុំធិយ មានដែរប់សិបនាក់! ធ្វើកូចកាតចូងចាស់ ដែលធ្វើឱ្យអ្នកនិយាយ វិចាប់ធ្វើម ធ្វើដែរទាំបន្ទិចបន្ទុចនៅក្នុងព្រះវិហារ ធ្វើឱ្យអ្នកការ៉ែងខ្លួនឡើតធម្មបានទេ។ អូ! នោះគឺជាការមិនចុះសម្រេចត្រូវក្នុងចំណោមបងបួន។ ហើយកាំធ្វើបែននេះ។ អ្នក មិនចង់បានទេ។ អ្នកមិនចង់បានរបស់ចាស់និងគូចចាស់។ កំហើងចាស់ និងអ្នក ធ្វើឡើតដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកខកចិត្តឡើយ។

149 និយាយថា “ព្រះជាម្មាស់ ខ្ញុំមិនចង់បានរបស់នោះឡើតទេ។ ខ្ញុំណើយ ធ្វាននៃវាតា ខ្ញុំបានពេញមួនរួចរាល់ហើយនៅថ្ងៃនេះដើម្បីនោះបង់វាបាល។ ខ្ញុំកំពុងតែមកតទូរវារៈព្រះអម្ចាស់ ហើយខ្ញុំចង់នៅភ្លាយពីការអាណាព្យាសិយមរបស់ខ្ញុំ ទាំងអស់។ ប្រសិនបើបងបួនខ្ញុំប្រើត្រូចចំពោះខ្ញុំមិនត្រូមត្រូវ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋាន ឱ្យគាត់។ ប្រសិនបើបានរបស់ខ្ញុំមិនហាង្សោនខ្ញុំឱ្យលួច ខ្ញុំកំនើងប្រុណ្ឌត្រូវគាត់។ ប្រសិនបើប្រព័ន្ធរបស់ខ្ញុំប្រើនឹងខ្ញុំមិនត្រូមត្រូវ បុណ្ណោបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងទៅបន្ទាបខ្លួន នៅចំពោះព្រះ។ ឯព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំសម្រៀងមើលបំពុន្ធរបស់ព្រះអង្គ បុណ្ណោប់។ ទូលបង្គំចង់អាយុចិត្តទូលបង្គំត្រូវ ទូលបង្គំចង់ឱ្យបេះដុងរបស់ ទូលបង្គំពោះពេលភ្លាយអំណុះរារា ទូលបង្គំចង់ទៅ នៅពោលរំដែលមានបញ្ហាតី ពិតជាក្នុងកំដើលនៅដីរឿងប្រុនបង្គំ ទូលបង្គំនៅតែចង់នៅជាមួយនឹងដែរបស់ ទូលបង្គំ ហើយដើម្បីចិត្តទូលបង្គំបិសុទ្ធមនពោលដែលព្រះអម្ចាស់ដឹងចាន់នៅថ្ងៃ ធ្វើឱ្យដាម្បួយ ទូលបង្គំនឹងដូចប្រចាំថ្ងៃ។ ទូលបង្គំចង់បានបទពិសាងនឹងបែបនោះ។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ធ្វើឱ្យទូលបង្គំក្នុងថ្ងៃនេះ។”

150 តើអ្នកអាចលើកដែលរបស់អ្នកបានទៅអ្នកដែលមិនបានលើកដែលពីមុន។ សូម

ព្រះប្រទានបារា សូមព្រះប្រទានបារា បងស្រី សូមដួលប៉ុកយើងនូវបែចបញ្ចូងបន្តិច ខណៈពេលដែលយើងឱ្យនឹងភាងលើបុរាណ តើអ្នកពិតជាមាននីយអើចិះ? កំលែងសេចក្តីផ្លូវនេះ។ នេះមិនមែនជាបេលដែលលើងសេចទេ។ នេះគឺជាបេលដែលទូលារ៉ា។ នេះគឺជាបេលដែលអ្នកក្រែវតែទូលារ៉ា។ សូមមកបានបេលតែឡាននេះ។ បានទេ? សូមអារ៉ីប្រាមកប្រគល់អ្នកចាំងអស់ដែលអ្នកមានដល់ព្រះ។ និយាយថា “ព្រះជាម្នាក់ ខ្ញុំមិនមានបេចនេះ ខ្ញុំត្រាន់តែជាស្រីមេដ្ឋីប៉ុណ្ណារ៉ា។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្នកបានបេចនេះ ប៉ុន្តែព្រះអ្នកប៉ែ—ខ្ញុំអាចអាជាសំរាយចាំងអស់ដែលមានក្នុងគ្នា តែតិន្នន័យ។ ខ្ញុំការចបានបែស់ទាំងអស់នោះចេញ។ ខ្ញុំមានកំហុសជាប្រើប្រាស់ដែលត្រួតពិនិត្យយុទ្ធសាស្ត្រនៃព្រះកនេះ ដូចែះខ្ញុំ—ខ្ញុំបានចេញនេះ។ ខ្ញុំមិនចង់បានទេ។ ព្រះអង្គអីយេ សូមបំពេញទូលបង្គំដោយសេចក្តីស្រុចឆ្នាំ។ បំពេញឱ្យខ្ញុំអ្នកដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំស្រុចឆ្នាំស្រាវ៉ា ចាប់អាមួនកំដែលខ្ញុំមាន។ ខ្ញុំពិតជាចង់បានវា ព្រះអ្នកស៊ែរ។”

¹⁵¹ ខណៈពេលនាងកំពុងលេងនោះទេនេះ តើអ្នកមិនមកហើយឬនោះ កំពុងអាសន់មួយឡើតទេប៉ុ ខណៈពេលយើងប្រមូលដុំត្រាបាមួយនឹងពាក្យអធិស្ឋាន។ ប្រសិនបើអ្នកពិតជាចង់បានតែឡាននេះ អ្នកនឹងមិនទូរអាសន់នេះនោះទេ។ ប្រសិនបើអ្នកពិតជាចង់បានប៉ុណ្ណោះចេញ អ្នកនឹងមកកំពុងប៉ុណ្ណោះ។ កែវិយនិយាយ ខ្ញុំនឹងមកទីនេះគឺត្រាន់តែលើ មួយឡើតប៉ុណ្ណារ៉ា បងប្រុសប្រាការហំ បានខណៈពេលអ្នកមានពាក្យអធិស្ឋានជាមួយខ្ញុំ ធ្លាល់។ ខ្ញុំចង់ចូលអ្នកមកអធិស្ឋាន។ តើអ្នកនឹងមកតែឡាននេះទេ? ដោយឱ្យនឹងភាងលើបុរាណ តើអ្នកណានឹងព្រាកទ្វីងហើយមកជាអាសន់ ឬនោះជីវិតអាសន់បាន?

ឱ្យព្រះអង្គសិរ្សារ៉ា ជីវិចទន់!

សូមគឺជាបង្កើយ

កាលព្រះអង្គកំពុងតែបានទេ

អូ សូមកំបានខ្ញុំឡើយ។

ព្រះអង្គ សិរ្សារ៉ា

សូមគឺជាបង្កើយ

កាលព្រះអង្គកំពុងតោប្រាសទេ
អូ សុមកំចាលខ្មែរីយ៍។

152 មិនថាអ្នកជាគ្រឹះស្ថានយុប្បុណ្ឌ ហើយអ្នកនៅពេទទូលបានវិញ្ញាណភាគស់រោងនោះដែលនិយាយឡើការង់អ្នក ធ្វើឱ្យអ្នកហេរោះហើយ ធ្វើឱ្យអ្នកនិយាយអំពីនរណាម្នាក់។ នៅពេលនរណាម្នាក់ឡើងមកនិយាយអំពីនរណាម្នាក់ដៃដីឡែក អ្នកចូលរួមជាមួយពួកគេ ហើយអូ គ្រាល់តែតែចេញពីពួកគេចុះ។ វាជាតុសហើយ។ កំពើដីជាអ្នកនឹងនៅឆ្ងាយពីគីកដីសន្យា។ ប្រសិនបើអ្នកទីប៊តោនារបស់បាស់បន្ទិចដែលអ្នកមិនគូរមាននោះទេ ប្រសិនបើសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះមិនមាននៅក្នុងចិត្តអ្នក អ្នកនឹងចិនថែមជាប្រសិនបើសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះនៅទីនេះខ្ញុំនឹងបានបារាំង នៅព្រៃកនេះនៅទីនេះ។ ខ្ញុំនឹងឡើងបានបើយនិយាយថា “ព្រះនៅទីនេះខ្ញុំនឹងបានបារាំង នៅព្រៃកនេះនៅទីនេះ។” តើអ្នកនឹងមកទេ?

153 តើមានមនុស្សមានបាបដែលមិនឆ្ងាយប៉ះទូលយកព្រះយេស៊ូវីទ ហើយអ្នកនឹងថាអ្នកជាមនុស្សមានបាប អ្នកមិនស្ថាល់ទ្រង់ជាប្រពេះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នកទេ? អ្នកនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ បាន ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំមានសេចក្តីការយើងបានបើនៅ។ ខ្ញុំទៅកិច្ចិនដែលបើយដីអីទីនៅទីនោះ។ ខ្ញុំមើលការបង្ហាញខ្ពសផ្ទង់។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំអានសៀវភៅការអាសអភាគសា។ ខ្ញុំចូលចិត្តអានវាលាស់។” បងប្រុស មានអីខ្ពសជាមួយអ្នក។ នោះហើយជាចំណែងអាហាររបស់អ្នក យើងពួកគេ អ្នកឱ្យខ្ញុំមើលយើងទីដែលបុរសម្ងាក់រវាន ខ្ញុំសូមមើលអីដែលគាត់មើល ស្ថាប់គ្រឿងដែលគាត់ស្ថាប់។

154 នៅថ្ងៃដៃដីឡែក នៅក្នុងទ្វាន មានមនុស្សម្នាក់បានឡើងដល់ ហើយបើកវិញ្ញុរបស់ខ្ញុំដែលជាប្រហែលចំពួកបែបអាសអភាគសាស់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឯធមីជិនចង់ពួកគេទេ។” របស់ខ្លះមានអាយុកាលចាស់។

បាននិយាយថា “ហាតុអី ខ្ញុំចូលចិត្តស្ថាប់រវាន។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ធម្មជាតិរបស់អ្នកខ្ពសហើយ។ អ្នកខ្ពសហើយ។”

155 នៅពេលដែលខ្ញុំបាននៅទីនេះ ពីរបីថ្ងៃបន្ទាប់ពីនោះ ឡើងនៅលើគ្មៅប្រឈរ ហើយកំ នៅសាខាគ្រឹះជាមួយមនុស្សដៃដីឡែក។ ពួកគេមានសត្វស្ថាបក្នុងរបៀប។

សំបកណើដីជាកន្លែងដែលកំពុងចោះ។ មានសត្វស្ថាបហេះទ្វឹងលើអាកាសបុសត្រីទួយភាព្យិ ព្រៃងសរសើរ។ ខ្ញុំបាននិយាយទៅការតែក្នុងប្រុសនោះ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិលចុះ ត្រូវប្រុសអីដឹង នោះគឺជាតាមត្រឹមបែស់ខ្ញុំ។ បន្ទូលដែលចង្កាត់ក្នុងនោះ។ នោះជាដីឡូបែស់ខ្ញុំ។ ព្រះជាមាត្រាតាត់ពួកគេរាយមកព្រៃងចំណូនសម្រាប់ខ្ញុំ នៅពេលដែលខ្ញុំនៅទីនេះ។ វាបន្ទូអារម្មណ៍ខ្ញុំ។”

¹⁵⁶ ល្អជាងវគ្គធម្មតាស់ទាំងអស់ ប្រអប់ចាស់ទាំងនេះកំពុងបកខ្លាំង កំពុងបន្ទូជាកន្លែងដែលអ្នកមិនអាចបើការត្រូវតាមគិតសាធារណៈបាន។ វាបារបប អាហារបែស់អារក្ស។ វាបាងដឹងបែស់អារក្សដែលជាប់ទាក់ទងនឹងអំពើបាប។ តើអ្នកទាំងអស់ត្រូវនៅទីនោះហើយឬការយឡេ? នៅពេលដែលពួកគេជាក់ប្រាក់នោះ ចូលក្នុងប្រអប់ចាស់។ ហើយបែស់ចាស់ទាំងអស់នោះ តើអ្នកឬការយឡេ? អ្នកតួ ឲ្យខ្សាស់អ្នវនុណាស់។ អ្នកគឺជាអ្នកដើរធម្មាយ។ អ្នកនៅឆ្នាយពីព្រះ។ អ្នកមិនស្ថាល់ព្រះទេ។ ស្រសិនបើអ្នកស្ថាល់ព្រះ៖ ដោយអកីយទោសពីអំពើបាបបែស់អ្នក អ្នកនឹងមិនដែលស្ថាប់អ្និចិនសមហេតុសមិនដូចដូនោះទេ។ វានឹងស្ថាប់សម្រាប់អ្នក។ អ្នក—អ្នកត្រូវពីរ។ អ្នកមិនចង់បាននោះទេ។ របៀបអាហារបែស់អ្នកប្រសើរជាងនេះ។ អ្នកស្របឆ្នាំព្រៃំព្រះ។ តើអ្នកមិនមកពីកនេះ លុតជង្គង់នៅទីនោះជាមួយអ្នក ស្ថាការពាណាំងនេះទេប្រា?

¹⁵⁷ នោះគឺជាបុរសនិងក្រុនដែលបុគ្គលិកជង្គង់នៅទីនេះ៖ ដែលជាគ្រឿនស្ថាល់របៀប ហើយ។ ខ្ញុំមិនធ្វើជាគ្រឿនស្ថាល់ទេ។ បីទីនូវដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាយមិនគឺជាប្រាប់ពួកគេបានរក្សា ដែលជាការលងបន្ទាបពួកគេ កំពុងកំពើរីងរាយពួកគេបេញពីសេចក្តីអំណារពេញលេញ។ ព្រះវិញ្ញាបាហិសុទ្ធតីជាសោស់សេចក្តីអំណារ។ បងប្រុសខ្ញុំរាក់ដីដែកក្រសើង ខ្ញុំចូលគេងស្រើដី ខ្ញុំស្រើដែលមួយចំពោះ ស្រើដែលមួយយប់។ អី ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលចិត្ត...ខ្ញុំទៅនៃសាខ ខ្ញុំគ្រាន់តែ “ឱព្រះអង្គសង្គ្រោះ ដីទន្លេក្នុងអីដឹង សូមកំបញ្ញនខ្ញុំទេ។ លើសំណែងយំដៀរបាបបែស់ខ្ញុំ។” ខ្ញុំទៅបានចំពោះហើយព្រៃងសរសើរដំកែងព្រះ។ ខ្ញុំកំពុងផ្សេងៗខ្ញុំ...ត្រប់ទីកន្លែងដែលខ្ញុំទេ។ តើអ្នកមិនចង់ធ្វើជើងចាយ៖ ពេញជាយព្រះវិញ្ញាបាហិសុទ្ធភាពប្រាប់ខ្ញុំ។ អី ខ្ញុំដឹង! ស្ថាប់ពួកគេព្រៃងបទចាស់។ អ្នកអាចព្រៃងបទនេះ៖

ខ្ញុំបានចង់សម្រាប់ទីកដីសន្យា

ខ្ញុំបានចង់សម្រាប់ទីកដីសន្យា

តើអ្នកណានឹងមកជាមួយខ្ញុំ?
 ខ្ញុំបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យា។
 ខ្ញុំបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យា
 ខ្ញុំបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យា
 តើអ្នកណានឹងមកជាមួយខ្ញុំ?
 ខ្ញុំបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យា។
 ពើនេរោតលុណាដែលខ្ញុំនឹងទៅដែលបានសំរាកដ៏មានពន្លេ៖
 ហើយត្រូវបានគេស្រែរជាថ្មីរហូត!
 ពេលខ្ញុំយើងឱ្យមុខព្រះបិតាអ្ញុំ
 ហើយនេរក្នុងការសម្រាកនៅលើក្នុងរបស់ទ្រង់?
 ខ្ញុំបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យា
 ខ្ញុំបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យា
 តើអ្នកណានឹងមកជាមួយខ្ញុំ?
 ខ្ញុំបានចងសម្រាប់ទីកដីសន្យា

¹⁵⁸ តើអ្នក មិនមកទេ? ខ្ញុំចំណានថានៅពេលដែលយើងមានប្រព័ន្ធឌាក់កំពុងឈរនៅត្រង់កន្លែងដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើបុណ្យប្រឈមដទិន៍១២០ អំពីពេលដែល
នៃឆ្នាំនេះ នៅលើប្រជាធិបតេយ្យព្រឹកដ៏អស្សារ្យនោះបានចំងមកលើ
ទន្លេ។ ហាលេលូយ៉ា! សំលេងនិយាយពីរបាននិយាយថា “ថ្មីណាមួយអ្នកនឹង
ជ្រូយដំណឹងលូបាសពេញពិតាពេក។” តើក្នុងកសិករក្រីក្រ និងលួងខ្លួចកំ
ភាពដើម្បីបង្កើតបាន? ព្រះគុណរបស់ព្រះ! អាម៉ែន។

¹⁵⁹ អូ តើអ្នកណានឹងមកហើយទេ? កម្បាត់ចោល ជាកំមួយទៀត្យក រាល់ទំងន់
តែឡើង។ កំស្ថាប់វិញ្ញាបាលដែលទាក់ទាញ។ សូមអាណើងឱ្យមកស្ថាប់ព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះជាម្មាស់ នេះតើជាប្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គម្មាស់! “អ្នកណានឹងសេចក្តី
សុចិត្តអ្នកនោះបានសកម្មផ្តល់ហើយជីតិព្រះជាម្មាស់នឹងប្រទានអាយុកគេ
បានផ្តល់!”

¹⁶⁰ សូមខិនក្នុងបច្ចេកទេសនៅខណ្ឌណ៍ពេលដែលយើងកំពុងអធិស្សនាដាមួយពួកគេនៅ
ឯអាសន្ត។

កុមារជាតិស្របតាមព្រឹត្តកនេះ អ្នកនៅទីនោះដើម្បី
ជាក់បន្ទូកចុះ។ អ្នកនៅទីនោះដើម្បីបង់បាលបន្ទូកចាំងអស់ ហើយអំពើបាប
ជាយនឹងឡាយមពីខ្ពស់ក្នុងបុំណុលនិយាយនៅក្នុងហេត្តិរដ្ឋុក ១២។

...យើងបានយើង...ត្រូវបានពីខ្នួនដើម្បីបានយកស្ថាបន្ទាល់ដើម្បីស្ថាប្បរ ឬ
យើងបានបង់បាលនូវរាល់បន្ទូកនិងអំពើបាប...ដែលឡាយមពីខ្នួនយើង
យ៉ាងជាយ...

ហើយអំពីខ្លួនគ្នានិយាយអ្នកនៅទីនោះ? ជីវិត...ពេលវេលានីងមិន...ប្រាប់
ពីលោកគីឡូវិន...នៃបានឡាក់ បាក់ក...របស់សំសុន...របស់យេបចា
របស់ជាតិខែ...សំយុទ្ធនិងលក្ខនានា:

ដោយសារដំឡើងប្រាបកបានបង្ហាញបានបានប្រកាសនា ដែលបាន
ទទួលសេចក្តីសុចិត្ត ហើយលោកបានទទួលសេចក្តីសន្យា បិទមាត់
គោរ

បានកន្លែងតុអំពីយាយហើយដោយឡើង បានឱ្យចុះតុកដើរមុខពី ហើយ
ការទន្ល់ខ្សោយត្រូវបានព្រឹង ហើយត្រូវបាន...ត្រូវបាន...សត្វវិ
ដែលកំពុងគោរ...

ហើយស្ថីដែលបានស្ថាប់ពួកគេឱ្យរស់ឡើងវិញ...

អ្នកខ្លះឡើងបានទទួលទាកុណុកមួយ ការធ្វើឲ្យក្រោចាល់និងការ
រាយដំឡើងសាបារ៉ែ...បើសពីនេះនៅឡើតីមានចំណងនិង ការ
ជាប់ពន្លានាការប្រើប្រាស់ជាងនេះនៅឡើតី:

និង—និងអ្នកធ្វើឡើតីដែលមានការសាកល្បង...ចំអក...ការរាយ
ឡើបាប...

...ពួកគេចំងអស់បានទទួលរាយការណ៍ណូតាមរយៈដំឡើ...

អ្នកចាំងនេះ បានទទួលរកីណូយោះណូដោយសារដំឡើ មិនមែន
ទទួលគាមព្រះបន្ទូលសន្យានេះ:

ព្រះជាម្មាស់បានប្រាកានអ្នកដែលប្រើប្រាស់ជាងមុនមកយើង ឱ្យ ដើម្បីរាយ
យើងភ្លាយឡើងជាមួតខ្លះ។

ជូនដូច: ដែលមានស្ថាបន្ទាល់ទាំងបួនដែល: នៅពេទ្យជូនវិញ្ញាណយើង នៅ: ត្រូវចូរយើងទោលអស់ទាំងបន្ទុក និងអំពើបាប...ដែលវាំយើងជូនវិញ្ញាណជាតាយម្អៃ៖នៅ:ចេញ ហើយត្រូវគំរូដឹងទីប្រណាកំង ដែលនៅមុខយើង ដោយសំណាត់

ទាំងរីនឹងមើលដល់ព្រះយេស៊ូវដាមើដីម ហើយជាមេសំបចេបត្រូវដីសំបុរីបានរីនឹងបន្ទុលបាន ទាំងមើលដាយចំពោះសេចក្តីអាម៉ាស់ខ្សាសនោះ ឲ្យតែបានសេចក្តីអំណាគ ដែលនៅចំពោះច្រង់ ឲ្យច្រឡង់គំរូដែលខ្លួនព្រះ។

161 នៅក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ច្រង់ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលបាន “ឯព្រះវិបិតា អើយ ទូលបង់បានពេញកម្មិនជាបិសុទ្ធ។” ព្រះយេស៊ូវបានភ្លាយជាបិសុទ្ធដល់ក្រោមជំនួយ ច្រង់អាចរៀបការបាន បីនេនទេដីមិនបានធ្វើទេ។ ច្រង់បានភ្លាយជាមនុស្សបិសុទ្ធ។ ច្រង់មានបន្ទូលបាន “សូមវិញ្ញាណគេចេញជាបិសុទ្ធ ឯព្រះបិតាដើយ តាមរយៈសេចក្តីពិតារ ព្រះបន្ទូលគឺជាសេចក្តីពិតារ។”

162 ឥឡូវនេះ: សូមលើបង់រាល់ទំនួន។ អ្នកមានអូមូយ៉ាអំពីអ្នក ធ្វើឱ្យអ្នកនិយាយនៅពេលអ្នកមិនគូនិយាយ? ឯព្រះអង្គអើយ! ជាកំរាន់ទីនោះតែទូរស័ព្ទនេះ។ ជាកំរាន់ទីនោះ: មើលវើងអាសន់ចុះមក ហើយយកវាទៅភ្លាយ។ មើលសេចក្តីស្រឡាត្រៃបស់ព្រះសក់យកវា។ មើលភាពអាណាពិយមចាស់ទាំងអស់ វិដីដែលអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយប្រពន្ធរបស់អ្នក វិដីដែលអ្នកកំពុងនិយាយជាមួយអ្នកជិតខាងរបស់អ្នក វិដីដែលអ្នកបាននិយាយអំពីមនុស្សនៅក្នុងព្រះវិបារ សូមជាកំរាន់ទីនេះបានរៀបចំអាសន់នៅព្រៀកនេះ: ហើយឡើងរបស់ព្រះជាមាត្រាស់នឹងដឹងដោលនៅក្នុងរបស់វា។

163 តើអ្នកមានជំដើទេ? ជាកំរាន់ទីនេះបានរៀបចំអាសន់ និយាយថា “ឯព្រះអម្ចាស់អើយ! បង្កើតខ្ញុំឱ្យមានស្ថាក់តីស្ថាកំស្ថាំ។ បង្កើតខ្ញុំឱ្យនៅក្នុងអំណាចព្យាបាលមួយ។” សូមមើលអ្នកដែលព្រះនឹងធ្វើ។ ព្រះនឹងធ្វើវានៅព្រៀកនេះ។

164 ព្រះវិបិតានៃស្ថាក់បស់យើង យើងក្រាបច្បាយបង្កើនៅក្នុមានរបស់ច្រង់ ជំនួសអ្នកដែលនៅអាសន់។ សូមអាយព្រះគុណរបស់ច្រង់សំណូនិតលើព្យុកគេម្ចាត់។ តម្រូវនេះជួចដែលព្យុកគេ...ព្រះអម្ចាស់ខ្ញុំមិនអាច

ធ្វើវាសម្រាប់ពួកគេទៅធ្វើវាដោយខ្លួនឯង។ ត្នាននណាម្នាក់អាមេរិកជាពីរដែលបានសម្រាប់ពួកគេទៅទៅ ពួកគេត្រូវធ្វើវាកំពុងខ្លួនឯង។ សូមរាយព្រាលីដែលសំរាប់ពួកគេនិយាយនៅក្នុងខ្លួនគេ “ព្រះអង្គភីយ៍ ទូលបង់សូមដាក់វានៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់” ទូលបង់នឹងមិនយកវាទេ។ មិនចាញាមានអីកើតឡើងប្រើប្រាស់ខ្លួនឯង ទេ។ ទូលបង់នឹងមិនយកវាទេ ទៅលើវា ចាប់ពីពេលនេះទេទៀត។ អណ្តាតរបស់ខ្លួនដែលងាយស្រួលនិយាយជាមួយការនិយាយដើម្បីគេព្រះអម្ចាស់អីយ៍ ខ្លួនដាក់វានៅទីនេះទេ។ ខ្លួនឯងមិនយកវាមួនឡើតេទេ។ ព្រៃករណុករបស់ខ្លួនព្រះអម្ចាស់អីយ៍។ សូមឱ្យខ្លួនអារម្មណីថាពួកគេរាក់កំពុងតែផ្តល់ការអស់យាយបានធ្វើនៅពេលដែលគាត់បាននិយាយថា ‘ខ្លួនសូមបានបង្ហាញតែមិនស្ថាត។ ដទនាគាល់ខ្លួន’ ហើយទៅបានមកចាប់យកអណ្តាត ហើយបានទៅអាសន់និងទូលបានធ្វើដូច្នេះ គ្រប់យកទៅដាក់បើបង្ហាញតែបស់គាត់ ហើយព្រៃកគាត់អាយុវត្ថុនីសុទ្ធបាន។ ព្រះជាម្នាស់អីយ៍ សូមរាប់អស់អីយ៍ទាំងនេះទៀត។ ព្រះអម្ចាស់អីយ៍។

¹⁶⁵ ដំឡើងអស់ដែលក្រាបនៅទីនេះក្នុងអារានេះ មនុស្សមានជម្រើនដឹងថាពួកគេជាអារក្សដោយ ក្នុងនាមជាមួកបំផីរបស់ទូទៅដែលបានធ្វើដូច្នេះ ខ្លួនឯងបានសម្រាប់ព្រះនាម ព្រះយេស៊ូ។ សូមឱ្យពួកគេចេញពីមនុស្សមិនស្ថាត ដែលមានគំនិតមិនស្ថាត ដែរប្រមាណបុរសនិងស្រីជួចត្រូវ ព្រះអង្គភីយ៍ យកវាទេចេញពីពួកគេ។ ទាំងអស់នេះព្រះយោមកម្ពាត់បាន និងកេសជួង់ក្នុងសង្គមនិងពិធីជប់ល្វែងនិងធ្វើអាជ្ញានិយម ព្រះអីយ៍ ដំឡើងពីរបស់ពួកគេជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាបាលបិសុទ្ធពាមរបៀបមួយដែលអីទាំងនេះនឹងមិនមានឡើតេទេ។ កម្រិតមានបន្ទប់ទេ។ អ្នកពិតជាពេញលេញព្រះវិញ្ញាបាលបិសុទ្រ តាំងតីពេលនេះ។

¹⁶⁶ ព្រះអង្គភីយ៍ ធ្វើឱ្យព្រះវិបាទរួចចាន់ភ្លាយជាតុម្នាក់ព្រះ។ ធ្វើឱ្យវាដាកំន្លែងដែលជាព្រះវិញ្ញាបាលបិសុទ្រ ធ្វើឱ្យវាដាកំនឹងដោយដែលពិកពលាករអាចងារកទៅមេីលសិរីល្អរបស់ព្រះ។ ព្រះជាម្នាស់អីយ៍ សូមចាប់ធ្វើមជាមួយមនុស្សមួយចំនួនគួចនេះដែលមានចំនួនពីរីប់យោនៅក្នុងទីនេះទៀត។ ដូចប់ឱ្យវាបានព្រះអម្ចាស់។

¹⁶⁷ សំរាប់ពិត្យគ្រប់រូប មេគ្រឿងឱស ពួកគារទីសុ ពួកគារគ្រឿង និងពួកប្រុសបីដើរ ធ្វើឱ្យនៅពួកគេនិងក្នុង។ ព្រះអម្ចាស់ យកវាទេចេញពីផ្ទុងបិត្យរបស់ពួកគេ ហើយ

អនុញ្ញាតឱ្យការគេមករក្សាន់នៅថ្ងៃនេះ។ ដូលវា ព្រះបិតា។ ទូលបង់ចោរយពុកគេ ចំពោះទ្រង់ ហើយមួយជាចិត្តពុកគេចំពោះទ្រង់គុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឿសុ សម្រាប់ ការសំអាតព្រលីងនិងការព្យាបាលរាងកាយរបស់ពុកគោ។ អាម៉ែន។

¹⁶⁸ ខ្ញុំផ្តល់ណាស់ នៅក្នុងនេះ: តើអ្នកបានចាកចេញពីបន្ទុករបស់អ្នកហើយ ប្រុនទៀ? តើអ្នកមានអាមួយណាថាកំពុងដែកនៅទីនោះទេ? ប្រសិនបើអ្នកមាន អាមួយណាថាកំពុងដែកនៅទីនោះ អ្នកតើជាជាម្រើក អ្នកតើជាអ្នកដែលកំពុង អធិស្ឋាន។ ខ្ញុំបានធ្វើការធ្វើព្យាយហើយហើយ។ អ្នកកំពុងអធិស្ឋាន។ បងបុនឡើយ តើបន្ទុករបស់អ្នកនៅលេសសសល់ទេ? តើអ្នកពិតជាអារម្មទុកវានៅទីនោះបានទេ? ហើយអ្នកអារម្មលើកដែនិយាយចា ម៉ែនហើយ ព្រះជាម្នាស់ តម្លៃវនេះខ្ញុំទុកវានៅ ទីនេះ។ ភាពខសគ្នាបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងទុកវានៅក្នុងនេះ។ តើមានអ្នកអំពីការ ចុះនៅ លើចុងរាល់នៅទីនេះ: ទៅខាងក្រោមតូរបស់ខ្ញុំធ្វើអ្នកវិយេ? តើអ្នកអារម្មទុកវានៅ ទីនោះបានទេ? តើអ្នកអារម្មទុកនៅទីនោះបានទេ? និយាយចា “ត្រូវហើយ ដំឡើរបស់ខ្ញុំមើលទៅទ្រង់ ជាក្នុងថ្ងៃមេនៅកាលវិវិឌ្ឍ។” ឧណា:ពេលដែលយើង ទាំងអស់គ្នាប្រៀបដាមួយគ្នា។

ដំឡើខ្ញុំមើលទៅទ្រង់
ឯកនឹងថ្ងៃមេនៅកាលវិវិឌ្ឍ
ឯព្រះអន្តែសប្បៈដែរវាត
តម្លៃវនេះសូមស្អាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន
សូមលុបបាលរាងលំកំហុសខ្ញុំ
អុ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំពីថ្ងៃនេះ:
ត្រូវបានជាបស់ទ្រង់ទាំងស្រុង!

¹⁶⁹ ចូរក្រាកុយទ្រូវឱ្យ ដោយគោរពគោរពខ្មោច ដល់អ្នករាល់គ្នាតម្លៃសូមស្អាប់ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ត្រូវគ្នា។ កំមាននិណាម្នាក់ចាកចេញ។ ត្រាន់តែ...កម្បវិនិ មិនទាន់ចប់ទេ។ ខ្ញុំចង់ថ្ងៃអ្នកទទួលបានភាពពិសិដ្ឋធមិតិសិដ្ឋធនេះ។

ពេលខ្ញុំកំពុងរត់លើថ្ងៃដែនិត
ទុកច្បាយនៅជីព្យីរូវការបាលជាល

ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំខ្ញុំ
ភាពងង់តែទៅជាថ្វោះ
ជួយទីកំគុកទុក្ខព្រឹមបាល
ហើយសូមឱ្យខ្ញុំចាប់ពីថ្ងៃនេះតែទៅ
ត្រូវបានជាបស់ទ្រង់ទាំងស្រួល!

កំ សូមប្រែះដំណឹងរការនៃអ្នកដឹកនាំខ្ញុំនេះ។ បិទទឹករបស់អ្នក
ហើយប្រែះដំណឹងរការនៃអ្នកដឹកនាំខ្ញុំ។

ពេលខ្ញុំកំពុងរកពីលើផ្តុំងង់តែ
ទុក្ខព្រឹមនៅដីវិញខ្ញុំវិភាគលជាល
ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំខ្ញុំ
ធ្វើឱ្យងង់តែទៅជាថ្វោះ
ជួយទីកំគុកទុក្ខព្រឹមបាល
ហើយកំឡាយខ្ញុំរដ្ឋង
ពីទ្រង់ទ្រូវឱ្យ។

ខ្ញុំមានព្រះបិតានេងនាយ
ខ្ញុំមានព្រះបិតានេងនាយ
ខ្ញុំមានព្រះបិតានេងនាយ
នៅលើប្រាំដម្ងានេរៀត។

អូ! ថ្ងៃដីក្នុងខ្ញុំនឹងទៅមើលទ្រង់
ថ្ងៃដីក្នុងខ្ញុំនឹងទៅមើលទ្រង់
ថ្ងៃដីក្នុងខ្ញុំនឹងទៅមើលទ្រង់
នៅលើប្រាំដម្ងានេរៀត។

អូ! ថ្ងៃដីក្នុងនោះប្រាំបាលជាថ្ងៃស្មើក
ថ្ងៃដីក្នុងនោះប្រាំបាលជាថ្ងៃស្មើក
ថ្ងៃដីក្នុងនោះប្រាំបាលជាថ្ងៃស្មើក
នៅលើប្រាំដម្ងានេរៀត។

¹⁷⁰ ខ្ញុំស្សែលប៉ា តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលមានខ័ណ្ឌនៅលើទីកដឹម្បាច់ឡើងឡើត? សូមមើលដែរបស់អ្នក។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលមានមាយនៅក្នុងទីកដឹម្បាច់ឡើងឡើត? សូមមើលដែរបស់អ្នក។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលបានទទួលប្រាជុំសង្ឃភាពនៅក្នុងទីកដឹម្បាច់ឡើងឡើត? សូមមើលដែរបស់អ្នក។

នោះមិនមែនជាការប្រជុំរីករាយទេ!
នោះមិនមែនជាការប្រជុំរីករាយទេ!
នោះមិនមែនជាការប្រជុំរីករាយទេ!
នោះបើម្បាច់ឡើត...

¹⁷¹ ខ្ញុំចង់ឈាយអ្នកដើរីម្បាច់ គទ្ទូវនេះនៅពេលដែលយើងប្រៀងចំព័េះនោះ អ្នកដើរីក ខ្ញុំចង់ឈ្មោះ អ្នកចាប់ដែនត្រាតាមយើងមនុស្សដែលបាយក្រោម្នុក និងនិយាយ “បងប្រុស បងស្រី សូមអធិស្សានឈាយខ្ញុំជួន ដែលខ្ញុំនឹងជួបអ្នកនៅទីកដឹម្បាច់ឡើត។” កំពើវាបើកលើបងកំពើអ្នកចង់។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ចង់ជួបត្រា? តើមានបងប្បន្ទុនប៉ុន្មាននាក់ចង់ជួបអ្នករាល់ត្រានៅទីនេះ?: យើងប្រាកដថាយើងបានធ្វើ។ គទ្ទូវសូមចាប់ដែនត្រាបើយើងនិយាយថា “ខ្ញុំចង់ជួបអ្នកបងប្បន្ទុន។ ខ្ញុំចង់ជួបអ្នកនៅក្រើម្យាច់ឡើត។” គទ្ទូវនេះនៅពេលដែលយើងប្រៀងចំព័េះនោះ “ខ្ញុំមានប្រាជុំសង្ឃភាពនៅក្នុងទីកដឹម្បាច់ឡើត។” ព្រោះបើយ។

ខ្ញុំមានប្រាជុំសង្ឃភាពនៅលើក្រើម្យាច់ឡើត
ខ្ញុំមានប្រាជុំសង្ឃភាពនៅលើក្រើម្យាច់ឡើត
ខ្ញុំមានប្រាជុំសង្ឃភាពនៅលើក្រើម្យាច់ឡើត
នោះបើប្រាំងម្បាច់ឡើត។

អូ! ថ្វីជីតីខ្ញុំនឹងទោលៅមើលប្រែង
ថ្វីជីតីខ្ញុំនឹងទោលៅមើលប្រែង
ថ្វីជីតីខ្ញុំនឹងទោលៅមើលប្រែង
នោះបើប្រាំងម្បាច់ឡើត។

¹⁷² តើវាមិនធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណាលូទេ? (ប្រាជុំយើងក្នុងទីកដឹម្បាច់ឡើង។)

ព្រះយេសូវក្រាមខ្ញែងទៅក្បែរ...
 មានប្រភពទីកដើមនានត័ម្លៃ
 តិកគិតផ្លូវដល់ទាំងអស់ ការព្យាបាលដែលបន្ថ
 ហ្មតុប្រភពកាល់វីរៈ...

អ្នករាល់ត្រាបើកដែលបស់អ្នកតែម្នាក់នេះ។

នៅលើឈើឆ្លាង នៅលើឈើឆ្លាង
 សូមបើកតម្លៃងសិរីអុងរឿងរបស់ខ្ញែ
 ហ្មតុដល់ព្រាហើងខ្ញែបានបើកឡើងទៅស្ថានសូគ់
 សម្រាកបើទេនេះ។

នៅលើឈើឆ្លាង នៅលើឈើឆ្លាង
 សូមបើកតម្លៃងសិរីអុងរឿងរបស់ខ្ញែ
 ហ្មតុដល់ព្រាហើងខ្ញែបានបើកឡើងទៅស្ថានសូគ់
 សម្រាកបើទេនេះ។

ខ្ញែស្រឡាត្រង់ទេង ខ្ញែស្រឡាត្រង់
 ពីព្រោះទេងស្រឡាត្រង់ខ្ញែជាមុន
 ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ខ្ញែ
 នៅកាល់វីរៈ

សរសើរដល់ព្រះ!

¹⁷³ សូមស្ថាក់ដោយខិនក្បាលបុរាណ ហើយតាមរបៀបគ្នាឌីស្រឡាត្រង់របស់យើង
 ចុរើយើងសរសើរការអើងព្រះជាម្នាស់ និយាយថា “សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់ដែលបាន
 ធ្វើឈើសង្គ្រោះព្រាហើងខ្ញែ។ សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់ដែលបានធ្វើឈើខ្ញែជាសោះស្រីយ៍។
 សូមអរគុណព្រះអម្ចាស់បំពេះអើងអស់ដែលប្រង់បានធ្វើ នាំ មកនូវការរំដោះដំ
 ណុំ នាំមកនូវការសង្គ្រោះដោយតិកតិកផ្លូវ។ អរគុណព្រះជាម្នាស់។”

យើងផ្តល់ការផ្លូវដែលគ្រប់គ្រងឱ្យបាន យើងសរសើរទេងពីព្រោះទេងគ្នា
 ឱ្យស្រឡាត្រង់ណាស់។ ទេងតីជាត្រាលើលីនៃប្រឹលងក្នុង ជាត្រាយព្រីក ជាត្រាកុលបាប
 សាក្តីនៃដែលជារបស់ទាំងអស់។ ទេងតីជាព្រះវរិតា ព្រះរាជបុរាណ និងព្រះវិញ្ញាណ
 បរិសុទ្ធប្រើប្រាស់ដែលនឹងរក្សាមក អាល់ហ្មានីអស្សាយនិងអូមក។ ទេង

អស្សារូ ដែលជាម្នាស់នៃមេត្តិកាត បុសនិងដើមកំណើករបស់ជាតី។ ត្រូវដោតគ្រប់ទាំងអស់! ហើយយើងសូមអរគុណរក្រដែងសម្រាប់រួចទាំងអស់ដែលទ្រង់បានធ្វើ។ យើងសូមអរគុណរក្រដែងសម្រាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ត្រូវ ព្រារៈវាជាតនឹងប៊ូនីដ្ឋី របស់យើង។ អូ យើងអធិស្ឋានខិត្តរបស់អ្នម្ចាស់អីយេ សូមទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យយើងដើរក្នុងពន្លឹង។ ផ្តល់វាប្រាបិតាត នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ អាម៉ែន។

ត្រូវហើយ។ ខណៈពេលយើងអង្គុយមួយនាទី។ (យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឹង)

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឹងជូចជាតនឹងអស្សារូ
សូមអរគើប្រុមកកនៃនឹងដែលទីកសលេយ៉ែនកីឡាតាកី
បញ្ចាំងពន្លឹងជីថាមូលនឹងយើងទាំងយប់ទាំងថ្មី
ព្រះយេស៊ូវជាតនឹង...)

¹⁷⁴ សូមមក ញូកបិសុទ្ធ សូមប្រចាំរាតទ្វារនេះ!

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឹង (ភាពហិសុទ្ធ ភាពហិសុទ្ធ) ពន្លឹងប្រស់ស្អាត
សូមអរគើប្រុមកកនៃនឹងដែលទីកសលេយ៉ែនកីឡាតាកី
បញ្ចាំងពន្លឹងជីថាមូលនឹងយើងទាំងយប់ទាំងថ្មី
ព្រះយេស៊ូវជាតនឹងនៃលោកិយ។

មក សារភាពទ្រង់ជាស្ថុចេបស់អ្នក
ព្រះយេស៊ូវជាតនឹងនៃលោកិយ
ពេលនោះដួងនៃស្ថានសុគ្រិនឹងបន្ទីទ្រឹង
ព្រះយេស៊ូវជាតនឹងនៃលោកិយ។

អ្នករាល់គ្នា!

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឹង (ពន្លឹងប់ផ្លូវខ្លួន) ពន្លឹងប្រស់ស្អាត
សូមអរគើប្រុមកកនៃនឹងដែលទីកសលេយ៉ែនកីឡាតាកី
បញ្ចាំងពន្លឹងជីថាមូលនឹងយើងទាំងយប់ទាំងថ្មី
ព្រះយេស៊ូវជាតនឹងនៃលោកិយ។

¹⁷⁵ តើវាចិនធើដីឱ្យអូកមានអាម្ចុណ្ឌលូទេប្រុ? តើមានអាម្ចុណ្ឌលូប៉ុន្មាន? គ្រាន់តែបើកដែរសំអូកតិចឡើងនេះនិយាយថា “ខ្ញុំមានអាម្ចុណ្ឌលូណាស់” ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធបានកំចាត់អូករាល់ត្រាគោប្រើ។ បន្ទាប់មកយើងនឹង(អើី?)ដើរក្នុងពន្លឹះ។ កំស្ថាប់ណាត... តើពន្លឹះជាអី? “ព្រះបន្ទូលគឺជាចង់ដោយខ្លួន” អញ្ញែង:

យើងនឹងដើរក្នុងពន្លឹះ នេះជាពន្លឹះដីអស្សារ្យ
រាយកដល់កន្លែងដែលទីកសល្ងើមនៃភីមេត្តានី
បញ្ចាំងពន្លឹះជិត្យឯក្រាមនយើងទាំងយប់ទាំងផ្លូវ
ព្រះយេស៊ូវជាពន្លឹះនៅ...

¹⁷⁶ តុទ្សរៀនេះតើមិនអស្សារ្យទេប្រុ? មើលទៅដូចជាយើងមិនអាចបិទបានទេ។ ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធកំពុងដែនឈើមយកយើង! តើអូកមិនមានអាម្ចុណ្ឌលូប៉ុន្មានទេ? គ្រាន់តែមានអាម្ចុណ្ឌក...? ...ហាក់ដូចជាការឱះប៉ុន្មានការបាន។

ដំណើងលូកកំពុងតើស្រកដោយលាយ
លាយមសិស្សដែលបានស្ថាប់ព្រោះសេចភីពិតិ
ដំណើងលូនព្រះវិញ្ញាណាបានស្រកកំកដោយលាយ។

អូកទីមួយបានស្ថាប់ស្រាប់ដែនការព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ
តីលាកយូរការបានបានឱីស្ស បុន្តែតាត់បានស្ថាប់ដូចជាបុរស
ម្នាក់
បន្ទាប់មកព្រះវម្ងាស់យេស៊ូវ ពួកគេបានត្វានីរួចង់
ទ្រង់បានអិប្បាយពីព្រះវិញ្ញាណានឹងសង្គ្រោះមនុស្សពី
អំពើបាប។

មានពេក្តុសនឹងបូលនិងយុំបាន
ពួកគេបានលប់បង់ដីការបស់ពួកគេ ដើម្បីឱ្យដំណើងលូនៗភី
ពួកគេប្រជាប់លាយមបស់ពួកគេដូចជាពួកគេហាងពីបុរាណ
ដុងៗព្រះបន្ទូលដីការបស់ព្រះវរ្ងៃបានព្រាប់ដោយ
ស្មោះព្រោះ

ហើយពួកគេគប់ដុំចូលលើស្វែជាន   តាត់បានអធិប្បាយ
 ប្រជាំងនឹងរាំពីបាប
 តាត់បានធ្វើឱ្យពួកគេខិះងខ្មៅងណាស់ ពួកគេបានវាយក្បាល
 បែស់តាត់ចូលទៅក្នុង
 បុំន្តែតាត់បានស្ថាប់នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ តាត់បានលប់បង់
 ហើយបានទៅចូលរួមជាមួយអ្នកធ្វើង ដែលជាអ្នកផ្តល់
 ជីវិត។

វានៅតែប្រកដោយលាម បាន វាប្រកដោយលាម
 ដំណើងល្អីនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងធ្វើប្រកកំលាម
 លាមបែស់សិស្សដែលបានស្ថាប់ដើម្បីសែបច្ចូនិតិ
 ដំណើងល្អីនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះនៅតែមានលាម។

ស្ថាប់!

មានព្រលិងនៅព្រាយមាមភាសនេះ ពួកគេកំពុងយំ “យេះពេល
 បីន្ទាន?”

ដើម្បីព្រះអម្ចាស់ជាក់ទោសអ្នកដែលបានធ្វើខស
 បុំន្តែវនឹងមានប្រើនិងជាងនេះដែលនឹងផ្តល់ល្អីល្អីតិច
 បែស់ពួកគេ
 សម្រាប់ដំណើងល្អីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះ   ជាមួយនឹង
 ទីកដំនន់ក្រហម។

គ្រាន់តែបន្ទក់ដោយលាម ហាលេលូយ៉ា វាប្រកកំដោយ
 លាម

ខ្ញុំចង់ភ្លាយជាមួកក្នុងចំណោមពួកគេ។

ដំណើងល្អីនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតីជាការបង្កូរលាម
 លាមបែស់សិស្សដែលបានស្ថាប់ដើម្បីសែបច្ចូនិតិ
 ដំណើងល្អីនព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានស្រកំមកដោយ
 លាម។

¹⁷⁷ ខ្ញុំចង់ទៅកេវិភីកាន់ទៅ អាម៉ែនទៅ អូ អស្សាយណាស់! បងបុនបស់ខ្ញុំបាន
ផល់យាមជីវិតាបស់ពួកគោ។ វានឹងមានព្រឹងទៀតនឹងធ្វើដូចត្រូវ។ កំពារូម្ពាល់ វានឹង
ឈានដល់ការបង្ហាញប៉ែងទេនៃទៅ អ្នកនឹងចូលប្រចាំថ្ងៃ តុល្យរនេះពួកគោទាំងអស់
កំពុងចូលរួមនៅក្នុងក្រមប្រើក្រាសិរីហាន ហើយអីឡាចាម៉ែងអស់កំពុងដំណើរការ។ ពួកគោ
កំពុងរួមត្រូវ។

ហើយនឹងមានព្រឹងទៀតដែលនឹងផ្តល់យាមដល់ជីវិត

របស់ពួកគោ

សម្រាប់ដំណើងណូត្រោវិញ្ញាណាបិសុទ្ធនេះនឹងទីកនំនៃ
សំអាតបស់វា។

វាស្រកំយាមម៉ែន បាន វាស្រកំចេញ (អូ ហូលូលូយ៉ា!)
ដំណើងណូត្រោវិញ្ញាណាបិសុទ្ធកំពុងតែស្រកំយាម
ឈាមបរស់សិស្សដែលបានស្វាប់ដើម្បីសេចក្តីពិត
ដំណើងណូត្រោវិញ្ញាណាបិសុទ្ធតីជាការបង្ហរយាម។

¹⁷⁸ ខ្ញុំ! ខ្ញុំមានអាមេណ៍ការគ្រាល់កែវិភីកដើម្បីត្រូវកើតឡើងនៅព្រះវិហារ។ អូ គ្រាន់តែធ្វើឱ្យ
ខ្ញុំមានអាមេណ៍ណូត្រោណាស់! អំពើបាបទាំងអស់ស្ថិតនៅក្រោមព្រះលោកបិត។ សូម
មើលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធប្រចុលចិត្តព្រះបន្ទូល។ ព្រះបន្ទូលដីជាតុដើម្បីដែលព្រះវិញ្ញាណាប
ិសុទ្ធផ្លូវការ។ អ្នកយើរូទេ។ អូ ខ្ញុំ! វាគុំមកហើយស្ថិតក្នុងចំណោមប្រជាធិបតេយ្យ
សំអាតអំពើបាបបស់គោ ដឹកយកជីវិតបស់គោ ដឹកហ្វុកភាពទន្ល់ខ្សោយចេញ។
តុល្យខ្ញុំស្រើនៅ ស្រើដឹងដឹងដើម្បីដែលខ្ញុំអាច ស្រើដឹងដោយសារព្រះវិញ្ញាណាបស្ថាប្រាំ
ចេញពីដឹងចិត្តខ្ញុំ។ មិនមែនអ្នកណាម្នាក់បានធ្វើឱ្យកើតដោយ តីត្រូវអត់ទោស។ សព្វ់
ក្នុងអាមេណ៍បរស់អ្នក វាប៉ែងហើយ។ អ្នកណាកំណ្មែប់និយាយអីយាយអីបើខ្ញុំ...លើ
ខ្ញុំ...ដែលត្រូវបានបាត់បង់ទាំងអស់ ត្រូវបានសំអាតតុល្យរនេះ។

ហើយការត្រូវបានស្រកំមកដោយយាម បាន វាស្រកដោយ

យាម

ដំណើងណូត្រោវិញ្ញាណាបិសុទ្ធកំពុងតែស្រកដោយយាម
ឈាមបរស់សិស្សដែលបានស្វាប់ដើម្បីសេចក្តីពិត
នេះគឺជាដំណើងណូអំពីព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធម៉ែន...

អូ ខ្ញុំ! ពិតជាម្នាក់ស្ថាយណាស់!

ពីអើមទៅជាពេលដែលដោដីអស្សាយសម្រាប់អ្នក
នេះជាពេលដែលដោដីអស្សាយសម្រាប់ខ្ញុំ។
ប្រសិនបើយើងទាំងអស់គ្មានក្រោមខ្លួនជួបព្រះយេស៊ូវជា
ស្ថូចរបស់យើង
ពីអើមទៅជាពេលដែលដោដីអស្សាយ។

ពេលដែលដោដីអស្សាយសម្រាប់អ្នក
ពេលដែលដោដីអស្សាយសម្រាប់ខ្ញុំ
ប្រសិនបើយើងទាំងអស់គ្មានក្រោមខ្លួនជួបព្រះយេស៊ូវជា
ស្ថូចរបស់យើង
ពីអើមទៅជាពេលដែលដោដីអស្សាយ។

អ្នកចូលចិត្តទេ? អ្នកភាគល់គ្មាយក!

អូ ពេលដែលដោដីអស្សាយសម្រាប់អ្នក
ពេលដែលដោដីអស្សាយសម្រាប់ខ្ញុំ
ប្រសិនបើយើងទាំងអស់គ្មានក្រោមខ្លួនជួបព្រះយេស៊ូវជា
ស្ថូចរបស់យើង
ពីអើមទៅជាពេលដែលដោដីអស្សាយ។

¹⁷⁹ ខ្ញុំមានអាមេណុកដូចជាការសំឡែងវិញ និងបែបចាស់គឺនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ មែនទេ?
គ្រាន់តែជាការសំភាគចាស់មួយ ហើយវាយចេញ។ ឥឡូវណាដែលដោដីអស្សាយ។ តើ
អ្នកមិនមានអាមេណុកណាលូទេបេ? អូ!

ខ្ញុំនឹងលើកដំកើងទ្រង់ ខ្ញុំនឹងលើកដំកើងទ្រង់
សរសើរកន្លែងថ្មីមេសម្រាប់មនុស្សមានបាប។

សូមប្រែងភាគតុល្យវិនេះ អ្នកភាគល់គ្មាយ។ អ្នកដឹងទេ? ខ្ញុំស្វាត់រាប។ មកនេះ អ្នកដូយ
ខ្ញុំដឹកនាំរាបងប្រុស នៅឯណ៍។ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្មាននៅពេលនេះគ្រាន់តែលើកដៃ
របស់យើង ប្រែងជាមួយវា តុល្យវិនេះប្រសិនបើអ្នករាជធើនាទេ។

សរសើរក្នុងយោះមិនស្ម័គ្រប់
 សូមច្បាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ ដល់អ្នកភល់ត្រា
 សម្រាប់ព្រះលោកពិស់ទ្រង់បានលាងសំអាតស្នាម
 ប្រឡាក់នឹមួយ។

¹⁸⁰ តម្លៃវនេះអ្នកភល់ត្រា មក!

ខ្ញុំនឹងលើកដំកើងទ្រង់ ខ្ញុំនឹងលើកដំកើងទ្រង់
 សរសើរក្នុងយោះមិនស្ម័គ្រប់
 សូមលើកតម្លៃដឹងសិរីអូងធ្វើដែលសម្រាប់អស់
 សម្រាប់ព្រះលោកពិស់ទ្រង់បានលាងសំអាតស្នាម
 ប្រឡាក់នឹមួយ។

អាម៉ែន! អស្សារ្យណាស់មែនទេ?

ទីក្រុងពណ៌សវិកាយ
 ខ្ញុំមានវិមាន ពិណាន និងមកដុយ
 តម្លៃវនេះខ្ញុំកំពុងដៅមិលនិងអធិស្ឋាន
 សម្រាប់ទីក្រុងយុំហានពណ៌សបានយើង្ហាគ់មក។

¹⁸¹ អាម៉ែន! អស្សារ្យណាស់! អូ! តម្លៃវនេះសូមខ្សោយឱ្យយើងលើកដំកើងបែលយើង
 ទាំងអស់ត្រា។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកមានរាយមុណ្ឌណាល្អ។ ចងចាំកម្លិតីនៅយោប់នេះ។ តម្លៃ
 យើងចងដែលប្រៀបចាស់ដែលល្អ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ឱនចុះ
 លុកជួងដែលក្រាបនៅព្រះបាទទ្រង់
 ស្មូចលើអស់ទាំងស្មូចនៅស្ថានសូគ់យើងលើកមកដុយ
 នៅពេលដំណើរបស់យើងចប់។

ត្រីមត្រូវហើយ។ អ្នកភល់ត្រាតម្លៃវនេះរួមត្រា។ ត្រូវហើយ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ឱនចុះ
 លុកជួងដែលក្រាបនៅព្រះបាទទ្រង់
 ស្មូចលើអស់ទាំងស្មូចនៅស្ថានសូគ់យើងលើកមកដុយ
 នៅពេលដំណើរបស់យើងចប់។

នាយវិសស (នាយប្រសើរ) អូ ពិតជាពិធាងណាស់! (អូ ពិធាងណាស់!)

គីសអ្វីម៉ែនដែនដីនិងសេបភីអំណាក់នៃស្ថានស្តីគី

នាយវិសស (នាយប្រសើរ) អូ ពិតជាពិធាងណាស់! (អូ ពិធាងណាស់!)

គីសអ្វីម៉ែនដែនដីនិងសេបភីអំណាក់នៃស្ថានស្តីគី

¹⁸² ពិតជាព្រឹកដីអស្សាយម៉ែន! នេះជាពេលដាច់អស្សាយម៉ែន! សូមអារានភ្នាល់របស់យើងគម្រោងនេះ។ អ្នករាល់ត្វាមីលក្រដង់ទៅព្រះគ្រឿសុ តម្រូវនេះព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក។ តាមរបៀបស្ថាត់ខ្ញុចចង់អាយអ្នកដំឡើងអំណាកគុណភិសាទីប្រចង់។ និយាយថា “ឯព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុសូមអរព្រះគុណភាពលីខ្ញុបេញប្រចង់ជាន់ ថ្មីកព្រៃលីងរបស់ខ្ញុចថ្មី។ ខ្ញុសូមអរគុណប្រចង់ចំពោះអ្នកទាំងអស់ដែលប្រចង់ជាន់ ធ្វើសម្រាប់ខ្ញុ។ សូមរកាយព្រះវិញ្ញាបាទហិសុទ្ធទានសណ្ឌិតលីខ្ញុពេញមួយថ្មីព្រះអម្ចាស់អើយ។ ណែនការខ្ញុ ជីកនការខ្ញុ ជីកនការខ្ញុ” ព្រះប្រទានពាណិជ្ជកម្មនេះ គឺជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុ។

តម្រូវនេះខណៈពេលយើងឱនកភាលុះបងប្រុសនៅវិល អ្នកបញ្ចប់យើង នៅក្នុងពាក្យរដិស្ឋាន។

វិញ្ញាណាពាក់ទាម KHM55-0724

(Enticing Spirits)

សារព័ត៌មានរបៀបដោយបង្របស William Marion Branham នឹង ប្រព័ន្ធដានចេកចាយ នៅក្បីក
ផ្លូវការទិសទុក ថ្ងៃទី 24 កក្កដា 1955 នៅ ឃានខេត្តបាសច្រាមហំ នៅ ជំហើសនៃឯ៍ល តណ្ហាអាណាព
U.S.A របស់ការិតទាំប្រព័ន្ធដានរួមទីផ្សារជាតិយ៉ាងត្រីម្រួយ ជាសារសម្រួលចេញពីខ្សោយ
អាកត់ចែក ចេញ និង លាងការដោយក្រុងក្រាមិនធនឹកសារអនុស្សែប។ ការបក ក្នុងជាការសំខ្លះនេះ គឺជំ
លាងការ និង ចេញពីខ្សោយដោយ សម្រួលប្រព័ន្ធដានចេកចាយ

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់ វិខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG